

Innehåll

1. Grunderna för läroplanen och den lokala läroplanen	3
1.1 Grunderna för förskoleundervisningens läroplan.....	3
1.2 Den lokala läroplanen och utvecklandet av den.....	3
1.3 Centrala beslut i den lokala läroplanen	5
2. Förskoleundervisningens uppdrag och allmänna mål	6
2.1 Förpliktelser som styr förskoleundervisningen.....	6
2.2 Förskoleundervisningens uppdrag under lärtigen	8
2.3 Värdegrunden	10
2.4 Synen på lärande.....	11
2.5 Mångsidig kompetens i förskoleundervisningen	13
2.6 Frågor som avgörs på lokal nivå.....	18
3. Verksamhetskultur som stödjer växande och lärande	18
3.1 Principer för utvecklandet av verksamhetskulturen.....	18
3.2 Lärmiljöer i förskoleundervisningen	21
3.3 Samarbete i förskoleundervisningen och vid övergångarna	22
3.4 Frågor som avgörs på lokal nivå.....	25
Samarbete under förskoleundervisningen och vid övergångarna.....	23
4. Principer för förskoleundervisningen	26
4.1 Mångsidiga arbetssätt.....	26
4.2 Utvärdering som stöd för undervisningen och lärandet.....	29
4.3 Gemensamma mål för undervisningen förverkligas genom lärområden.....	30
Mina många uttrycksformer	32
Språkets rika värld.....	35
Jag och vår gemenskap	38
Jag utforskar min omgivning.....	41
Jag växer och utvecklas	44
4.4 Specifika frågor angående språk och kultur	48
Annan språklig och kulturell bakgrund i förskoleundervisningen	48
Förskoleundervisning på två språk	50
4.5 Frågor som avgörs på lokal nivå.....	51
5. Stöd för barnets växande och lärande	52

5.1 Principerna för stöd	52
5.2 Samarbete med vårdnadshavaren i samband med stöd	53
5.3 Allmänt stöd	55
5.4 Intensifierat stöd	55
5.5 Särskilt stöd	58
5.6 Stödformer som fastställs i lagen om grundläggande utbildning	63
5.7 Frågor som avgörs på lokal nivå	65
6. Elevvård	67
6.1 Yrkesövergripande samarbete inom elevvården	68
<i>Elevvårdsgrupper</i>	69
6.2 Gemensam elevvård	70
6.3 Individuell elevvård	72
6.4 Elevvårdsplaner	73
6.5 Frågor som avgörs på lokal nivå och uppgörandet av en enhetsspecifik elevvårdsplan	77
7. Förskoleundervisning som baserar sig på en viss världsåskådning eller pedagogisk princip	80
7.1 Frågor som avgörs på lokal nivå	81
Litteratur:	81

1. Grunderna för läroplanen och den lokala läroplanen

1.1 Grunderna för förskoleundervisningens läroplan

Grunderna för förskoleundervisningens läroplan är en nationell föreskrift utfärdad av Utbildningsstyrelsen enligt lagen om grundläggande utbildning, utifrån vilken den lokala läroplanen för förskoleundervisningen ska utarbetas och förskoleundervisningen genomföras. Beredningen av läroplansgrunderna regleras främst av lagen och förordningen om grundläggande utbildning och av statsrådets förordning som fastställer målen för förskoleundervisningen.

Syftet med grunderna för förskoleundervisningens läroplan är att främja att en högklassig och enhetlig förskoleundervisning förverkligas i hela landet. Utgångspunkt för revideringen av grunderna är de utmaningar som förändringarna i barnens uppväxtmiljö och förskolans verksamhetsmiljö ställer i dag och i framtiden. Grunderna har beretts i brett samarbete utgående från de senaste resultaten från forskning och utvecklingsarbete.

I grunderna för läroplanen fastställs målen och det centrala innehållet i förskoleundervisningen, samarbetet mellan vårdnadshavarna och förskolan samt principerna för elevvård och målen för den elevvård som hör till undervisningsväsendet. Förskoleundervisningen är en helhet som omfattar undervisning och fostran, där målen inom olika delområden är relaterade till varandra och formar grunden för verksamhetskulturen. Grunderna för förskoleundervisningens läroplan innehåller därför också texter som klargör målen för förskoleundervisningen.

Grunderna för förskoleundervisningens läroplan innehåller hänvisningar till lagstiftningen. Syftet med hänvisningarna är att förtydliga sambandet mellan läroplansgrunderna och lagstiftningen. Avvikande från lagarna som reglerar förskoleundervisningen används i grunderna för förskoleundervisningens läroplan benämningen barn i stället för elev, stöd för växande och lärande i stället för stöd för lärande och skolgång, och elevvård i stället för termen elevhälsa som används i lagen om elev- och studerandevård.

1.2 Den lokala läroplanen och utvecklandet av den

Anordnaren av förskoleundervisning ansvarar för att utarbeta en lokal läroplan för förskoleundervisningen och för att utveckla den. I den lokala läroplanen bestäms utifrån de nationella grunderna för förskoleundervisningen om det fostrande arbetet, undervisningen, elevvården, samarbetet med vårdnadshavarna samt om den övriga verksamheten och dess genomförande. Läroplanen ska utarbetas så att den beskriver, styr och stödjer anordnandet av förskoleundervisningen vid alla förskoleenheter. Vid uppgörandet av den lokala läroplanen ska anordnaren av förskoleundervisning beakta de lokala särdragen och barnens behov samt resultat från utvärderingar och utvecklingsarbete som gäller förskoleundervisningen.

Läroplanen ska också utarbetas med hänsyn till övriga lokala planer, såsom

- eventuell plan för småbarnspedagogik

- läroplanen för undervisning som förbereder för den grundläggande utbildningen
- läroplanen för den grundläggande utbildningen
- eventuell plan för morgon- och eftermiddagsverksamhet inom den grundläggande utbildningen
- välfärdsplan för barn och unga enligt barnskyddslagen
- plan för likabehandling enligt lagen om likabehandling
- eventuell plan för hållbar utveckling eller kulturförskolan samt övriga planer och beslut som anordnaren av förskoleundervisning gjort angående utbildning, barn och familjer.

Anordnaren av förskoleundervisning ska godkänna läroplanen separat för förskoleundervisning på svenska, finska och samiska och vid behov för förskoleundervisning på något annat språk. Den lokala läroplanen kan utarbetas gemensamt för alla förskoleenheter eller så att planen innehåller gemensamma delar och enhetsspecifika delar på det sätt som anordnaren av förskoleundervisning beslutar. Flera anordnare av förskoleundervisning kan också komma överens om att utarbeta, utvärdera och utveckla läroplanen tillsammans. Anordnaren av förskoleundervisning ska dessutom utgående från läroplanen sammanställa en årlig plan och på förhand underrätta vårdnadshavarna om centrala frågor som bestäms i den. I planen preciseras hur den lokala läroplanen förverkligas vid varje förskoleenhet under det aktuella året.

Anordnaren av förskoleundervisning ska se till att förskolepersonalen och vårdnadshavarna har möjlighet att delta i utarbetandet och utvecklandet av läroplanen. Också barnens synpunkter ska beaktas och användas i utvecklingsarbetet. Särskild vikt läggs vid att skapa metoder för samarbete så att både barnen och vårdnadshavarna kan delta och påverka på ett meningsfullt sätt. Enligt lagen om grundläggande utbildning ska förskoleundervisningens läroplan utarbetas i samarbete med de myndigheter som sköter uppgifter inom kommunens social- och hälsovård. För att trygga en enhetlig lärtid för barnen är det viktigt att personalen inom den övriga småbarnspedagogiken och den grundläggande utbildningen ges möjlighet att bekanta sig med och delta i utarbetandet och utvecklandet av förskoleundervisningens läroplan.

Enligt lagen om grundläggande utbildning har ett barn som deltar i förskoleundervisning rätt att varje dag i förskolan få undervisning enligt läroplanen samt sådan handledning och sådant stöd som förutsätts för en gynnsam utveckling och inläring. För att trygga denna rätt ska alla som arbetar med barnet i förskolan följa den läroplan som anordnaren av förskoleundervisning fastställt och andra normer som reglerar arbetet. Också de individuella planer som anknyter till stöd för barnets växande och lärande ska utarbetas utgående från den gemensamma läroplanen.

Anordnaren av förskoleundervisning har som uppdrag att utvärdera sin förskoleundervisning och dess effekt och delta i extern utvärdering av sin verksamhet. Syftet med utvärderingen är att utveckla kvaliteten på förskoleundervisningen och förbättra förutsättningarna för barnens lärande. Uppföljning och utvärdering av den lokala läroplanen och den årliga plan som preciserar läroplanen är en del av utvärderingsuppdraget och utvecklingsarbetet. Utöver den information som anordnaren av förskoleundervisning och förskoleenheterna ger kan även resultaten av nationella utvärderingar och utvecklingsprojekt användas vid utvärderingen av förskoleundervisningen. En konstruktiv och öppen självvärdering främjas av samarbete med andra aktörer.

Ändringar i läroplansgrunderna förutsätter att motsvarande ändringar görs i den lokala läroplanen och omsätts i praktiken. Anordnaren av förskoleundervisning kan också granska sin läroplan och förbättra dess kvalitet och ändamålsenlighet utifrån lokala behov och genom att utnyttja resultaten från utvecklingsarbetet.

1.3 Centrala beslut i den lokala läroplanen

Den lokala läroplanen och den årliga plan som preciserar läroplanen utarbetas på det sätt som anordnaren av förskoleundervisning bestämmer i enlighet med de mål och principer som beskrivs i detta kapitel. Utbildningsanordnaren kan besluta om delegering av beslut gällande läroplanens innehåll till förskoleenheterna och ge dem anvisningar om detta. I grunderna för förskoleundervisningens läroplan anges i slutet av varje huvudkapitel vilka frågor i kapitlet som ska avgöras och beskrivas i den lokala läroplanen.

Vid beredningen av den lokala läroplanen ska anordnaren av förskoleundervisning fastställa och i läroplanen beskriva

- för vilka undervisningsspråk läroplanen utarbetas och godkänns
- om den lokala läroplanen utarbetas gemensamt för alla förskoleenheter, helt eller delvis separat för varje enhet, regionalt, eller om man väljer en annan lösning
- hur strukturen i läroplanen ser ut, i vilken ordning frågor behandlas och hur läroplanen publiceras
- hur personalen i förskolan, barnen och vårdnadshavarna deltar i uppgörandet, uppföljningen och utvecklingen av läroplanen
- hur samarbetet i anknytning till läroplansarbetet genomförs med småbarnspedagogiken, den grundläggande utbildningen och sakkunniga inom social- och hälsovårdsväsendet samt andra eventuella samarbetsparter
- hur lokala särdrag, olika sätt att ordna förskoleundervisningen, utvecklingsmål och planer som gäller barnen beaktas vid beredningen av läroplanen
- hur vårdnadshavarna och intressentgrupperna informeras om läroplanen och den årliga plan som preciserar läroplanen
- hur läroplanen utarbetas, uppföljs och utvecklas.

Grankullas kommunala läroplan för förskoleundervisningen består av de riksomfattande grunderna för förskoleundervisningens läroplan kompletterade med Grankullas lokala perspektiv. Grankullas läroplan för förskoleundervisningen definierar, styr och stöder organiseringen av förskoleundervisningen i alla finsk- och svenskspråkiga förskoleenheter. Enheterna gör upp sina egna planer för förskoleundervisningen med utgångspunkt i Grankullas kommunala läroplan för förskoleundervisningen.

Varje förskoleenhet gör upp en enhetsspecifik läroplan för förskoleundervisningen och specificerar dess innehåll i en verksamhetsplan, som utarbetas årligen. I den enhetsspecifika läroplanen kan enheten klargöra hur de principer som beskrivs i de olika kapitlen omsätts i praktiken i den förskoleundervisning som enheten ger. Till exempel förskolans elevvårdspraxis hör till det som beskrivs närmare i den enhetsspecifika läroplanen.

Utvärderingen av hur den kommunala och enhetsvisa läroplanen utfallit görs årligen i förskoleenheterna i samband med utvärderingen av verksamhetsplanen. Läroplanen för förskoleundervisningen ska utvärderas och uppdateras åtminstone då Utbildningsstyrelsen uppdaterat sina styrande dokument. Förskoleundervisningen och dess genomslag utvärderas regelbundet.

Den kommunala läroplanen för förskoleundervisningen görs upp under ledning av chefen för

småbarnsfostran i arbetsgrupper som består av förskollärare och daghemsföreståndare. Dessa går tillsammans igenom utvalda kapitel. Den kommunala läroplan som godkändes 2011 används som grund och revideras enligt läroplansgrunderna för förskoleundervisningen år 2014. De bearbetade och reviderade texterna går igenom tillsammans med personalen inom småbarnsfostran, och kommentarer och utvecklingsförslag begärs av barnens vårdnadshavare, den finska och den svenska skolförvaltningen samt social- och hälsovården och andra samarbetspartner, då arbetet framskrider. Efter att den kommunala läroplanen för förskoleundervisningen blivit klar publiceras den bl.a. på Grankulla stads webbplats, och vårdnadshavarna uppmuntras att ta del av den.

Samarbetet vid beredningen av läroplanen mellan småbarnsfostran, den grundläggande utbildningen samt sakkunniga inom social- och hälsovården och andra samarbetspartner sker bl.a. inom bildningens ledningsgrupp, inom ramen för projektet Koko Hela Grani, i ledningsgruppen för hälsofrämjandet och genom existerande arbetskontakter.

2. Förskoleundervisningens uppdrag och allmänna mål

Förskolan är en viktig tidsperiod i barnets liv. Förskoleundervisningen ska planeras och genomföras så att barnen har möjlighet att bli inspirerade, experimentera och att lära sig nytt. Barnens utveckling inom de olika kunskaps- och färdighetsområdena breddas genom att de agerar och är aktiva och leker i månsidiga lärmiljöer. I förskoleundervisningen ska barnen ges tillfälle att kommunicera på olika sätt och att stärka sina sociala färdigheter. Målet är att barnen lär sig att värdesätta att alla människor är likvärdiga och att de själva är unika.

Småbarnspedagogiken inklusive förskoleundervisningen och den grundläggande utbildningen ska med tanke på barnets utveckling och lärande bilda en logiskt framskridande helhet som lägger grund för ett livslångt lärande. Förskoleundervisningens centrala uppdrag är att främja barnets förutsättningar att växa, utvecklas och lära sig. Undervisningen ska utgå från barnet. Undervisningens uppdrag är att stärka barnets positiva självbild och uppfattning om sig själv som lärande individ. Förskoleundervisningen ska utvecklas enligt principen om inkludering. Förskoleundervisningen har stor betydelse när det gäller att på ett tidigt stadium upptäcka behov av stöd för växande och lärande, att ge stöd och samtidigt förebygga svårigheter.

2.1 Förpliktelser som styr förskoleundervisningen

Vårdnadshavaren ska se till att barnet deltar i förskoleundervisningen eller annan verksamhet genom vilken målen för förskoleundervisningen uppnås. Kommunen är skyldig att ordna förskoleundervisning för barn som bor inom kommunen året innan läroplikten börjar. Förskoleundervisningen kan ordnas i daghem och i skolor. Förpliktelserna som styr förskoleundervisningen grundar sig på Finlands grundlag, lagen och förordningen om grundläggande utbildning och statsrådets förordning som utfärdats med stöd av den, elev- och studerandevårdslagen samt på grunderna för förskoleundervisningens läroplan. Enligt Finlands grundlag får ingen utan godtagbart skäl särbehandlas på grund av kön, ålder, ursprung, språk, religion, övertygelse, åsikt, hälsotillstånd, handikapp eller av någon annan orsak som gäller hans eller hennes person. Också förpliktelser som grundar sig på annan lagstiftning eller internationella avtal som Finland förbundit sig att följa ska beaktas då undervisningen ordnas. Sådana är bland annat lagen om likabehandling, jämställdhetslagen, Europakonventionen om mänskliga rättigheter och FN:s konvention om barnets rättigheter.

Barnets vårdnadshavare ska se till att barnet deltar i förskoleundervisning eller annan verksamhet genom vilken målen för förskoleundervisningen uppnås. Om vårdnadshavarna inte ansöker om plats för sitt barn i de officiella förskolor kommunen har beslutat om, måste de se till att barnet får delta i annan verksamhet genom vilken målen för förskoleundervisningen uppnås. Verksamhet som uppfyller målen i Grunderna för förskoleundervisningens läroplan räknas som verksamhet genom vilken målen för förskoleundervisningen uppnås. Dagvård är inte verksamhet genom vilken målen för förskoleundervisningen uppnås. Förskoleundervisningen är inte en del av läroplikten, och kommunen har ingen övervakningsskyldighet, även om ett barn inte deltar i förskoleundervisning enligt lagen om grundläggande utbildning.

I förskoleundervisningen är undervisningsspråket antingen svenska eller finska. Undervisningsspråket kan också vara samiska, romani eller teckenspråk. Dessutom kan en del av undervisningen ges på något annat språk än de som fastställs i lagen om grundläggande utbildning, om det inte äventyrar barnens möjligheter att följa med undervisningen. Om detta bestäms närmare i kapitel 4.4.

Kasabergets daghem erbjuder förskoleundervisning på svenska.

Enligt lagen om grundläggande utbildning är målet för förskoleundervisningen att stödja barnens utveckling till humana människor och etiskt ansvarskännande samhällsmedlemmar och att ge dem sådana kunskaper och färdigheter som behövs i livet. **Målet för förskoleundervisningen är enligt lagen att som en del av småbarnspedagogik förbättra barnens inlärningsförutsättningar.** Förskoleundervisningen ska också främja bildning och jämlikhet och undervisningen ska ges på tillräckligt lika villkor i hela landet. Målen för undervisning och fostran beskrivs närmare i statsrådets förordning.

Förskoleundervisningen omfattar i allmänhet ett läsår och ska ges under minst 700 timmar. För barn som omfattas av förlängd läroplikt beskrivs alternativen i kapitel 5.5. Förskoleundervisningen ska ordnas så att barn som deltar i förskoleundervisning har möjlighet att använda andra tjänster inom småbarnspedagogiken.

Avgiftsfri förskoleundervisning erbjuds under vardagar, 740–754 timmar/verksamhetsår och 4 timmar/dag med tyngdpunkt på förmiddagarna. Verksamhetsenheterna bestämmer varje år noggrannare verksamhetstider för den avgiftsfria förskoleundervisningen i den årliga verksamhetsplanen för förskoleundervisningen.

Kasabergets daghem erbjuder förskoleundervisning mellan 9.00 -13.00.

Förskoleundervisningen ska genomföras enligt en lokal läroplan som utarbetats utgående från grunderna för förskoleundervisningens läroplan. Förskoleundervisningen ska på ett positivt sätt ta hänsyn till barnens olika språkliga, kulturella och religiösa bakgrund eller åskådning. Barnens åsikter ska beaktas och utvecklingen av deras identitet stödjas.

I lagstiftningen som berör förskoleundervisningen betonas vårdnadshavarnas delaktighet. Vårdnadshavarna har rätt att få information om förskoleundervisningens mål och verksamhet redan innan anmälan till förskoleundervisningen sker och om sitt barns förskoledag under året i förskolan. Vårdnadshavarnas åsikter och den information och respons som de ger ska beaktas när man utvecklar förskoleundervisningen.

Förskoleundervisningen, läromedlen och redskapen som används i undervisningen samt behövlig elevvård är avgiftsfria. Barnen ska varje förskoledag avgiftsfritt få en fullvärdig måltid som är ändamålsenligt ordnad och övervakad.

Barn som deltar i förskoleundervisning har rätt till en trygg och säker studiemiljö. Tryggheten och säkerheten ska beaktas i lärmiljöerna och i all verksamhet i förskolan. En verksamhetskultur som bygger på ömsesidig respekt och omsorg och lärmiljöer som lämpar sig för förskoleundervisningen skapar goda förutsättningar för att barnen ska känna sig trygga och säkra. Trygghets- och säkerhetsfrågor beskrivs närmare i kapitlen 3 och 6. Vid anordnandet av undervisning ska dessutom beaktas föreskrifter om arbetarskydd, användning av personuppgifter, offentlighet och integritets skydd samt föreskrifter om utredning av brottslig bakgrund hos personer som arbetar med barn. I förskoleundervisningen kan fostrande samtal och disciplinära åtgärder som nämns i lagen om grundläggande utbildning användas på ett för förskoleundervisningen anpassat sätt. Utbildningsanordnaren ansvarar för uppgörandet av den plan som lagen förutsätter. Planen kan ingå i den lokala läroplanen eller utgöra en skild plan.

Säkerhetsplanen uppdateras regelbundet. Personalen bekantar sig med den i början av verksamhetsåret. Barngrupperna gör utrymningsövningar minst en gång i verksamhetsåret.

Länk till Kasabergets mobbnings plan:

http://www.kauniainen.fi/files/7124/KASABERGETS_plan_for_forebyggande_av_och_ingripande_i_mobbning_II_2016-17.pdf

Kommunen eller en anordnare som beviljats tillstånd att ordna förskoleundervisning kan köpa förskoletjänsterna av en offentlig eller privat serviceproducent. Utbildningsanordnaren ansvarar för att de tjänster som köps ordnas enligt de lagar som gäller förskoleundervisning, tillståndet att ordna förskoleundervisning och enligt föreliggande läroplansgrunder.

2.2 Förskoleundervisningens uppdrag under lärtigen

Det är viktigt att småbarnspedagogik, förskoleundervisningen som ingår i den, och den grundläggande utbildningen bildar en helhet som framskrider på ett logiskt sätt med tanke på barnens växande och lärande. Utgångspunkten för en högklassig helhet är att lärarna och den övriga personalen känner till de olika etapperna under lärtigen samt de centrala mål, särdrag och metoder som anknyter till dem. För att barnens växande och lärande ska fortlöpa smidigt, ska övergångarna planeras och utvärderas gemensamt på det sätt som beskrivs i kapitel 3.3. Undervisningspersonalen och den övriga personalen ska samarbeta med vårdnadshavarna under alla etapper av barnens lärtig. Målet är att varje barns lärtig fortlöper smidigt från småbarnspedagogik till förskoleundervisningen och vidare till den grundläggande utbildningen utgående från barnets behov. För att målet ska nås är det viktigt med en systematisk ledning av personalens samarbete och kompetens både på förskoleenheterna och på anordnarnivå.

Vägen genom småbarnsfostran, förskolan och nybörjarundervisningen framskrider systematiskt och utgör således en utvecklingsmässigt, pedagogiskt och undervisningsmässigt obruten helhet för barnet. De första stadierna av livslångt lärande är viktiga för barnets välbefinnande, jaguppfattning, inlärningsmotivation och inlärningsfärdigheter. I förskolan erbjuds varje barn målinriktad och värdesättande vård samt undervisning och fostran i en kamratgrupp, och på det

sättet skapas en gynnsam grund för barnet att växa, utvecklas och lära sig.

Förskoleundervisningen har i enlighet med statsrådets förordning som särskilt mål att i samarbete med vårdnadshavarna främja barnens förutsättningar för utveckling och lärande samt att stärka barnens sociala färdigheter och sunda självkänsla med hjälp av lek och positiva upplevelser av lärande. I förskoleundervisningen ska pedagogiska metoder som lämpar sig för småbarnspedagogik användas och barnens intressen respekteras när undervisningen ordnas. Olika former av lek ska ständigt ingå i förskoleundervisningens verksamhet. Vårdnadshavarna är viktiga samarbetsparter vid planeringen, genomförandet och utvärderingen av verksamheten. Stödet för växande och lärande samt elevvården ordnas vid behov genom sektorsövergripande samarbete.

Förskoleundervisningen är målinriktad verksamhet. Målen för undervisningen fastställs enligt grunderna för läroplanen och den lokala läroplan som utarbetats utgående från läroplansgrunderna. **Läroplanen ska inte fastställa gemensamma mål för barnens lärande. Individuella mål främjar barnens växande och lärande, och därför ska läraren diskutera varje barns individuella behov, önskemål och mål för lärandet med barnet och barnets vårdnadshavare. Förskolepersonalen ska planera undervisningen och utveckla lärmiljöerna utgående från dessa behov och önskemål.** För att göra lärandet ännu mer målinriktat, kan läraren för varje barn utarbeta en plan för barnets lärande tillsammans med barnet och vårdnadshavaren. En plan för barnets lärande ska alltid utarbetas ifall barnet får intensifierat stöd. För barn som omfattas av särskilt stöd ska en individuell plan för hur undervisningen ska ordnas (IP) utarbetas.

I förskoleundervisningen ska varje barns fysiska, psykiska och sociala utveckling samt utvecklingen av kunskaper och färdigheter följas upp och stödjas. Målet är att samtidigt förebygga eventuella svårigheter. Barnets jaguppfattning ska stärkas med hjälp av uppskattande kommunikation, mångsidiga inlärningsupplevelser och uppmuntrande respons. Under förskoletiden ska barnen få bekanta sig med den närmaste omgivningen, dess natur och den mångfald av människor som bor där. Lek och fantasi har stor betydelse när barnen lär sig nya kunskaper och färdigheter. Förskoleundervisningen ska erbjuda barnen tillfällen att kommunicera, uttrycka sig på olika sätt och få nya upplevelser. Tillsammans ska man i olika lärmiljöer bekanta sig med saker som intresserar barnen. Det ger barnen möjligheter att få vänner, att känna glädje över sitt lärande och att bli intresserade av nya saker.

När vårdnadshavaren anmält sitt barn till förskolan, är utgångspunkten att barnet deltar i all verksamhet. Utbildningsanordnaren beslutar och informerar vårdnadshavaren om förfaringssätt gällande **anhållan om befrielse** på grund av barnets sjukdom eller annan orsak. Vårdnadshavaren, läraren och den personal som medverkar i anordnandet av förskoleundervisningen bär gemensamt ansvar för att förskolebarnen regelbundet deltar i förskoleundervisningen.

Förskoleundervisningen grundar sig på läroplanen och består av undervisning som stöder barnens förutsättningar att växa, lära och utvecklas i grupp. Under undervisningsdagarna i förskola får barnet läroplansenlig undervisning, elevvård, handledning samt tillräckligt stöd för växande och lärande omedelbart då behovet upptäcks.

I Grankulla ges kommunal förskoleundervisning på finska och svenska. Förskoleundervisning på svenska ges i de svenska daghemmen samt i daghemmet Kielikylpy Grani Språkbud som språkbud för barn som har finska som modersmål. Förskoleundervisning på finska ges i de finskspråkiga daghemmen. Inom den privata småbarnsfostran i Grankulla kan förskoleundervisning ges även på andra språk än finska och svenska, om det inte äventyrar de deltagande barnens förutsättningar att

följa undervisningen.

Förskoleundervisning ordnas i enlighet med lagen om grundläggande utbildning, grunderna för förskoleundervisningens läroplan (2014) och Grankullas egen plan för förskoleundervisningen, som har godkänts av finska respektive svenska nämnden för undervisning och småbarnsfostran. Grankullas plan för förskoleundervisningen kompletteras av förskoleenheternas enhetsspecifika planer, som i sin tur kompletteras av de årliga verksamhetsplanerna för förskoleundervisningen, som chefen för småbarnsfostran årligen godkänner före utgången av september. De praktiska arrangemangen för förskoleundervisningen framgår av de enhetsspecifika planerna för förskoleundervisningen och av verksamhetsplanerna.

Året innan läroplikten börjar ska alla barn delta i ettårig förskoleundervisning eller annan verksamhet genom vilken målen för förskoleundervisningen uppnås. Förskoleundervisningen är avgiftsfri, och kommunen är skyldig att erbjuda förskoleplatser åt barn som bor eller uppehåller sig i kommunen.

Administrativt lyder förskoleundervisningen i likhet med den övriga småbarnsfostran i Grankulla under finska respektive svenska nämnden för undervisning och småbarnsfostran inom bildningssektorn. Nämnderna för undervisning och småbarnsfostran fattar årligen beslut om platserna och tiderna för den avgiftsfria förskoleundervisningen. I beslutet beaktar man antalet barn i förskoleåldern i daghemmen samt lärarnas kompetens och andra faktorer.

Ansökningarna till förskolan lämnas i en e-tjänst, och information om detta publiceras varje år på stadens webbplats, i lokaltidningen Kaunis Grani samt i brev som skickas till hela årskullen.

2.3 Värdegrunden

Förskoleundervisningen bygger på uppfattningen om barndomens egenvärde. Varje barn är unikt och värdefullt precis så som det är. Alla barn har rätt att bli hörda, sedda, tagna i beaktande och förstådda som individer och som medlemmar i gruppen. Barnen har rätt att lära sig och bilda sig en uppfattning om sig själva och världen utifrån sina egna perspektiv.

Barnen har rätt att lära sig genom lek och att glädja sig över sitt lärande. Barnets tidigare upplevelser och kunskaper utgör en del av barnets lärtig. Det är viktigt att respektera att barn är olika, att de betar sig och lär sig på olika sätt. Barnens uppfattningar och åsikter ska värdesättas och de ska få delta i utformandet av lärmiljöerna och enligt sina förutsättningar även i planeringen och utvärderingen av verksamheten. Barnen ska spurras till samarbete och gemenskap.

Varje barn har rätt till god undervisning. God förskoleundervisning kännetecknas av uppmuntrande respons och rättvist bemötande. Barnen ska ges möjlighet att uttrycka sig och sina tankar, hantera känslor och konflikter samt pröva och lära sig nya saker. Förskoleundervisningen ska stödja barnens förmåga att förstå värderingar, tillägna sig hälsosamma levnadsvanor samt utveckla sina emotionella färdigheter och sitt sinne för estetik.

Samarbete mellan förskolepersonalen och vårdnadshavarna bidrar till att trygga barnens välbefinnande. Förskolepersonalen ska bemöta olika familjer och hemmens olika åskådningar, religioner, traditioner och syner på uppfostran med öppenhet och respekt för att skapa förutsättningar för konstruktiv kommunikation och undervisning.

I förskoleundervisningen ska man följa principerna om hållbar livsstil och beakta dess olika

dimensioner: den sociala, den kulturella, den ekonomiska och den ekologiska. Verksamhetsmiljön i förskolan ska stödja jämlikhet och likabehandling. Det innebär bland annat jämlikhet i fråga om åsikter och jämställdhet mellan könen. Förskoleundervisningen ska främja barnens möjligheter att utveckla sina färdigheter och att göra val oberoende av könsbundna förväntningar. Strävan efter jämlikhet ska kompletteras av en övergripande princip om likabehandling. Undervisningen ska präglas av religiös pluralism samt vara partipolitiskt och konfessionellt obunden. **Förskoleundervisningen får inte användas som kanal för kommersiell påverkan.**

Värdegrund

Stadens värderingar och vision styr vår verksamhet. Då den kommunala läroplanen för förskoleundervisningen görs upp, är värderingarna följande: trygg närhet genom livet, äkta gemenskap, levande tvåspråkighet, närhet till naturen och smidig utveckling. Stadens vision "Grankulla är en framtidsorienterad, människonära stad som respekterar sitt kulturarv och vars trivsamma miljö och tidsenliga tvåspråkiga tjänster främjar den gemensamma välfärden" samt småbarnsfostrans egen vision "Starka rötter, bärande vingar" utgör vår ledstjärna.

Kasabergets daghems värdegrund:

Den intensiva livstakten omkring oss ställer större utmaningar för daghemmets värdegrund. Vi vill erbjuda barnet tid till att uppleva, glädja sig, skapa och bli sedd och hörd i en trygg miljö. Det är viktigt att barnet upplever att det är unikt, värdefullt och delaktigt. Det vi vill ge, är något som genomsyrar hela vår verksamhet.

Vi vill att barnet skall uppleva den äkta gemenskapen, istället för det materiella. Via samarbete lär vi känna varandra och respektera varandra. Tack vare olikheter har vi möjlighet att bygga upp en atmosfär av förståelse, som vi vuxna befrämjar med egen förebild, istället för jämförelse.

Platser där tiden kan stå stilla är naturen, som är unik och bör tas till vara. Barnet bekantar sig på daghemmet med ekologiskt tänkande genom att återanvända och sortera, för att förstå att saker och ting kan användas på nytt.

Spelar det någon roll om barnet är flicka eller pojke? Vi vuxna bemöter barnet för dess egen skull. Lika värdefull är barnets vänskap till en flicka som till en pojke.

2.4 Synen på lärande

Grunderna för förskoleundervisningens läroplan har utarbetats utgående från en syn på lärande, enligt vilken barn tillägnar sig nya kunskaper och färdigheter genom växelverkan med andra barn, lärare, olika grupper och den närmaste omgivningen. Lärande är en helhetsbetonad process som inbegriper handlingar, känslor, sinnesförmågor, fysiska upplevelser och tankar. Det väsentliga i lärandet är att barnen själva är aktiva och litar på sina möjligheter som lärande individer. Också barnens vilja och tilltagande förmåga att samarbeta har betydelse för lärandet. I förskoleundervisningen lär sig barnen genom att leka, röra på sig, utforska, utföra små arbeten, skapa och uttrycka sina upplevelser. Positiva känsloupplevelser, glädje och nyskapande verksamhet främjar lärandet och sporrar barnen att utveckla sin kompetens.

Utgångspunkten för lärandet är barnets tidigare erfarenheter och kunskaper. Det är viktigt att nya

kunskaper och färdigheter har anknytning till barnens vardag och erfarenhetsvärld. Genom handledd verksamhet och lek i förskolan får barnen lära sig att samarbeta med andra och att ställa upp individuella och gemensamma mål. I verksamheten ska man lyssna på barnen, höra deras åsikter, diskutera med dem och stödja dem att ta hänsyn till andra. På det viset upplever barnen att de är en del av gruppen och gemenskapen. Målet är att nya kunskaper och färdigheter väcker barnens lust att lära sig mera.

Synen på lärande

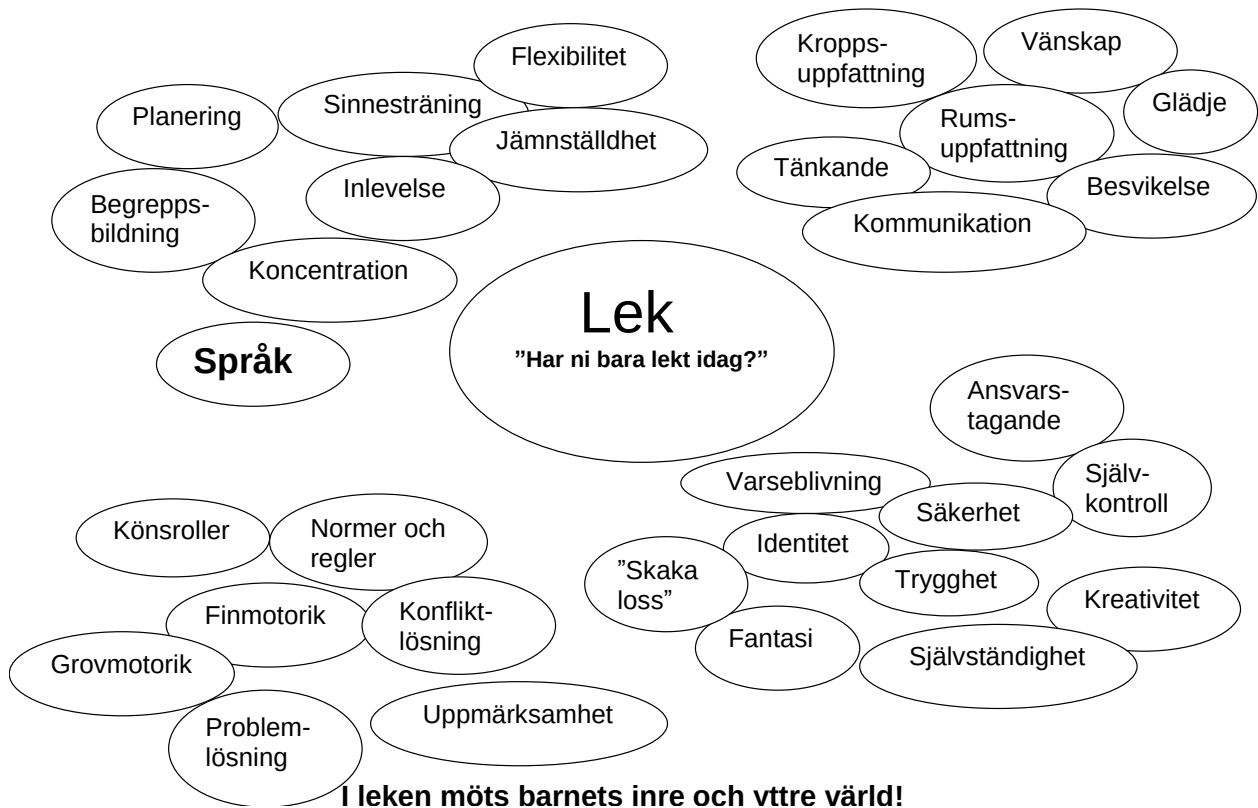
Läroplanen för förskoleundervisningen i Grankulla har gjorts upp med utgångspunkt i en syn på lärande enligt vilken barn tar till sig kunskap och nya färdigheter i interaktion med andra barn, lärare, olika samfund och den närmaste omgivningen. Tidiga interaktionsförhållanden utgör en av de viktigaste faktorer som påverkar barnets utveckling och psykiska välbefinnande (Mäkelä 2003, 107). I Grankulla understryker vi att interaktionsperspektivet ska beaktas i all verksamhet inom småbarnsfostran och förskola. En stark grund som har lagts i tidig ålder minskar riskerna för olika inlärningssvårigheter.

Hos barn i förskoleåldern är lärande en helhetsmässig process som skapar grund för livslångt lärande. Lärandet förenar aktiviteter, känslor, sinnesintryck, fysiska stimuli och tankeverksamhet. I förskolan lär sig barn genom att leka, röra sig och utforska samt genom att utföra olika uppgifter och uttrycka sig. Det väsentliga i lärandet är barnets eget intresse, aktivitet och tilltro till sina möjligheter att lära sig. Genom att utnyttja olika lärmiljöer genom t.ex. regelbundna skogsutfärder stärker vi barnets uppväxt och förutsättningar att utveckla ansvarskänsla, en god självkänsla och ett aktivt levnadssätt.

Utgångspunkten för lärandet är varje barns intresse och frågor samt tidigare erfarenheter och kunskaper. I den ledda verksamheten och leken i förskolan lär sig barnen att samarbeta med andra och att sätta upp mål för sin egna och de gemensamma aktiviteterna.

I förskolan måste barnet få uppleva tillräckligt av både utmaningar och inspirerande framgångar. Barnets åsikter beaktas och värdesätts, och barnet accepteras med sina individuella drag. Barnet uppmuntras att delta i planeringen av verksamheten, att berätta om sina önskningar och att utvärdera sitt eget handlande.

Lek är den primära inlärningsformen för barn i förskoleåldern. Genom leken övar barnet sig i nya färdigheter och strukturerar den omgivande världen och sina upplevelser samt uttrycker sina känslor och behov. Det behövs tid och rum för lek. Den vuxnas uppgift är att stödja leken genom att skapa en trygg och inspirerande miljö för lek. Genom att iaktta leken eller delta i den kan den vuxna ta del av unik information om barnet och hans utvecklingsstadium.

Figur 1: "Har ni bara lekt idag?" **Figur 1: Lekens betydelse (Källa: THL, materialets ursprung okänt, idén har man fått från ett daghem i Stockholm).**

På Kasabergets daghem fäster vi uppmärksamhet på de olika inlärningsstilarna. Nya teman bearbetas genom mångsidiga arbetssätt: man lär sig genom att lyssna och tala (auditiva), genom text och bild (visuella), uppleva via händerna (taktila) och genom att ta med hela kroppen (kinestetisk).

2.5 Mångsidig kompetens i förskoleundervisningen

Med mångsidig kompetens avses en helhet som består av kunskaper och färdigheter, värderingar, attityder och vilja. Kompetens innebär också förmåga att använda sina kunskaper och färdigheter på det sätt som situationen kräver. Utvecklingen av mångsidig kompetens börjar i den tidiga barndomen och fortgår hela livet. Den stärks successivt under lärtiden genom studier inom olika kunskaps- och färdighetsområden, vardagliga aktiviteter och kommunikation. Behovet av mångsidig kompetens framhävs när den omgivande världen förändras. Att växa som människa, att studera och arbeta samt att fungera som samhällsmedborgare förutsätter både nu och i framtiden en bred kompetens som överskrider gränserna mellan olika vetenskapsområden.

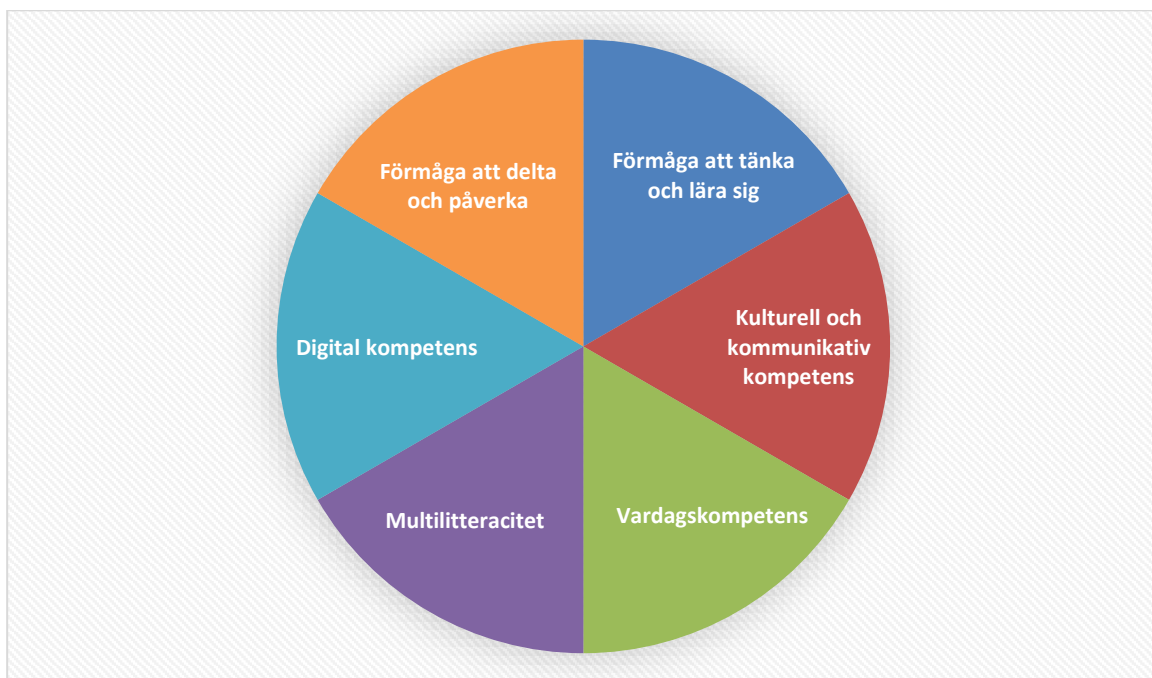
Uppdraget att utveckla mångsidig kompetens ska beaktas i all verksamhet i förskolan: vid utvecklandet av verksamhetskulturen och lärmiljöerna samt i det fostrande arbetet och i undervisningen. Uppdraget grundar sig på principen i statsrådets förordning om att se undervisningen som en helhet. Detta förutsätter målmedvetet arbete och utvärdering av hur målen uppnås samt samarbete mellan förskoleundervisningen och den grundläggande utbildningen.

Utvecklingen av mångsidig kompetens främjar barnens växande som individer och som medlemmar

i sin grupp. De olika delområdena inom mångsidig kompetens stödjer barnens förmåga att rikta in sig på livslångt lärande och lägger grund för en hållbar livsstil. I förskoleundervisningen ska tyngdpunkten ligga på de sociala och kulturella dimensionerna av hållbar livsstil. Arbetssätten i förskolan, hur lärmiljöerna utformas och hur barnens lärande och välbefinnande stöds påverkar utvecklingen av mångsidig kompetens i högre grad än innehållet i undervisningen.

Mångsidig kompetens inom förskoleundervisningen:

Den mångsidiga kompetensen utvecklas såväl i förskolegruppens verksamhet som i samarbetet mellan förskolegrupperna och med den grundläggande utbildningen. Målet är att barnen ska växa upp till balanserade individer, som respekterar och värdesätter sig själva och andra.

Kasabergets daghems tolkning av mångsidig kompetens.

Förmåga att tänka och lära sig

Tänkandet och färdigheten att lära sig utvecklas genom kommunikation och skapar förutsättningar för utvecklingen av övriga kompetenser och livslångt lärande. Mängden information, som hela tiden uppdateras, förutsätter förmåga att tillägna sig ny kunskap och att kunna styra sitt lärande. Strukturering av information och skapande av ny kunskap förutsätter kreativt och kritiskt tänkande. Förskoleundervisningens uppdrag är att uppmuntra och hjälpa barnen att utveckla sin förmåga att tänka och lära sig och att stärka barnens tro på sitt eget kunnande.

Barnens minne och fantasi ska utvecklas med hjälp av till exempel ramsor, musik och drama. Lekar, spel och olika problemlösnings- och forskningsuppgifter ger barnen upplevelser samt möjligheter att känna glädje över att inse och upptäcka nya saker. Mångsidig motion och perceptionsmotoriska övningar stödjer barnens lärande. Barnen ska uppmuntras att pröva och lära sig också krävande saker, att fråga och ifrågasätta. De ska spöras att glädja sig när de lyckas och att uppmuntra andra och samtidigt att inte ge upp om de misslyckas. Arbetet dokumenteras och man diskuterar och utvärderar tillsammans med barnen hur man lyckats. Samtidigt ska barnen få hjälp med att bli medvetna om sina framsteg och sitt lärande.

Tänkande och lärande

Ambitionen är att utveckla tänkandet och lärandet med hjälp av mångsidiga metoder och innehåll. Olika inlärningsstilar beaktas, och metakunskap och olika inlärningskanaler diskuteras med barnen. Både barn och vuxna dokumenterar verksamheten genom att med olika metoder synliggöra lärandet och tänkandet.

Kulturell och kommunikativ kompetens

Att kunna kommunicera, uttrycka sig och förstå andra har stor betydelse för individens funktionsförmåga och välbefinnande i en mångkulturell värld. Förmågan att lyssna, känna igen och förstå olika synsätt kännetecknar god kommunikation och kulturella färdigheter. För att skapa positiva människorelationer och lösa problemsituationer på ett konstruktivt sätt förutsätts samarbetsförmåga. Förskoleundervisningen ska erbjuda barnen möjligheter att på ett tryggt sätt öva sin förmåga att kommunicera och uttrycka sig i kamratgruppen och med vuxna i närmiljön.

Barnen ska uppmuntras att lära känna och umgås med andra människor. Fester, lekar och aktiviteter som förutsätter samarbete ger barnen möjlighet att öva sig att uppträda i olika situationer och med olika människor. Barnen ska bemötas med respekt och lära sig att vara vänliga och uppföra sig väl mot andra. Tillsammans med barnen ska man bekanta sig med närmiljön och dess kulturella mångfald. Barnen ska lära sig att uppskatta sina egna och andra familjers traditioner och vanor. Utvecklingen av barnens språkmedvetenhet ska stödjas och barnen ska uppmuntras att uttrycka sig på olika sätt.

Kulturell och kommunikativ kompetens

För att växa upp till en balanserad individ måste barnet få känna sina rötter. Vi bekantar oss med Grankullas unika närhistoria men studerar också med hjälp av bl.a. medier de kulturella rötter som barn i gruppen eventuellt har på andra håll. En uppskattande växelverkan och möjlighet att uttrycka sig är viktiga kanaler.

Vardagskompetens

Alla behöver kunna ta hand om sig själva, värna om sin hälsa och trygghet och använda teknik i vardagen. Det handlar om individens välbefinnande och att tillägna sig en hållbar livsstil. Förskoleundervisningen ska stärka färdigheter som hör samman med barnens välbefinnande och uppmuntrar dem att göra val som stämmer överens med en hållbar livsstil. Förskoleundervisningen ska också stödja barnen att förhålla sig positivt till framtiden.

I förskoleundervisningen ska barnen utifrån sina förutsättningar lära sig ta ansvar för sig själva och andra, för sina saker och den gemensamma miljön. Barnens vardagsrytm och betydelsen av måltider och vila ska tas upp i undervisningen och med vårdnadshavarna. Särskild vikt ska fästas vid mångsidig och tillräcklig motion som en förutsättning för barnens lärande och välbefinnande. Med barnen diskuteras vad som inverkar positivt respektive negativt på deras välbefinnande. Barnen ska få lära sig att röra sig tryggt i trafiken. De ska uppmuntras att be om och söka hjälp vid behov. Tillsammans med barnen prövar man på tekniska lösningar och ger dem övning i att använda apparater och utrustning på ett tryggt sätt.

Förmåga att ta hand om sig själv, vardagskompetens

I förskolan uppmuntras barnet att bära ett större ansvar än tidigare för sig själv och andra samt för egen och gemensam egendom. Hälsosamma levnadsvanor uppmärksammas, och rörelse och lek utnyttjas i verksamheten som ett medel för inläring och som fria aktiviteter.

Multilitteracitet

Med multilitteracitet avses förmågan att tolka och producera olika slag av meddelanden. Multilitteracitet hänger nära samman med tanke- och kommunikationsfärdigheter och förmåga att söka, bearbeta, producera, presentera, bedöma och värdera information i olika miljöer och situationer. Informationen kan produceras och presenteras med hjälp av verbala, visuella, numeriska eller andra symbolsystem eller med kombinationer av dessa. Multilitteracitet omfattar olika former av läskunnighet, såsom grundläggande läsfärdighet, numerisk läskunnighet, bildkunskap och mediekunskap. Multilitteracitet har koppling till ett vidgat textbegrepp, enligt vilket texterna kan vara bland annat skriftliga, verbala, audiovisuella eller digitala. De olika områdena av multilitteracitet är grundläggande färdigheter ur individ-, samhälls- och arbetslivsperspektiv. Kompetens i multilitteracitet skapar grunden för övrigt lärande och övriga studier. Utvecklingen av multilitteracitet börjar redan i den tidiga barndomen och fortgår hela livet. Förskoleundervisningen ska tillsammans med vårdnadshavarna stödja utvecklingen av barnens multilitteracitet.

Barnen ska uppmuntras att undersöka, använda och producera olika slags texter eller uttrycksformer. På detta sätt övar sig barnen tillsammans att uttrycka sig och att leva sig in i de tankar och känslor som meddelanden väcker. Utvecklingen av barnens bildkunskap, skriv- och läsfärdighet och numeriska läskunnighet ska stödjas. För att småningom utveckla mångsidig läskunnighet behöver barnen en vuxen förebild, en rik textmiljö, kultur producerad av barn och kulturella tjänster avsedda för barn, såsom filmer, lekramsor och musik. Barnens delaktighet stärks i takt med att multilitteraciteten utvecklas. Samtidigt vidgas barnens värld, blir mera strukturerad och får nya betydelser.

Multilitteracitet

I arbetet för att motarbeta ojämlikhet är det viktigt att främja varje barns multilitteracitet. Som bäst utgör mediefostran en naturlig del av vardagen. Målet är bl.a. att uppnå en medieläskunnighet som ger färdigheter att betrakta omvärlden kritiskt, nyfiket och med en ifrågasättande attityd. Medvetenheten om det egna sättet att tänka och tolka utvecklas genom att man funderar tillsammans och diskuterar olika tolkningsmöjligheter.

Digital kompetens

Digital kompetens är en viktig medborgarfärdighet. Den behövs i barnens och familjernas vardag, för kommunikation mellan människor och för delaktighet i samhället. **Digital kompetens är en del av den multilitteracitet och medie- och studiefärdighet som behövs i studierna och i arbetslivet.** Förskoleundervisningen ska jämsides med vårdnadshavarna främja barnens digitala kompetens.

Barnen ska i undervisningen få bekanta sig med olika informations- och kommunikationsteknologiska verktyg, tjänster och spel. Barnens kommunikationsfärdigheter, färdighet att lära sig och deras begynnande skriv- och läsfärdighet ska stödjas med hjälp av informations- och kommunikationsteknik. Barnens kreativa tänkande och samarbetsförmåga

utvecklas när de ges möjligheter att själva testa och producera. Barnen ska handledas i att tillägna sig säkra och ergonomiska arbetssätt.

Informations- och kommunikationsteknisk kompetens

Barnen får bekanta sig med olika informations- och kommunikationstekniska redskap, tjänster och spel. De kan studera många slags medietexter och andra medieinnehåll såsom bilder, ljud eller video, eller kombinationer av dessa. Även en som inte kan läsa eller skriva kan producera mediematerial med en mobil apparat. Användningen av mobila apparater bygger på de mål som satts upp för verksamheten: Vad vill man uppnå, och vilka metoder stöder strävan att uppnå målen? Apparaterna kan användas som redskap i verksamheten eller stöd för barnens individuella behov, men de kan aldrig ersätta äkta växelverkan, närhet och sensitivitet. Apparaterna kan dock erbjuda en kanal för barn att uttrycka sig och bli hörda och sedda.

Personalen på daghemmet skolas kontinuerligt i att använda pekplatta.

Förmåga att delta och påverka

Aktiv och ansvarsfull delaktighet och påverkan lägger grunden för en demokratisk och hållbar framtid. Det förutsätter att individen har förmåga och vilja att delta i den gemensamma verksamheten och litar på sina möjligheter att påverka. Barnen har rätt att bli hörda och att vara delaktiga i frågor som påverkar deras liv. I förskoleundervisningen ska man respektera dessa centrala demokratiska principer. Förskoleundervisningen ska stödja barnens småningom framväxande förmåga att delta och påverka.

Verksamheten i förskolan ska planeras, genomföras och utvärderas i samverkan med barnen, förskolepersonalen och vårdnadshavarna. När barnen är med och påverkar lär de sig samtidigt att uppfatta betydelsen av gemensamma regler, överenskommelser och förtroende. Att bemöta barnen med respekt, ta hänsyn till deras tankar och ge dem möjlighet att vara tillsammans med andra barn och vuxna stärker barmens förmåga att delta och påverka. **Barnen ska uppmuntras att hjälpa varandra och att vid behov be om hjälp. Det är viktigt att barnen upplever och vet att de som barn har rätt att få hjälp och skydd av vuxna. (Se närmare Jag och vår gemenskap s.32)**

Delaktighet och påverkan

Vår verksamhet utgår från barnen. Med detta menar vi att den dagliga förskoleverksamheten inte grundar sig enbart på färdiga verksamhetsmodeller, utan även barnens tankar och idéer beaktas vid planeringen, genomförandet och utvärderingen av verksamheten. Barnens delaktighet är av central betydelse: De blir hörda i vardagen och tas med i diskussioner för att röna ut vad som intresserar dem. Barn kan intervjuas för att klarlägga deras syn på saker och ting. Det är alltid de vuxna som har ansvaret för förskoleundervisningen, men barnens åsikter och intressen beaktas. Den vuxna skapar i förskolan ramar som stöder barnets aktivitet, individualitet och samverkan med andra. Hen väcker barnets intresse för nya saker genom att erbjuda barnet möjligheter till meningsfulla, åldersanpassade aktiviteter, upplevelser och ledd verksamhet samt möjligheter att träffa egna val. Den vuxna ordnar med tid och utrymme för fri lek och utnyttjar även pedagogiskt styrd lek.

2.6 Frågor som avgörs på lokal nivå

Vid uppgörandet av den lokala läroplanen är det viktigt att diskutera vad de föreskrivna uppdrag och allmänna mål för förskoleundervisningen som beskrivs i detta kapitel innebär och hur man ska gå till väga för att förverkliga de mål som uppställts för förskoleundervisningen.

I den lokala läroplanen ska fastställas och beskrivas

- hur förskoleundervisningen ordnas och vilka förpliktelser som styr ordnandet av förskoleundervisningen ur lokalt perspektiv
- förskoleundervisningens uppdrag under lärtiden ur lokalt perspektiv
- värdegrunden för förskoleundervisningen och eventuella lokala aspekter som kompletterar den
- **synen på lärande** i förskoleundervisningen och eventuella lokala perspektiv som kompletterar den
- **målen för mångsidig kompetens** och eventuella lokala prioriteringar som gäller dem, samt med vilka åtgärder man utvärderar målen och utvecklar främjandet av mångsidig kompetens.

Värdegrunden, synen på lärande och målen för mångsidig kompetens ska beaktas och fördjupas i de delar av läroplanen som beskriver verksamhetskulturen, genomförandet av undervisningen, stödet för växande och lärande och elevvården i förskoleundervisningen.

Verksamhetskultur som stödjer växande och lärande

Verksamhetskultur är ett historiskt och kulturellt format handlingsmönster som utvecklas i det sociala samspelet inom förskolegemenskapen. Utvecklandet av verksamhetskulturen styrs av lagarna om förskoleundervisning och av de värden, den syn på lärande och de mål för förskoleundervisningen som fastställs i grunderna för läroplanen och i de lokala planerna. Verksamhetskulturen formas också av ledningsstrukturer och praxis, av personalens yrkeskompetens och av de lokaler, redskap och material som finns att tillgå. Verksamhetskulturen i förskolan återspeglas i kommunikationen, atmosfären och de pedagogiska metoderna och den inverkar alltid på hur barnen upplever kvaliteten på förskoleundervisningen. En bra verksamhetskultur främjar lärandet och välbefinnandet i förskolan.

3.1 Principer för utvecklandet av verksamhetskulturen

Verksamhetskulturen ska utvärderas och utvecklas så att den stödjer målen för förskoleundervisningen. I utvecklandet är det viktigt att beakta att vissa faktorer som påverkar verksamhetskulturen är dokumenterade och allmänt kända, andra är omedvetna och ibland även oavsiktliga. Verksamhetskulturen påverkar alla som tar del av den, oberoende av om de är medvetna om dess betydelse och effekter eller inte. **Det är viktigt att alla vuxna som arbetar med barnen är medvetna om att deras sätt att agera och kommunicera överförs till barnen.**

Vi diskuterar fram lösningar på problem tillsammans med barnen och strävar till att alla i personalen har likadana regler för olika situationer i barngruppen.

Utvecklandet av verksamhetskulturen förutsätter pedagogiskt ledarskap och styrning när det gäller förfaringssätt samt att personalen och barnen är delaktiga och förbinder sig till de gemensamma förfaringssätten. Anordnaren av förskoleundervisning och de personer som leder förskoleundervisningen bär ansvar för utvecklandet. Verksamhetskulturen ska utvecklas bland annat **genom att pröva mångsidiga arbetssätt, nya lösningar i lärmiljöerna och genom att utveckla yrkeskompetensen i samarbetsnätverk. Systematisk självvärdering och kontinuerlig utveckling ska vara en naturlig del av förskolans vardag.**

Det är viktigt att barnens och vårdnadshavarnas erfarenheter och åsikter utnyttjas i utvecklingsarbetet. För att barnens lärande ska fortlöpa smidigt är det nödvändigt att **samarbeta med den övriga småbarnspedagogiken, den grundläggande utbildningen samt sakkunniga inom stöd och elevvård.**

Kasabergets daghems regelbundna PUU-eftermiddagar (=Planering, Utvärdering, Utveckling), verksamhetsplanen samt teamkontrakten är vardagens redskap för att ge gehör för de nya kraven.

Gemensam förskoleundervisning för alla

Utgångspunkten för utvecklandet av verksamhetskulturen är att **förskoleundervisningen är gemensam för alla men ger varje barn möjlighet att agera, utvecklas och lära sig som en unik individ och som medlem i gemenskapen.** Verksamheten ska utvecklas i en riktning som stödjer inkludering och kulturell mångfald. Alla barn ska erbjudas lämpliga utmaningar i lärandet och **få sådant stöd för växande och lärande som de behöver.** Barnen ska uppleva att man är intresserad av dem, respekterar dem och att deras åsikter och handlingar har betydelse.

Verksamhetskulturen ska stödja utvecklingen av öppen kommunikation och kollaborativa arbetssätt. **De språk och kulturer, religioner och åskådningar som finns representerade i barngruppen ska återspeglas i förskoleverksamheten.** Verksamhetskulturen ska stödja barns förmåga att kommunicera och fungera i kamratgruppen. De ska handledas att ta hänsyn till andra och att respektera andras integritet. Det skapar förutsättningar för att komma till rätta i ett pluralistiskt samhälle.

Förskolan, liksom den övriga småbarnsfostran i Grankulla, grundar sig på principen om fostringsgemenskap. Genom de regelbundet återkommande samtalen med vårdnadshavarna och uppföljningen i samband med dessa utarbetas gemensamma målsättningar och metoder för att tillgodose barnets behov av stöd och uppmuntran inom olika utvecklingsområden.

Glädje av lärande och insikt

Verksamhetskulturen i förskolan ska främja allas lärande. Förskolegemenskapen ska sporra barnen att våga pröva, försöka och misslyckas och att se saker positivt. Man gläds tillsammans över framgångar och insikt. Den kulturella årscykeln i förskolan kryddas med olika evenemang, utflykter och fester.

Förskoleundervisningen ska planeras så att det finns utrymme för barnens lekar, initiativ och experiment. Barnen uppmuntras att uttrycka sig, att öva och lära sig olika färdigheter, kunskaper och arbetssätt **i egen takt.** Leken är viktig med tanke på bland annat barnets språkutveckling, när barnet ska lära sig nya färdigheter, hantera sina känslor och forma sin kulturella identitet. I förskoleundervisningen ska barnen ha möjlighet att leka på egna villkor och lära sig nya lekar och

spel. **Lekens olika former utnyttjas mångsidigt i undervisningen.**

Tillfällena till lek och rörelse är en viktig del av förskoleverksamheten. I verksamheten ser man det som betydelsefullt att erbjuda möjligheter till årstidsenliga sporter såsom skidning och skridskoåkning.

Se närmare Kasabergets verksamhetsplan:

http://www.kauniainen.fi/files/11373/Kasabergets_verksamhetsplan_2016.pdf

Barnet som delaktig aktör i sitt eget liv

Verksamhetskulturen ska stödja samarbete, gemensamt ansvar och delaktighet. **Det är personalens uppgift att se till att alla barn får uttrycka sina åsikter och tankar och att barnens idéer och initiativ beaktas i verksamheten.** Barnen ska få erfarenheter av att fatta beslut som rör förskolegruppen. Barnens beslut och aktivitet utvärderas gemensamt och barnen får samtidigt så småningom lära sig att ta gemensamt ansvar. Detta ger barnen erfarenhet av att vara delaktiga och aktiva.

Personalen är lyhörd för barnens idéer, söker upp information tillsammans med barnen om saker som väcker funderingar. Stora teman som behandlas i förskolan, röstas fram av förskoleeleverna själva.

Välbefinnande och en trygg vardag

Verksamhetskulturen ska stödja öppen kommunikation mellan barnen sinsemellan, mellan barnen och personalen och mellan de vuxna. Ömsesidig respekt, omsorg och omtanke om andra och miljön ska återspeglas i verksamheten. Barnen ska uppmuntras och handledas att identifiera, uttrycka och reglera olika slags känslor och att ta hänsyn till andra i olika konfliktsituationer.

Förskolan använder sig av olika handlings- och träningsprogram för att stödja både den sociala växelverkan och inlärningsprocesserna. I förskolegrupperna består verksamheten av en strukturerad smågruppsverksamhet, vilket innebär att man delar in gruppen inför olika verksamhetsstunder utgående från ålder, utvecklingsnivå och barnens egna intressen. Detta tryggar också tid och rum för leken.

Hälsosamma levnadsvanor ska uppmärksammas i förskoleundervisningen. Man ska mångsidigt röra på sig tillsammans både inomhus och utomhus och **handleda barnen att undvika långvarigt stillasittande** och att byta arbetsställning. Förskoledagen ska också innehålla möjlighet till lugn och ro. Barnen ska få lära sig att agera tryggt och säkert i olika lärmiljöer. När det gäller trygga vardagsrutiner ska de säkerhetsprinciper och planer som beskrivs i kapitel 6 om elevvård följas.

Kasabergets daghem har regelbundet vuxenledda inne- och utelekar för att lära barnen nya lekar samt stöda deras lekfärdigheter.

Principer som styr utvecklingen av verksamhetskulturen

Både den finskspråkiga och den svenskspråkiga förskolan i Grankulla har tillgång till en konsulterande specialbarntädgårdslärare. Samarbetet är strukturerat och regelbundet och kan gälla frågor som rör bl. a. barnets utveckling och behov av stöd eller gruppens sammansättning och

verksamhetsformer. Även vårdnadshavarna har möjlighet att konsultera specialbarntädgårdslärarna.

I förskolegruppen formulerar de vuxna och barnen tillsammans gruppens regler, där man betonar det sociala samspelet. Syftet är att för barnen klargöra vikten av klara spelregler och av att förbinda sig till dem. För att synliggöra barnets tankar och reflexioner, och för att utvärdera den egna verksamheten, använder man sig av olika utvärderings- och intervjumetoder (samtal, bild, foto).

Grankulla stad bjuder förskolebarnen på 10 simlektioner/verksamhetsår.

KB strävar till att inte ha längre än 20 min. samlingar.

Se Kasabergets verksamhetsplan och värdegrunden:

[http://www.kauniainen.fi/files/11373/Kasabergets verksamhetsplan 2016.pdf](http://www.kauniainen.fi/files/11373/Kasabergets_verksamhetsplan_2016.pdf)

[http://www.kauniainen.fi/files/10428/VARDEGRUNDEN uppdaterad 31.3.2016.pdf](http://www.kauniainen.fi/files/10428/VARDEGRUNDEN_uppdaterad_31.3.2016.pdf)

3.2 Lärmiljöer i förskoleundervisningen

Med lärmiljöer i förskoleundervisningen avses de lokaler, platser, redskap, grupper och förfaringssätt som stödjer barnens växande, lärande och kommunikation. Lärmiljöerna ska bilda mångsidiga och flexibla pedagogiska helheter. De ska ge möjligheter till lek, kreativa lösningar och mångsidig analys av olika företeelser med hjälp av aktiverande arbetssätt som motiverar barnen.

Lärmiljöerna ska utvecklas utgående från den värdegrund, syn på lärande och de mål för utvecklandet av verksamhetskulturen som fastställs i föreliggande grunder. Utöver det ska barnens kunskaper, intressen och individuella behov samt principerna för förskoleundervisningen som beskrivs i kapitel 4 beaktas. Lärmiljöerna ska vara trygga och hälsosamma. De ska också ge barnen möjlighet att leka och arbeta i en lugn och avslappnad atmosfär. Lärmiljöerna ska utformas så att de är ergonomiskt, ekologiskt och estetiskt ändamålsenliga och så att de är tillgängliga och ljusa, rena och trivsamma och att inomhusluften är av god kvalitet.

Lärmiljöerna ska utvecklas så att de främjar kommunikation och kollaborativt kunskapsskapande. **Gemensamt överenskomna regler och tillvägagångssätt skapar en trygg pedagogisk miljö där man respekterar varandra.** Mångsidiga lärmiljöer stödjer barnens aktivitet och sunda självkänsla, utvecklingen av sociala färdigheter och förmågan att lära sig samt ökar jämlikheten. **Barnen ska vara med och utforma lärmiljöerna.** Deras idéer och alster ska synas i lärmiljöerna. Det stödjer barnens delaktighet och ger dem en känsla av att lyckas och stärker samspelet med kamratgruppen.

Som lärmiljöer används lokaler inomhus och utomhus, den närbelägna naturen och den byggda miljön. Också informations- och kommunikationsteknik ska användas och tillämpas på ett ändamålsenligt sätt i förskoleundervisningen. De möjligheter som erbjuds av olika **samarbetspartner, såsom biblioteks-, kultur- och idrottsväsendet, ska också utnyttjas.** Barnens egna leksaker, informations- och kommunikationsteknisk utrustning och andra redskap kan användas enligt överenskommelse med vårdnadshavarna. **Målet är att lärmiljöerna utgör ett helhetsbetonat lärlandskap som uppmuntrar till aktivt, kollaborativt och självständigt lärande.**

[Lärmiljöer i förskoleundervisningen](#)

Utöver den fysiska miljön består verksamhets- och lärmiljön i förskolan även av interaktionsnätverken mellan barn och vuxna, människorelationerna och den rådande atmosfären. Lärmiljön byggs upp av gruppens pedagogiska lösningar och verksamhetssätt. En stressfri miljö främjar välbefinnandet och tryggheten, och en sådan kan skapas t.ex. genom verksamhet i små grupper. Särskild uppmärksamhet fästs vid barnens utvecklingsnivå och egna initiativ.

Daghemmen i Grankulla är sinsemellan olika vad gäller såväl struktur och inramning som personal. Verksamhets- och lärmiljön i förskolan kan bestå av en grupp jämnåriga barn eller av barn i olika åldrar så att verksamheten till en del är skild för de barn som nått förskoleåldern. Varje daghem planerar och utvärderar lärmiljön på ett målinriktat sätt och i relation till den aktuella barngruppen. Pedagogerna har gemensamt ansvar för att lärmiljön är ändamålsenlig och trygg.

Förskolan bedriver samarbete med bl.a. rådgivningen, församlingen, biblioteket, skolan, socialvården, miljöenheten samt idrotts- och kulturtjänsterna. Vi sätter värde på att röra oss i närmiljön samt lär barnen hur man rör sig och uppför sig i trafiken, på biblioteket och i omgivningen i övrigt. Planeringen och utvecklingen av lärmiljöerna i förskolan är en oavbruten process som barnen, personalen och föräldrarna tillsammans deltar i.

Kasabergets daghem med sina ändamålsenliga utrymmen, harmoniska material samt tillgång till mycket naturljus gör lärmiljön lugn och tilltalande. Väggarna och taken är försedda med akustiska material som dämpar ljudnivån. Dörrarna är fönsterförsedda liksom en del väggar som vetter mot korridorerna, vilket gör att man kan vara i lugn och ro, men ändå ha kontakt med omgivningen. Även bordsytorna har ljuddämpande ytor. Möbleringen är flexibel och de flesta hyllor har hjul och kan ommöbleras enligt barngruppens behov. Smågruppsverksamheten gynnas av mindre utrymmen såsom smågruppsutrymmen, ateljéen och scenen. Ordentliga träslöjdsutrymmen finns inrett i källaren och kan användas när som helst. Daghemmets sal och vattenlek används av alla barngrupper.

Utemiljön är ypperlig från barnets synvinkel. Förutom daghemmets stora gårdar, finns närbeläget platser på promenadavstånd, som möjliggör inläring och upplevelser med olika sinnen, t.ex.: skogen, sandplanen, spånbanan / skidspåret, idrottsplanen, simhallen, ishallen, bollhallen, "spindelparken", "Maggis"-park, Stockmanns ruinerna, Gläms.

3.3 Samarbete i förskoleundervisningen och vid övergångarna

Målet med samarbetet är att förskoleundervisningen, annan småbarnspedagogik och den grundläggande utbildningen bildar en logisk kontinuitet som stödjer barnets utveckling och lärande. Samarbetet ska säkerställa kvaliteten på förskoleundervisningen och stärka barnens och vårdnadshavarnas delaktighet. Samarbetet ska vara systematiskt. Samarbetet ska utvecklas och utvärderas tillsammans under ledning av anordnaren av förskoleundervisning.

Samarbete inom förskoleundervisningen

En förutsättning för undervisning av hög kvalitet är kännedom om målen och förfaringssätten under de olika etapperna av lärtigen. Genom att utarbeta och utveckla läroplanerna i samarbete mellan personalen i förskoleundervisningen, den övriga småbarnspedagogik och den grundläggande utbildningen främjas kvaliteten inom småbarnspedagogik, förskoleundervisning och grundläggande

utbildning. **Det är viktigt att personalen inom småbarnspedagogiken, förskoleundervisningen och nybörjarundervisningen har möjlighet att bekanta sig med varandras verksamhet och lärmiljöer också i praktiken. För att stödja barnens växande och lärande ska undervisnings- och stödmetoderna vara enhetliga.**

Förskolepersonalen ska samarbeta med personalen inom social- och hälsovården för att stödja barnens välbefinnande, växande och lärande. **Stödet för barnens växande och lärande samt praxis inom förskolans elevvård ska utvärderas och utvecklas genom sektorsövergripande samarbete.** Genom samarbete mellan förskolepersonalen och aktörer i närmiljön främjas att lärmiljöerna är mångsidiga. Samverkan med andra öppnar barnets lärmiljöer mot samhället och världen utanför.

Samarbete inom personalen är nödvändigt med tanke på en välmående arbetsgemenskap och för undervisningens kvalitet. Samtidigt fungerar samarbetet mellan de vuxna i förskolan som en bra modell för barnen. Att stärka barnens samarbetsförmåga är ett av de mest centrala målen i förskoleundervisningen. Olika samarbetsformer och smågruppsarbete ska användas inom förskoleundervisningen. Barnen ska uppmuntras och stödjas till att verka som medlemmar i en grupp och att utveckla sin samarbetsförmåga. Barnens åsikter ska höras på ett för dem lämpligt sätt när verksamheten planeras, genomförs och utvärderas.

Samarbetet mellan lärarna inom förskolan och nybörjarundervisningen går ut på att skapa en så smidig kontinuitet som möjligt av lärande och utveckling från småbarnsfostran via förskolan till nybörjarundervisningen. Lagen om grundläggande utbildning förpliktar till samarbete mellan förskolan och nybörjarundervisningen. Sådant samarbete idkas regelbundet i Grankulla. Minimivån för samarbete har slagits fast vid nätverksmötena inom förskolan och nybörjarundervisningen, och samarbetsformerna och volymen finns inskrivna i den gemensamma årsklockan. Samarbete bedrivs dels genom nätverken (nätverket för finsk förskola och nybörjarundervisning samt den svenska skola-förskolagruppen), dels som direkt samarbete mellan lärarna i de olika undervisningsformerna inom ramen för det dagliga arbetet. Gemensam planering sker också om vårarna med tanke på skolstarten och klassindelningen.

Under förskoleåret tillämpar lärarna inom förskolan och nybörjarundervisningen en årsklocka, som har gjorts upp i samarbete och godkänts av båda parterna. Samarbetet och samarbetsformerna utvecklas hela tiden mot ökad funktionalitet och smidighet, och de överenskomna verksamhetsformerna utvärderas regelbundet. I samband med att verksamhetsplanerna görs upp sätter förskollärarna upp mål för förskolans verksamhetsår. Uppfyllelsen av målen utvärderas sedan i slutet av verksamhetsperioden. Planen och utvärderingen lämnas in till chefen för småbarnsfostran. Utöver detta utvärderas och utvecklas även elevvårdsrutinerna och stödet för barnens växande och lärande inom ett multiprofessionellt samarbete.

På höstterminen besöker förskolebarnen Granhultsskolan vid bl.a. adventsmorgonsamlingen och generalrepetitionen av julfesten. Skolpsykologen besöker alla förskolegrupper som en del av förebyggande samarbete som görs med förskolan. Under vårterminen sker flera besök till Granhultsskolan.

Samarbete med vårdnadshavarna

Anordnaren av förskoleundervisning ansvarar för att utveckla samarbetet med vårdnadshavarna. Utgångspunkten för samarbetet är att bygga upp förtroende, jämlik kommunikation och ömsesidig respekt mellan parterna. Samarbetet förutsätter initiativförmåga av förskolans personal och att de har personlig kommunikation med vårdnadshavarna. Samarbetet ska ta hänsyn till familjernas mångfald, individuella behov och frågor som gäller vårdnad. Olika kommunikationsmedel ska användas i samarbetet och vid behov används en tolk eller språkassistent. Samarbetet med vårdnadshavarna ska också ge möjlighet till diskussion vårdnadshavarna emellan.

Vårdnadshavarnas erfarenheter gällande sitt barns tidigare uppväxtmiljöer, utveckling, lärande och intressen ska beaktas i förskoleundervisningen. Läraren ska diskutera med vårdnadshavarna om familjens och förskolans värden, fostringsmetoder och mål. Barnens och vårdnadshavarnas synpunkter ska beaktas i undervisningen och vid uppgörandet av den plan som eventuellt utarbetas skilt för varje barns lärande. Vårdnadshavarna ska ges tillfällen att bekanta sig med och delta i sitt barns förskoledag. För samtal med vårdnadshavarna ska reserveras tillräckligt med tid. Vårdnadshavarnas språk- och kulturkunskaper och annan sakkunskap kan utnyttjas i förskoleundervisningen.

Förskolepersonalen ska diskutera med vårdnadshavarna om hur barnens växande och lärande framskrider. Särskilt viktigt är samarbetet med vårdnadshavarna när ett barn behöver stöd för sitt växande och lärande. Vårdnadshavarna ska få information om hur transporter och elevvård, och övriga tjänster inom småbarnspedagogiken som barnet utöver förskoleundervisningen har möjlighet till, ordnas under förskoleundervisningen. Respons från vårdnadshavarna och barnen ska tas i beaktande då undervisningen, olika former av stöd och verksamhetskulturen utvecklas.

Barnens växande och lärande diskuteras med vårdnadshavarna regelbundet, minst två gånger under verksamhetsåret.

Vid övergången till den grundläggande utbildningen är vårdnadshavarnas roll och ansvar av stor betydelse. Familjens intresse och aktiva medverkan betraktas som mycket viktiga då barnen börjar i skolan, och föräldrarna uppmuntras i sin roll. Både bildningen och förskolan informerar föräldrarna om när barnen ska anmälas till skolan. Om barnet inte deltar i den kommunala förskoleundervisningen i Grankulla, ansvarar förskoleundervisningen inte för barnets möjligheter att bekanta sig med skolan.

Kasabergets daghem har en aktiv registrerad föräldraförening, som möjliggör teater, konserter, material osv. till verksamheten.

Samarbete vid övergångarna

Övergången från hemmet eller den tidigare småbarnspedagogiken till förskolan och från förskolan till skolan är viktiga skeden i barnets liv. En smidig övergång främjar barnens känsla av trygghet och välbefinnande samt deras förutsättningar för tillväxt och för att lära sig. Förfaringssätten vid övergångarna ska vara planmässiga. Det är viktigt att det i de lokala planerna för småbarnspedagogik och grundläggande utbildning finns en enhetlig linje för förfaringssätt i samband med övergångarna. Förfaringssätten ska utvärderas och utvecklas genom samarbete bland personalen. Respons från vårdnadshavarna ska också beaktas.

Anordnaren av förskoleundervisning ska skapa sådana samarbets- och informationsrutiner att

barnens övergång från hemmet eller den tidigare småbarnspedagogiken till förskoleundervisningen och vidare till den grundläggande utbildningen sker så smidigt som möjligt och stödjer barnens växande och lärande. Information som är nödvändig för anordnande av stöd för lärande och elevvård överförs när barnet övergår från en enhet till en annan eller från ett utbildningsstadium till följande. Överföringen av information ska följa gällande lagar. Vid övergångarna och i synnerhet vid beslut om att inleda förskoleundervisningen eller den grundläggande utbildningen vid en avvikande tidpunkt ska man även utnyttja den sakkunskap som tidigare och framtida lärare har om barnets växande och lärande.

När ett barn börjar i förskolan och skolan ska man diskutera med barnet och vårdnadshavaren om mål, uppdrag och förfaringssätt. **Målet är att barnen och vårdnadshavarna bekantar sig med lärmiljöerna, verksamheten och personalen i förskole- och nybörjarundervisningen innan undervisningen inleds.** Barn och vårdnadshavare till barn som övergår till den grundläggande utbildningen ska informeras om morgon- och eftermiddagsverksamheten i den grundläggande utbildningen.

Informationsöverföringen ska fungera flexibelt vid övergången från förskola till nybörjarundervisning, med beaktande av barnens bästa och de bestämmelser som gäller. Den information om barnet som är väsentlig med tanke på undervisningen ska överföras.

I samband med skolanmälningen informeras föräldrarna om morgon- och eftermiddagsverksamhet för blivande skolelever.

3.4 Frågor som avgörs på lokal nivå

I den lokala läroplanen ska fastställas och beskrivas

- målen för utvecklandet av verksamhetskulturen och utvärderingsmetoderna i förskoleundervisningen
- förskolans lärmiljöer och metoderna för utvärdering av dem
- mål och praxis för samarbete inom förskolan, med vårdnadshavarna och vid övergångarna
- metoder för utvärdering av de olika samarbetsformerna.

Anordnaren av förskoleundervisning ska se till att **samtliga förskoleenheter kan precisera målen för sin verksamhetskultur och för utvecklandet av lärmiljöerna samt praxisen i anslutning till samarbete.** Preciseringarna kan skrivas in antingen i den enhetsspecifika läroplanen och/eller i läsårsplanen i enlighet med anordnarens beslut.

Plan för barnets lärande i förskolan

Planen för barnets lärande är ett dokument som gruppens barnträdgårdslärare gör upp för barnet. Planen innehåller de viktigaste målen för växande och lärande samt tar upp barnets behov och styrkor. De individuella planerna för lärande utgör grunden för gruppens plan för lärande.

Då ett nytt barn börjar i förskolegruppen, gör förskoleläraren i regel ett hembesök för att bekanta sig med barnet i hans egen miljö. Förskoleläraren för ett inledande samtal med föräldrarna för att samla information om barnets lärande och behov. Läraren gör upp planen för barnets lärande

utgående från de observationer som gjorts av gruppens vuxna samt från barnets egna behov och de samtal som har förts med föräldrarna. **Förskolelärarna ansvarar för att planen görs upp och för att informationen överförs till skolan på våren.**

Samarbetet mellan specialbarntädgårdslärarna, familjen och skolan behandlas i kapitel 5.

Informationen överförs inom staden från avsändaren till skolpsykologen via ett digitalt system (Wilma). När det gäller barn i en familj som flyttar till staden från en annan ort, ska all nödvändig information överföras från den förra småbarnspedagogiska enheten till förskollärarna vid den nya förskolan eller skolpsykologen vid barnets nya skola. Vid behov kan förskolan eller skolan kontakta barnets tidigare daghem eller skola med tillstånd av vårdnadshavarna.

Tillsammans med vårdnadshavarna görs varje höst en plan för barnets lärande i förskolan. Utgående från alla dessa planer utgörs förskolegruppens gemensamma plan för lärande (=förskolegruppens verksamhetsplan), som lever med barnens utveckling och stödbehov.

4. Principer för förskoleundervisningen

Förskoleundervisningen ska följa de allmänna målen för förskoleundervisningen och målen för verksamhetskulturen som beskrivs i tidigare kapitel.

4.1 Mångsidiga arbetssätt

Handledd och spontan lek samt åskådliggörande arbetssätt som främjar barnens aktivitet och kreativitet utgör en väsentlig del av förskolans verksamhet. Valet och användningen av arbetssätt ska styras av förskoleundervisningens uppdrag och mål och av barnens behov, förutsättningar och intressen. Barnens växande och lärande och utvecklingen av deras mångsidiga kompetens (kap. 2.5) och sociala färdigheter ska stödjas genom användning av mångsidiga arbetssätt.

Arbetssätten i förskoleundervisningen är både verktyg och föremål för lärandet - färdigheter som utvecklas småningom och som barnen behöver under sin lärtid. Därför är det viktigt att läraren uppmuntrar barnen att pröva och använda olika arbetssätt i grupper, parvis och självständigt. Barnen ska få delta i planeringen av verksamheten och valet av arbetssätt och utföra olika slag av arbetsuppgifter. Det främjar barnens delaktighet i vardagen och stödjer utvecklingen av barnens förmåga att ta initiativ och ansvar. Lärandet främjas av att barnen är med och funderar över arbetets målsättningar och att de vet vad som förväntas av dem. De gjorda valen och slutresultaten utvärderas tillsammans.

När barnen leker lär de sig och gestaltar världen. Därför är lek i olika former central i förskoleundervisningen. **Upplevelsebaserade och aktiverande arbetssätt ger barnen upplevelser och stärker deras motivation att lära sig. Målet är att barnen använder alla sina sinnen, rör på sig, utvecklar sitt minne och sin fantasi och njuter av att komma till insikt.** Som stöd för lärandet och för att stödja utvecklandet av kollaborativa arbetssätt används olika slags spel. Vid gemensamt arbete ska barnen uppmuntras att fråga, undra, utforska, dra slutsatser och lösa problem samt att

arbeta målinriktat mot det gemensamma målet. Barnen ska också ges möjligheter att experimentera och arbeta självständigt.

Användningen av mångsidiga arbetssätt förutsätter att lärmiljöerna i tillräcklig omfattning innehåller material, audiovisuella hjälpmedel och redskap som lämpar sig för lek och lärande samt möjligheter att använda informations- och kommunikationsteknik. Fungerande lärmiljöer ger möjligheter till att differentiera barnens arbete. Upplevelser av att lyckas och uppmuntrande respons bidrar till att utveckla en positiv självkänsla hos barnen. Målet är att barnens vilja att försöka och att lära sig stärks och att de förlitar sig på sin förmåga att lära sig nya saker.

Arbetssätten i förskolan ska utvecklas tillsammans utgående från personalens självvärdering och responsen från barnen och vårdnadshavarna.

Mångsidiga arbetssätt

Mångsidiga arbetssätt i olika grupsituationer tillsammans med en vuxen ledare hjälper barnen att bli medvetna om sitt eget inlärningssätt samt iakttäta sitt eget lärande. Det är viktigt att barnet får en positiv bild av sig själv som lärande individ. Mångsidigheten gör inläringen rolig och motiverar barnet till nya läropplevelser, både styrda och självvalda. Arbetsmetoderna siktar på lekfull verksamhet som tar hänsyn till barnens ålder.

En god lärmiljö innefattar bl.a. differentiering och olika arbetssätt såsom smågruppsverksamhet, grupparbeten och pararbeten. En god lärmiljö innebär bland annat att redskapen är lättillgängliga, ändamålsenliga och inbjudande. Audiovisuella hjälpmedel och IKT används i undervisningen samt för att dokumentera verksamheten och barnens framsteg tillsammans med barnen på olika sätt. Den vuxna utgör med sin egen inställning en modell för olika inlärningsmetoder.

Verksamheten utvecklas ur den mångsidiga kompetensens synvinkel. Responsen från vårdnadshavarna och barnen insamlas t.ex. via samtal, på föräldramöten samt genom intervjuer och enkäter.

Figur 2: En god inlärningsmiljö

Övergången hemifrån eller från tidigare småbarnsfostran till förskola och från förskola till skola är viktiga livsfaser för barn. En lyckad övergång främjar barnens välbefinnande och känsla av trygghet samt deras förutsättningar för växande och lärande. Praxis vid övergångsfaserna bör vara välplanerad. Det är viktigt att de lokala planerna för småbarnsfostran och grundläggande utbildning anger enhetliga riktlinjer för praxis vid övergångsfaserna. Förfarandena utvärderas och utvecklas i samarbete med personalen. Responsen från vårdnadshavare beaktas i utvecklingsarbetet.

Utbildningsanordnaren ska skapa sådan praxis för samarbete och informationsöverföring att barnens övergång hemifrån eller från tidigare småbarnsfostran till förskola och sedan vidare till grundläggande utbildning sker så flexibelt som möjligt och stöder deras växande och lärande. Målet är att all den information som är viktig med tanke på ordnandet av undervisningen, stödet för lärande samt elevvården överförs när barnet går över från en enhet till en annan eller från ett utbildningsstadium till ett annat. Vid övergångsfaserna till förskola eller grundläggande utbildning och särskilt då man beslutar om ett avvikande tidpunkt för skolstart, utnyttjar man tidigare och framtida lärares sakkunskap om hur barns växande och lärande framskrider och kan stödjas.

Då barnet börjar i förskola och sedan i grundskola, för personalen en diskussion med barnet och vårdnadshavaren om målen för den begynnande undervisningen och dess uppgift samt om verksamhetskutymen inom undervisningen. Målet är att barnen och vårdnadshavarna ska bekanta sig med lärmiljöerna, verksamheten och personalen inom förskole- och nybörjarundervisningen redan innan undervisningen börjar. Informationsöverföringen från småbarnsfostran till den grundläggande utbildningen behandlas i avsnitt 3.3.

Föräldrarnas delaktighet vid utvecklandet av förskoleundervisningen upplevs som viktig. Fostrarna uppmuntrar vårdnadshavarna att aktivt komma med synpunkter på gruppens verksamhet (ex. dagliga möten, responslåda). Olika samtal som regelbundet förs med vårdnadshavarna inom förskoleundervisningen samt föräldrakvällar utgör också tillfällen att få och ge kommentarer. Småbarnsfostran ordnar dessutom möjlighet för vårdnadshavarna att ge respons på en bredare basis genom regelbundna enkäter (huvudstadsregionens kundenkät).

Förskolepersonalen utvärderar sin verksamhet genom att jämföra den med responsen från barnen och vårdnadshavarna samt studera hur gruppen uppnått de mål den satt upp (reflexion). Den här typen av utvärdering sker dagligen, och utifrån den information den ger ändrar fostrarna verksamheten vid behov. Fostrarna deltar också i enheternas utvärderingar och individuella utvecklingssamtal. På basis av dessa utarbetar de sina egna utvecklingsplaner och bygger på sin kompetens genom fortbildning.

Modellen för intyg över deltagande bifogas.

Se Kasabergets verksamhetsplan:

http://www.kauniainen.fi/files/11373/Kasabergets_verksamhetsplan_2016.pdf

Tack vare daghemmet läge, finns det ypperliga möjligheter till varierande lärmiljöer som gynnar olika inlärningsstilar. (Se lärmiljö sidan 22)

4.2 Utvärdering som stöd för undervisningen och lärandet

Utvärderingen utgör en viktig del av förskoleundervisningen. I förskoleundervisningen har utvärderingen två syften: den används **som hjälp för att planera och utveckla undervisningen** och **för att stödja varje barns välbefinnande, växande och lärande**. Utvärderingen är en helhet bestående av observation, dokumentation, evalueringsslutsatser och respons, som utöver lärarna även den övriga förskolepersonalen samt barnet och barnets vårdnadshavare ska delta i.

Förskoleundervisningens uppdrag är att tillsammans med vårdnadshavarna skapa gynnsamma förutsättningar för barnet att utvecklas och lära sig. För att undervisningen ska vara målinriktad och stödja barnets utveckling förutsätts att läraren får information om barnens tidigare uppväxtmiljö, utveckling, lärande och intressen. **Centrala informationskällor är barnens vårdnadshavare, tidigare personal inom småbarnspedagogik och barnen själva**. Förskoleläraren ska använda informationen för att planera barnets individuella mål i samråd med vårdnadshavaren och barnet. En plan för barnets lärande i förskoleundervisningen kan användas som hjälp vid planeringen.

Läraren ska följa upp varje barns utveckling och lärande under förskoleåret genom att följa upp barnets arbete, beteende och hur lärandet framskrider inom olika kunskaps- och färdighetsområden. Uppföljningen ska basera sig på **kontinuerlig observation och mångsidig dokumentation**. Barnens alster och egna erfarenheter ska utgöra en del av dokumentationen och bedömningen. Också **vårdnadshavarnas iakttagelser** av sitt barns lärande och välbefinnande är viktiga. Läraren ska utgående från uppföljningsinformationen och den utvärdering som baserar sig på den **anpassa undervisningen, lärmiljöerna och barnens eventuella stöd**.

Läraren och den övriga personal som handleder barnen ska varje dag ge uppmuntrande respons till barnen om deras styrkor och om områden som de behöver utveckla. Den dokumentation som finns används så att alla barn kan observera sina framsteg. När barnen bli varse sin egen utveckling utvecklar de en positiv uppfattning om sig själva som lärande individer. Det är **viktigt att vårdnadshavarna ofta får respons om sitt barns arbete, beteende och lärande, så att de för sin del kan stödja sitt barn**.

Förskoleundervisningen ska utveckla barnens förutsättningar för självvärdering. Barnen ska uppmuntras att beskriva vad de tycker om i förskolan, vad de enligt egen åsikt lyckats med och vad

de skulle vilja lära sig i fortsättningen. Läraren ska också uppmuntra barnen att fundera över hur gemensamma uppgifter lyckats. **Självvärderingsförmågan som småningom utvecklas under barnens lärtid, utgör en del av förmågan att lära sig.**

När barnet börjar i första klass är det viktigt att läraren har tillgång till nödvändiga uppgifter om varje barns arbete, växande och lärande i förskolan. Det förutsätter samarbete mellan förskolan, skolpersonalen, vårdnadshavarna och barnen. Vid överföringen av information kan dokument som beskriver barnets framsteg i förskolan och den eventuella planen för lärande eller IP som utarbetats i förskolan utnyttjas. Anordnaren av förskoleundervisning bär ansvar för att utveckla fungerande praxis för övergångarna. Vid överföring av information ska gällande föreskrifter iakttas.

Ett villkor för att kunna upprätthålla och utveckla kvaliteten på förskoleundervisningen är att **undervisningspersonalen målmedvetet genomför självvärdering.** Lärarna ska använda utvärderingsinformation och dokumentation om barnens växande och lärande för pedagogisk planering och för att utveckla förskoleundervisningen. Respons från barnen och vårdnadshavarna ska beaktas för att utveckla verksamheten.

När läsåret avslutas ges barnen ett **intyg över deltagande i förskoleundervisningen.** I intyget antecknas intygets namn, vem som ordnat förskoleundervisningen, skolans/daghemmets namn, barnets namn och personbeteckning samt datum för när intyget ges. På betygen skall finnas en anteckning om att de är utformade i enlighet med de grunder för förskoleundervisningens läroplan som Utbildningsstyrelsen fastställt 22.12.2014. Intyget kan innehålla en allmän beskrivning av förskoleundervisningen. Intyget ska inte innehålla beskrivningar av barnets personlighet, lärande eller arbetssätt.

Varje förskolebarn på Kasabergets daghem har en egen pärm, i vilken samlas alster, såsom teckningar och sagoteringar från olika tillfällen. Dessa utgör en viktig del av dokumentationen och utvärderingen i förskolan.

En kontinuerlig egen självutvärdering görs vid teamets veckoplaneringar och under förskollärarnas individuella planeringstid. Under dessa tillfällen behandlas också responsen från barnen och vårdnadshavarna.

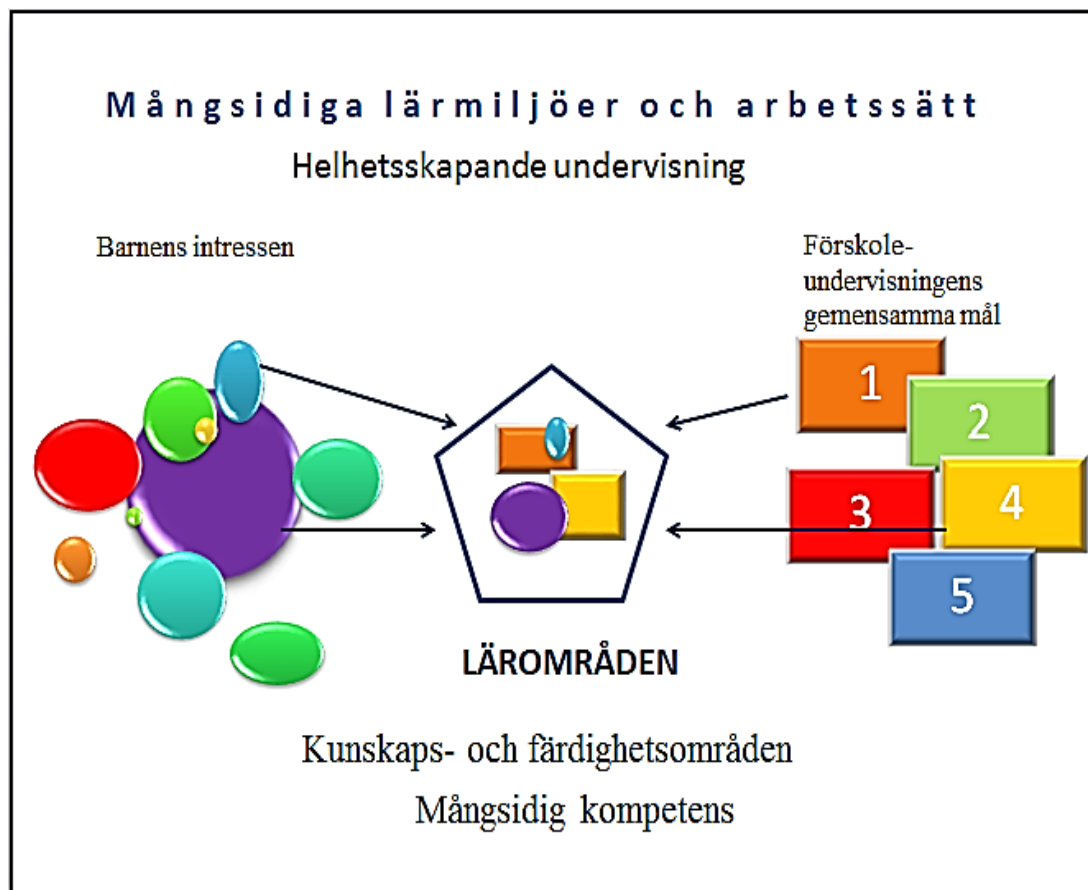
4.3 Gemensamma mål för undervisningen förverkligas genom lärområden

Undervisningen i förskolan ska vara helhetskapande och bestå av lärområden av olika omfattning som genomförs på olika sätt. Lärområdena ska genomföras utgående från barnens intressen och de gemensamma mål för undervisningen som beskrivs i detta kapitel. De gemensamma målen baserar sig på mål inom olika kunskaps- och färdighetsområden som är väsentliga i förskolan och på målen för mångsidig kompetens. De gemensamma målen är mål som ska styra lärarens arbete.

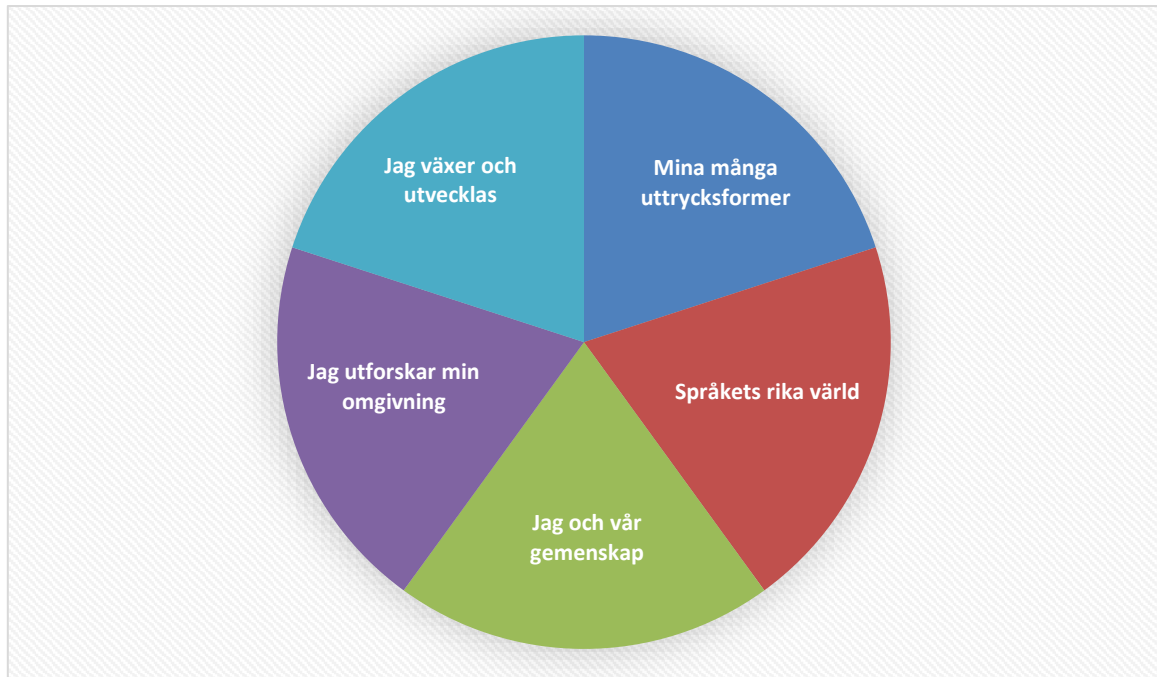
Målet för undervisning som genomförs som lärområden är att stödja barnets växande och välbefinnande samt att erbjuda dem en mångsidig grund för sin kompetensutveckling. Leken och andra för barn naturliga sätt att arbeta och lära sig ska ligga som grund för lärande och all verksamhet. Hur lång tid som används för varje lärområde och hur de genomförs varierar beroende på ämnesområdet, situationen och på hur barnens lärande framskrider. Barnen ska under lärarens ledning delta i planeringen av lärområdena och i utvärderingen av genomförandet. Det är viktigt att alla barn har möjlighet att lära sig och de får arbeta i egen takt och utveckla sina färdigheter i mångsidiga lärmiljöer i växelverkan med andra barn, läraren och den övriga personalen. Syftet med lärområdena är att erbjuda barnen nya och inspirerande lärupplevelser och möjligheter att arbeta

med uppgifter som innehåller lämpliga utmaningar i lärandet. Barnens olika behov av stöd ska beaktas i undervisningen och barnen ska ges tillräckligt stöd genast när behov uppstår.

De gemensamma mål för undervisningen som beskrivs i detta kapitel är uppdelade i fem helheter. Varje helhet innehåller mål som har både didaktiska och pedagogiska syften som hör samman med varandra. När man skapar förskoleundervisningens lärområden ska målen och innehållet i helheterna kombineras på ett pedagogiskt ändamålsenligt sätt.

Figur 1. Att skapa lärområden

Kasabergets daghems tolkning av lärområden

Mina många uttrycksformer

Barnens inlärningsförutsättningar, sociala färdigheter och positiva självbild stärks när de lär sig att strukturera omvärlden. Den förmågan utvecklas när barnen får utforska, tolka och öva att uttrycka sig och världen på olika sätt. Det stödjer också utvecklingen av deras koncentrations- och självregleringsförmåga. Förskoleundervisningen uppdrag är att utveckla barnens uttrycksförmåga genom träning av grundläggande färdigheter i att uttrycka sig genom **musik, bildkonst, slöjd samt verbalt och kroppsligt**. När barnen får bekanta sig med olika kultur- och uttrycksformer stärks deras förmåga att delta och påverka och multilitteraciteten utvecklas. Användningen av olika uttrycksformer i förskolans vardag och fest ger möjligheter att lyfta fram den kulturella mångfalden och glädjas över den.

Mina många uttrycksformer

Inom förskoleundervisningen är olika konst- och kulturupplevelser en väsentlig del av barnets utveckling vad gäller kunskaper, färdigheter och känsloliv. Det är viktigt att uppmuntra barnet att upptäcka flera olika sätt att uttrycka sig på. Förskollärarens uppgift är att stödja varje barn i att arbeta långsiktigt och motiverat så att barnens koncentrationsförmåga, kreativa tänkande och inlärningsförmåga utvecklas.

De kreativa uttrycksformerna i förskolan stöder varje barns unika personlighet. Inom förskoleundervisningen betraktar vi den kreativitet som kommer från barnen själva som viktig, vilket innebär att barnens idéer och intressen är viktiga utgångspunkter för konstnärliga upplevelser och uttryck. Inom de kreativa uttrycksformerna betonar vi upplevelser, individualitet och upplevelsen som en helhet där barnet har möjlighet att använda alla sinnen. Det är väsentligt att

stödja lekfullhet och uppkomsten av djupa känsloupplevelser så att barnets jaguppfattning och självkänsla stärks och hens fantasi berikas. Ett enskilt barns förundran över vardagsfenomen kan utvecklas till ett föremål för kreativa uttryck för hela gruppen och stödja gruppens samhörighet. Inom förskoleundervisningen behövs en trygg miljö för kreativa uttryck, där barnet har möjlighet att experimentera och upptäcka både ensam och i grupp. Den pedagogiska personalen ansvarar för att visa barnen ett mångsidigt urval kreativa metoder och för att skapa möjligheter inom ramen för den dagliga verksamheten.

Ett gemensamt konstprojekt inom förskolegruppen uppmuntrar till ömsesidighet och till att utforska den omgivande världen tillsammans. När barnen upplever omvärlden och förundrar sig över den tillsammans byggs gruppkänslan upp, och samtidigt erbjuds barnen flera sätt att se på världen. Det är viktigt att uppfostra barnen att uppskatta både sina egna och andra barns uttryck för kreativitet. Delad glädje är dubbel glädje. Sådant som intresserar barnen kan behandlas i form av olika långa tema- och projektarbeten, där man på ett naturligt sätt kan ta med olika lärområden inom förskoleundervisningen och lekens värld. Detta fördjupar barnets inlärningsprocess samtidigt som barnets olika kunskaps- och färdighetsområden närmar sig varandra. Med rätt stöd kan förskoleundervisningens typiska tema- och projektarbeten göra det möjligt att gradvis bygga upp en mångsidig uttrycksförmåga. Den vuxnas roll är att stödja barnets kreativa uttryck och skapa en inspirerande lärmiljö.

Inom förskoleundervisningen uppskattar vi och värnar om en mångsidig lärmiljö för kreativ uttrycksförmåga, där barnen får uppleva, upptäcka och uttrycka sig själva på många olika sätt. Lärmiljöns uppgift är att uppmuntra barnen till att kreativt utforska sin omgivning och uttrycka sig. Barnen bör varje dag ha tillgång till olika material och redskap för att uttrycka sig kreativt. Andra kulturtjänster nära och fjärran fungerar dessutom som viktiga inkörsportar till kultur och till världen omkring oss. Fostrarna har ansvaret för att bygga upp och upprätthålla en lärmiljö med kreativa aktiviteter, erbjuda barnen nya upplevelser och ta fasta på barnens tankar och idéer. Dokumentering utgör en central aspekt i den kreativa arbetsprocessen, och barnen ges tillfälle att med olika metoder beskriva och dokumentera sin inlärningsprocess. Samtidigt utvecklas och förstärks också förskolebarnets uppfattning om sig själv som lärande individ. Inom förskoleundervisningen utnyttjas även olika tekniska redskap för kreativt lärande. Barnen uppmuntras att använda olika kommunikationsredskap och medier i sitt kreativa arbete.

Allmänna mål för undervisningen inom denna helhet
--

I förskoleundervisningen ska barnen uppmuntras och stödjas i att använda olika uttrycksformer. Undervisningen ska planeras så att barnen får upplevelser av konst och erfarenheter av en kreativ process bestående av planering, genomförande och utvärdering. Verksamheten ska utgå från barnens förnimmelser, iakttagelser och upplevelser. Barnen ska uppmuntras att berätta om sina idéer, sitt arbete och om sina olika erfarenheter i anknytning till dem. Slutprodukterna granskas tillsammans och de gemensamma produkterna ska synas i lärmiljöerna. När barnen uttrycker sig och när arbetet dokumenteras ska det finnas tillgång till många olika slags material, verktyg och redskap. Kulturutbudet och lärmiljöerna i den närmaste omgivningen ska mångsidigt utnyttjas i
--

undervisningen.

Förskolebarnens egna utställningar av sina verk finns ofta till påseende i korridoren eller i aulan.

Daghemmets aktiva föräldraförening bjuder flera gånger per år på olika kulturevenemang. Förskolan deltar också i evenemang som erbjuds av andra aktörer inom staden, bl.a. Granhultsskolans generalrepetition av julpjäsen.

Detaljerade mål

Den **musikaliska verksamheten** i förskolan ska vara **mångsidig och multisensorisk**. Målet är att **stärka barnens musikintresse och förhållande till musiken**. Barnen ska ges möjlighet att upptäcka sina egna musikaliska färdigheter med hjälp av **sång, dans, rörelser och genom att spela och skapa egen musik**. Barnen ska få lära sig sånger och bekanta sig med **olika musikstilar och instrument**. Man leker, experimenterar och improviserar med musik. Tillsammans med barnen iakttar man ljudnivå, ljudlängd, ljudstyrka och klangfärger i det musikaliska utövandet. Undervisningen ska ge barnen erfarenheter av att tillsammans göra musik.

Det flyttbara pianot gör att musiken kommer till barnen. Lättillgängliga instrument används vid musicerande i förskolan. Salen möjliggör fritt uttryckande av olika slags musik, ibland valt av barnen.

I förskoleundervisningen ska barnen öva sig att **slöjda** och att använda olika arbetsredskap. Barnens intresse för slöjd ska väckas. Barnen får pröva på att använda både **hårda och mjuka material** och lära sig de tekniker och basfärdigheter som behövs i användningen. De ska uppmuntras att planera och skapa olika slöjdarbeten tillsammans med andra inom ramen för sin fantasi och sina färdigheter. Barnen ska också planera och tillverka ett mera omfattande slöjdarbete under lärarens handledning. Lokala hantverkstraditioner eller traditioner som anknyter till barnens bakgrund kan utnyttjas i arbetet.

Varje verksamhetsår görs i förskolan ett mera omfattande trädslöjdsprojekt, som planeras på förhand av barnen själva. Även ett större syarbete på våffeltyg hör till den årliga verksamheten.

Utvecklingen av barnens **visuella tänkande och visuella uttryck** ska stödjas i förskoleundervisningen genom att barnen får skapa, tolka och bedöma olika bilder. Undervisningsinnehållet planeras utgående från barnens erfarenhetsvärld och intressen. Barnen ska uppmuntras att skapa bilder på olika sätt, med olika verktyg och material. Förmågan att skapa bilder tränas multisensoriskt, till exempel genom att måla, bygga och skapa mediepresentationer. Utöver de bilder barnen själva producerar ska man också tillsammans studera konstverk, mediebilder, formgivning av föremål och olika objekt i naturen och den byggda miljön. Barnen ska uppmuntras att tolka och beskriva sina tankar om de visuella budskapen. Bilder granskas med avseende på till exempel färg, form, material, upphovsman, i vilket sammanhang bilderna visas

och vilka känslor de framkallar.

Barnen ska uppmuntras att **uttrycka sig muntligt och kroppsligt** med hjälp av lek och olika övningar. Målet är att barnen får erfarenheter av hur man kan leka och kommunicera på olika sätt med språket och kroppen. Barnens fantasier, upplevelser och iakttagelser bearbetas gemensamt med hjälp av olika uttrycksformer. **Ramsor, dikter och barnlitteratur utnyttjas i undervisningen.** Barnen ska få erfarenheter både av att uttrycka sig spontant och av gemensamt planerade processer. Som uttrycksformer kan användas dramaverksamhet, ordkonst eller dans.

Språkets rika värld

Språket är för barnen både ett föremål och ett verktyg för lärandet. I förskoleåldern blir språket allt mera ett verktyg för tänkande, uttryck och kommunikation, som barnen använder för att strukturera sin vardag och forma sin världsbild. Förskoleundervisningen uppdrag är att stödja utvecklingen av barnens **språkliga färdigheter** från en allmän uppfattning om språkets betydelse mot en mera detaljerad förståelse av språkets strukturer och form. Det centrala är att **väcka barnens intresse och nyfikenhet för talat språk och för att läsa och skriva**. Språkexempel och positiv respons har stor betydelse för lärandet. Att tolka och producera olika slags texter muntligt och med hjälp av olika kommunikationsmedel är en del av den multilitteracitet och den mångsidiga kompetens i informations- och kommunikationsteknik som småningom utvecklas. Barnens språkliga och kulturella mångfald ska uppmärksammas och respekteras och dess kontinuitet stödjars i förskoleundervisningen. Att ge akt på olika språk stödjer språkmedvetenheten och utvecklingen av mångsidig kompetens med avseende på kulturella färdigheter och kommunikationsförmåga.

Språk och interaktion

Grankulla är en tvåspråkig stad där våra båda inhemska språk är starkt närvarande i barnens vardag. Många av barnen i den svenskspråkiga förskoleundervisningen kommer från två- eller flerspråkiga familjer. Därför är det viktigt att satsa på det svenska språket.

Vi behöver språket för att kunna tänka och uttrycka oss. De dagliga situationerna i förskolan erbjuder utmärkta möjligheter att utveckla de språkliga färdigheterna. Vårt centrala mål är att berika barnets språk, dvs. väcka och öka barnets intresse för talat och skrivet språk.

Förskoleundervisningen ska med språkets hjälp utveckla barnets tänkande, sociala förmåga, känslor och interaktiva färdigheter samt själva inlärningsprocessen. På så sätt stärks barnets känsloliv, kreativitet och självkänsla. Som medlem i gruppen vänjer sig barnet att lyssna på både barn och vuxna, delta i diskussioner och vänta på sin tur.

Förskoleundervisningen ska lägga en grund för läs- och skrivinläringen. En förutsättning för läs- och skrivfärdighet är mångsidiga talsituationer, där barnet får bl.a. möjligheter att fråga, få svar, svara, lyssna, dra slutsatser och reflektera. Lekar med ord, rytm och rim väcker den språkliga medvetenheten, som i sin tur skapar grund för läs- och skrivinläringen.

I förskoleundervisningen ska barnen få bekanta sig med olika informations- och kommunikationstekniska verktyg, tjänster och spel. Barnens kommunikationsfärdigheter, färdighet att lära sig och deras begynnande skriv- och läsfärdighet ska stödjas med hjälp av informations- och kommunikationsteknik.

Barnens språkliga utgångspunkter beaktas i förskoleundervisningen, och finska/svenska som andra språk stöds enligt huvudstadsregionens gemensamma verksamhetsmodell. I stadens alla daghem får barnen komma i kontakt med finska (i finskspråkiga daghem svenska) genom språkduschverksamhet.

Allmänna mål för undervisningen inom denna helhet
--

Målet i förskoleundervisningen är att främja barnens språkliga utveckling och kommunikationsfärdigheter samt stärka deras intresse för språk och kultur. Utvecklingen av barnens språkliga medvetenhet främjas av språklekar och -ramsor och genom att barnen får bekanta sig med talat och skrivet språk på ett mångsidigt sätt. Barnens begynnande läs- och skrivfärdighet ska stödjas med hjälp av lekar och aktiverande övningar. Undervisningen och lärmiljöerna ska planeras så att de ger barnen goda möjligheter att iaktta, utforska och experimentera med talat och skrivet språk och att bredda sitt ordförråd. Utöver undervisningsspråket ska man i förskoleundervisningen också uppmärksamma andra språk. Det är viktigt att barn som har ett annat modersmål än undervisningsspråket får mycket stöd så att deras kunskaper i undervisningsspråket utvecklas och att de samtidigt upplever att de språk de talar hemma är viktiga och värdefulla.

Detaljerade mål

Utvecklingen av barnens kunskaper i svenska/finska/samiska/teckenspråk ska stödjas på olika sätt i förskoleundervisningen.
--

Undervisningen ska ge barnen möjligheter att öva sig att lyssna och tala i olika situationer. De ska uppmuntras att berätta och diskutera, att leva sig in i, förstå och minnas det de hör. Tillsammans med läraren funderar barnen över ords betydelse och leker med ord. Gemensamma diskussioner utvecklar barnens förmåga att fråga, dra slutsatser och bedöma det de hör. Barnen ska inspireras att skapa berättelser och ges möjlighet att öva sig genom till exempel drama, egna berättelser och

sagor, även digitala.

Barnen ska få lyssna till olika texter och diskutera dem tillsammans. Det hjälper dem att förstå betydelsen av att läsa. Lärarens exempel och olika övningar ger barnen erfarenheter av hur tal kan omvandlas till skrivet språk och skrivet språk till tal. Man undersöker tillsammans skrivet och talat språk. Barnen ska göras uppmärksamma på att talet kan indelas i mindre enheter, såsom ord, stavelser och ljud.

Utvecklingen av barnens begynnande läsfärdighet ska stödjas genom att de ges möjligheter att skriva på ett lekfullt sätt och att producera egna texter med hjälp av digitala verktyg. Barnen ska inspireras att tillsammans och på egen hand känna igen och producera bokstäver, ord och texter på olika sätt utgående från sin förmåga och sitt intresse i för dem relevanta sammanhang.

Barnlitteratur ska användas på ett mångsidigt sätt i undervisningen. Barnen ska uppmuntras att undersöka och läsa olika slags texter enligt sin förmåga och att berätta eller på olika sätt uttrycka vad de hört eller läst.

Utvecklingen av barnens finmotorik och barnens förmåga att gestalta rum och riktningar ska stödjas med hjälp av olika lekar och övningar. Barnen ska lära sig ett ändamålsenligt penngrepp och att använda tangentbord och andra digitala verktyg för sitt skrivande.

På Kasabergets daghem finns det alltid aktuella typbokstäver till påseende i barngrupperna.

I förskoleundervisningen ska man tillsammans iaktta **olika språk** för att stödja barnens språkliga färdigheter. I synnerhet granskas de språk som talas i barngruppen och i närmiljön. På det viset stöds barnens språkmedvetenhet och utvecklingen av de egna språkliga och kulturella identiteterna. Samtidigt väcker man barnens intresse för både rikedom och det intressanta med olika språk och kulturer i omvärlden. I undervisningen kan till exempel sånger, lekar och tecken på olika språk användas.

Kasabergets daghem erbjuder en liten funktionell finska-dusch för enspråkiga barn över 3-år regelbundet. Målet är att genom leken bekanta sig med det andra inhemska språket.

Jag och vår gemenskap

När barnen växer blir deras revir större. Utöver det egna hemmets traditioner, regler, värderingar och synsätt möter barnen också andra sätt att tänka och handla. Förskoleundervisningens uppdrag är att stärka barnens förmåga att förstå och komma till rätta i ett pluralistiskt samhälle. Ämnet behandlas ur ett **historiskt och samhälleligt perspektiv samt ur ett etiskt och livsåskådningsmässigt perspektiv**. Genom att fundera över närmiljöns historia och aktuella frågor riktas barnens intresse mot samhällsfrågor. Att reflektera över etiska val i vardagen, utveckla sina emotionella färdigheter och att träna konstruktivt beteende stärker barnens sociala färdigheter. Att bekanta sig med seder och bruk, religioner och andra åskådningar i närmiljön i kombination med andra övergripande mål stödjer utvecklingen av barnens kulturella och sociala färdigheter samt mångsidig kompetens med avseende på tänkande och lärande. Förskolan ska samarbeta med vårdnadshavarna och vara lyhörd för varje familjs bakgrund, synsätt och värderingar.

Jag och vår gemenskap

Den vuxna är ett föredöme för barnen och ska ge utrymme för olikheter och bygga upp en positiv atmosfär av förståelse och respekt.

Enligt Folkhälsan och Svaleryd (2002) visar forskningen att vuxna omedvetet bemöter barn på olika sätt beroende på kön. Bl.a. kroppsspråket och sättet att prata förändras hos vuxna beroende på om de umgås med en pojke eller en flicka. Detta bemötande styr barnen till begränsade roller, som påverkar deras möjligheter och utveckling. Vuxna ska bemöta barnen så att de får möjligheter till flera sätt att vara flicka eller pojke eller inte behöva identifiera sig med något av könen (Svaleryd, 2002). På så sätt utvidgar vi flickors och pojkars könsroller. **Jämställdhet handlar om lika värde och om att varje individ har rätt att utvecklas som den person som hen är.** Det handlar också om lika rättigheter, skyldigheter och möjligheter oavsett kön.

I förskoleundervisningen i Grankulla bekantar vi oss tillsammans med vår egen åskådning och med andra åskådningar och religioner som finns i den egna barngruppen eller i närmiljön samt traditioner som hör samman med dem. Avgörande är att de vuxna går med i barnens reflektioner och funderingar, utan att ge färdiga svar eller ta ställning. Atmosfären ska vara öppen, positiv och ärlig för att barnen ska våga ställa frågor och reflektera högt. När man funderar tillsammans, kommer olika synsätt fram och barnen lär sig att lyssna på andra och respektera andras tankar, samtidigt som de lär sig att det finns varierande synsätt. Vi stärker barnens förståelse för att det finns olika åskådningar och livssyner i vår omgivning och olika sätt att leva enligt dem. Vi betonar barnens delaktighet genom att utnyttja närmiljön så att barnet har möjlighet att på riktigt delta och påverka. Samtidigt förverkligas barnens delaktighet.

En förutsättning för att empatin ska utvecklas är att barnen själv med sina känslor och behov respekteras; man kan respektera andra då man själv upplever att man blivit förstådd, hörd och uppskattad. Arbetssätten kan variera men innehåller ofta diskussioner eller drama.

Vår näromgivning är rik på historisk information. Man kan tillsammans bekanta sig med författare, bildkonstnärer, arkitekter osv. Det handlar om att utforska sin egen gemenskap och sin plats i den. Den känsla av gemenskap och samhörighet som håller ihop generationer kallas också för kultur. Enligt Granberg (2001) kan man säga att begreppet kultur omfattar hela samhället; allt hör till vår kultur (mat, klädsel, traditioner, språk, litteratur, dans, musik, film, konst osv.) Till barnkultur hör

också barnens eget skapande, som t.ex. lekar, rim, ramsor och sånger. I undervisningen används berättelser, traditionella lekar, sånger och drama samt skriftligt material såsom böcker om Grankulla. Man kan även besöka betydelsefulla ställen som Stockmanns ruiner eller Glims.

Tillsammans med barnen gör man upp regler för förskolan. Samtidigt lär man barnen att regler är avtal mellan människor också utanför förskolan. De vuxnas uppgift är att väcka barnens intresse för samhällsfrågor som t.ex. evenemang i närmiljön och val.

FN:s konvention om barnets rättigheter behandlas åldersenligt med barnen i förskolan. Exempel på artiklar som kan användas som diskussionsunderlag:

- Artikel 1: Ett barn är en människa under 18 år.
 Artikel 2: Alla barn har samma rättigheter och lika värde. Ingen får diskrimineras.
 Artikel 31: Barnet har rätt till lek, vila och fritid.

Förskolebarnen introduceras i användningen av olika medier, t.ex. tv, pekplattor och datorer. Samtidigt diskuteras **ansvarsfull användning av medier**, och målsättningen är att väcka ett kritiskt tänkande, t.ex.: Är allt sant som jag ser och läser?

Allmänna mål för undervisningen inom denna helhet
Målet är att stärka barnens intresse för samhällelig verksamhet, i synnerhet i närmiljön, och att stärka barnens delaktighet i sin verksamhetsmiljö. Barnen ska göras uppmärksamma på nuet och ges möjligheter att leva sig in i händelser och situationer i det förflutna. Undervisningen ska stödja barnens förmåga till etiskt bemötande och tänkande samt utvecklingen av emotionella färdigheter. Under lärarens ledning ska barnen bekanta sig såväl med sin egen som med andra åskådningar och religioner som finns representerade i den egna barngruppen eller i närmiljön, och med seder och bruk som kännetecknar dem. Barnen ska uppmuntras att fråga och ges utrymme att fundera och undra. Lämpliga arbetssätt är diskussioner och metoder som ger barnen möjlighet att leva sig in i olika situationer.
Detaljerade mål
Tillsammans med barnen bekantar man sig med en person eller ett objekt i närmiljön ur ett historiskt perspektiv. Ämnet behandlas på ett åskådligt sätt genom att använda flera sinnen och olika uttrycksformer. Också andra historiska händelser, personer, kulturer och kulturarv som intresserar barnen kan tas upp i undervisningen. Som informationskällor kan man använda personer, föremål och platser i den närmaste omgivningen samt vårdnadshavarnas sakkunskap om sitt eget kulturarv. Också olika festtraditioner, berättelser, traditionella lekar och sånger kan användas i undervisningen. På Kasabergets daghem, för att få historiskt perspektiv, ber vi barnen att ta med något som är äldre än de själva. Vi besöker också Glims och Stockmans ruinerna.

Barnens intresse för **samhällsfrågor** ska väckas med hjälp av diskussioner om aktuella frågor i närmiljön och samhället som intresserar barnen. Tillsammans med barnen bekantar man sig med medier och prövar att producera media på ett lekfullt sätt. Tillsammans med barnen diskuterar man och ifrågasätter sanningsenligheten i medieutbudet. I undervisningen bekantar man sig med barnens rättigheter utgående från FN:s konvention om barnets rättigheter. Regler för förskolegruppen skapas och utvecklas tillsammans med barnen. Samtidigt lär man barnen att förstå att reglerna i samhället är avtal mellan människor. Närmiljön utnyttjas så att barnen har möjlighet att på riktigt delta och påverka.

Vi reflekterar tillsammans huruvida all reklam är sanningsenlig.

Förskoleundervisningen ska innehålla gemensam **etisk fostran**. Den ska kopplas till barnens vardag och verkliga situationer som är förknippade med känslor och etiska val. Barnen ska få hjälp med att lära sig identifiera sina känslor, handla vänligt och ansvarsfullt och att lösa konfliktsituationer som uppstår mellan barnen på ett konstruktivt sätt. Tillsammans med barnen funderar man över vänskap och respekt för andra, glädje och rädsla, könsrelaterade antaganden och hur man skiljer mellan rätt och fel. Naturliga arbetssätt för etisk fostran är förutom gemensamma diskussioner till exempel rollekar, sagor och medieberättelser. Undervisningsmaterial och -program som utarbetats för att främja barns sociala och emotionella färdigheter utnyttjas i undervisningen.

Inom **åskådningsfostran** bekantar man sig tillsammans med de religioner och åskådningar som förekommer i barngruppen. Åskådningar som inte har någon religiös anknytning granskas vid sidan av övriga åskådningar. Åskådningsfostran kopplas ihop med vardagliga företeelser, fester och aktuella händelser som har religiös eller konfessionell innebörd. Målet är att hjälpa barnen att förstå och respektera både sina egna och andra barns och familjers olika konfessionella traditioner och sedvänjor samt uppfattningar som hänger ihop med dem. Barnen ska uppmuntras att fundera över olika livsfrågor i samverkan med andra. Samtidigt stärks deras förmåga att förstå ord och begrepp som anknyter till religioner och åskådningar. I undervisningen kan man dra nytta av exempelvis besök av gäster och evenemang i närmiljön.

På Kasabergets daghem är barnen utgångsläge för den åskådningsfostran som behandlas. Målsättningen är att alla barn kan delta oberoende av religion eller intygelse. Daghemmets fadderbarn Loveshina från Haiti utgör en viktig del i förverkligandet av den etiska fostran. Den konfessionella delen erbjuder Grankulla svensk församling i form av jul- och påsk kyrka samt en vårsångssamling.

Jag utforskar min omgivning

Barnens omvärld – den närbelägna naturen och den byggda miljön samt de övriga lärmiljöerna i förskolan – erbjuder gott om material för barnens lärande. När det gäller träning av barnens **matematiska färdigheter** och **teknologi- och miljöfostran** är det särskilt viktigt att undervisningen knyts till barnens erfarenhetsvärld och omvärld. Att strukturera och beskriva sina iakttagelser, upplevelser och kunskaper som gäller omvärlden hjälper barnen att utvecklas som tänkande och lärande individer. Utveckling av förmågan att benämna saker och att förstå och använda olika begrepp främjar barnens multilitteracitet. Förskoleundervisningens uppdrag är att stödja utvecklingen av barnens matematiska tänkande och intresse för matematik. Den ska också stärka barnens naturkännedom och förhållande till naturen och göra dem bekanta med vardagsteknik. I förskolan bekantar sig barnen med undersökande lärande genom att iaktta och utforska omgivningen och genom att experimentera och dra slutsatser.

Jag utforskar min omgivning

Det viktigaste målet i ämnesområdet matematik är att ge barnen en positiv attityd till matematik. Att upptäcka matematiska fenomen i vardagssituationer gör matematiken till en naturlig och konkret del av varje barns liv. Under förskoledagen klassificeras, jämförs och ordnas föremål, ämnen och fenomen i vardagliga situationer, och därmed tränas matematiska färdigheter. För att utveckla tankeförmågan försöker man styra barnens uppmärksamhet på deras egen tankeprocess genom att uppmuntra dem att berätta vad de tänker eller hur de tänkte när de löste problemet. Barnen bekantar sig med olika matematiska begrepp som gäller bl.a. antal, mängd, tid och rum via lek, spel och uppgifter. Mångsidiga undervisningsmetoder och läromedel erbjuder alla barn möjligheter att lyckas. I varje förskola har barnen tillgång till en pekplatta, som används i pedagogiskt syfte både för att vänja barnen vid användning av verktyget och för att tillgången på material är rikt varierande.

genom lek, spel, olika övningar
bygga, konstruera, olika material
använda informations- och kommunikationsteknik
klassificera, jämföra, rangordna, mäta
uppmuntras att observera, beskriva och dra slutsatser
stödja taluppfattningen
begrepp som omfattar nivå, plats, dimensionalitet

I förskolan ger den omgivande miljön och barnens vardag ständigt impulser till innehållet i verksamheten. Barnen iakttar olika fenomen som förekommer i närmiljön, och i gruppen försöker man tillsammans med barnen fundera på var och hur man kan hitta svar på olika frågor.

Barnen använder olika slag av klossar och annat tillgängligt byggmaterial, t.ex. förpackningar och naturmaterial, i sina lekar. Barnen uppmuntras att hitta lösningar till de problem som uppstår och formulera sina tankar kring problemlösningen.

observera omgivningen och där tekniska lösningar
hitta på, bygga, konstruera
beskriva sina lösningar
använda barnens egna leksaker, hur fungerar de?
dokumentation och presentation

I förskolan får barnen stifta bekantskap med sin närmiljö och uppleva naturen som en inspirerande plats för lek och studier. I verksamheten riktas uppmärksamheten på det som väcker barnens intresse. Den kunskap barnen har tas till vara, och barnen får stöd och hjälp i att söka den information som behövs.

I Grankulla finns mycket orörd natur, och varje daghem har möjlighet att göra utflykter i naturen på nära håll. Naturutflykterna erbjuder inspiration till uppfinningsrikedom och kreativitet; barnen uppmuntras att fundera på orsakssammanhang och dra slutsatser. Barnet utforskar, prövar, observerar och lär sig njuta av naturen och av att röra sig i den samt får uppleva den lugnande inverkan naturen har.

Då barnet lär sig uppskatta naturen, väcks ett behov av att ta vara på sin omgivning och agera för att skydda den. Varje daghem har en egen ekostödperson. I förskoleundervisningen får barnen handledning i hållbar, naturskyddande konsumtion, återvinning och sortering samt energibesparing. Tanken är att alla kan vara med och påverka.

upplevelser

experiment

orsakssammanhang och slutsatser

barnets intresse, kunskap i fokus

värna om sin miljö, hållbar livsstil

Allmänna mål för undervisningen inom denna helhet
Förskoleundervisningen ska stärka grunden för barnens matematiska tänkande och för matematiskt lärande. Barnen ska uppmuntras att upptäcka matematiken i vardagen och omgivningen. Undervisningen ska ge möjligheter att utveckla förståelse för begreppen tal, förändring och tid samt nivå och rymd och att utveckla mätkunskaper. Målet för undervisningen är att erbjuda barn som befinner sig i olika stadier av det matematiska tänkandet glädje över insikt och lärande. Undervisningen ska omfatta iakttagelser i naturen. Utvecklingen av barnens känsla för miljön och deras förhållande till naturen stöds genom att barnen får röra sig i naturen och utforska den. Barnen ska också uppmuntras att iaktta hurudan teknik som finns i omgivningen och att testa egna lösningar. Man bekantar sig med undersökande arbetssätt i undervisningen. Barnen ska uppmuntras att ställa frågor och att gemensamt söka svar på dem. Barnen ska lära sig att jämföra, klassificera och sortera information utgående från observationer eller mätningar. De ska uppmuntras att dra slutsatser och hitta lösningar på vardagliga problem och att testa olika lösningar. I undervisningen ska barnen öva sig att dokumentera med olika verktyg och att presentera resultat på olika sätt.

Detaljerade mål

Barnen sporras att utveckla sina **matematiska färdigheter** med hjälp av aktiverande övningar, genom lek och med hjälp av olika sinnen i olika lärmiljöer. I undervisningen bekantar man sig tillsammans med matematiken och dess delområden på ett åskådligt sätt.

Barnen ska uppmuntras att fundera över och beskriva sina matematiska observationer i olika vardagliga situationer med hjälp av att läraren beskriver och sätter ord på företeelserna. Barnen ska få öva sig att presentera sina observationer med hjälp av bilder och olika redskap. Undervisningen planeras så att barnen har gott om möjligheter att klassificera, jämföra och rangordna saker och ting och att hitta och skapa lagbundenheter. Undervisningen ska även omfatta lekar och uppgifter som utvecklar minnet. Barnen ska också uppmuntras att dra slutsatser och söka lösningar på problemlösningssuppgifter som anknyter till omvärlden.

Utvecklingen av barnens taluppfattning ska mångsidigt stödjas genom lek och övningar. Barnen ska uppmuntras att observera antal i omgivningen och att enligt sin förmåga kombinera dem med motsvarande räkneord och siffersymboler. Antalen jämförs och förändringen av antal undersöks med hjälp av praktiska exempel. Undervisningen ska i synnerhet fästa vikt vid utvecklingen av barnens förmåga att se och räkna upp talföljder.

Barnens förmåga att uppfatta nivå och läge ska stödjas genom olika övningar. Barnen ska till exempel med hjälp av rörelselekar uppmuntras att undersöka och testa två- och tredimensionalitet och lära sig plats- och jämförelsebegrepp, såsom framför, uppe och varannan. För att stärka barnens geometriska tänkande ges barnen möjligheter att bygga, pyssla och modellera. Under lärarens ledning får barnen bekanta sig med former i omgivningen och öva sig att benämna dem.

I förskoleundervisningen ska barnen pröva på att mäta både med kroppen och med olika redskap. I undervisningen tränas tidsbegrepp såsom ibland, i går och i morse. Man funderar tillsammans på tidsföljder till exempel genom att observera dygnstider.

I undervisningen ska bland annat lekar, spel och berättelser samt informations- och kommunikationsteknik utnyttjas.

Miljöfostran i förskoleundervisningen ska ge barnen naturupplevelser och möjlighet att utforska och bekanta sig med växter, djur och naturfenomen. Omgivningen iakttas med olika sinnen och med hjälp av audiovisuella hjälpmedel. Undervisningen kan också innehålla mindre experiment. Man diskuterar observationerna och övar sig att klassificera information från sina observationer. Samtidigt övar barnen sig att använda begrepp som anknyter till naturen, att dra slutsatser och funderar över orsakssammanhang. Barnens kunskap om naturen utnyttjas i undervisningen. Man övar tillsammans att skaffa information om sådant som intresserar barnen. Man bekantar sig med naturskydd i undervisningen för att lägga grund för en hållbar livsstil. Barnen ska lära sig att värna om sin miljö och trivseln i miljön.

Tack vare närheten till naturen går alla barngrupper på Kasabergets daghem på skogsutflykter. Se verksamhetsplanen

http://www.kauniainen.fi/files/11373/Kasabergets_verksamhetsplan_2016.pdf

Man ger tillsammans med barnen akt på **tekniska lösningar** i vardagen, deras egenskaper och hur de fungerar. I undervisningen framhålls att teknik är resultatet av människans kreativitet. Barnen får bekanta sig med teknik genom att hitta på, pyssla och själva bygga olika konstruktioner och lösningar med olika material. Barnen ska uppmuntras att beskriva sina lösningar. Utöver redskapen i lärmiljöerna kan man till exempel använda barnens egna leksaker i undervisningen och fundera över hur de fungerar.

Jag växer och utvecklas

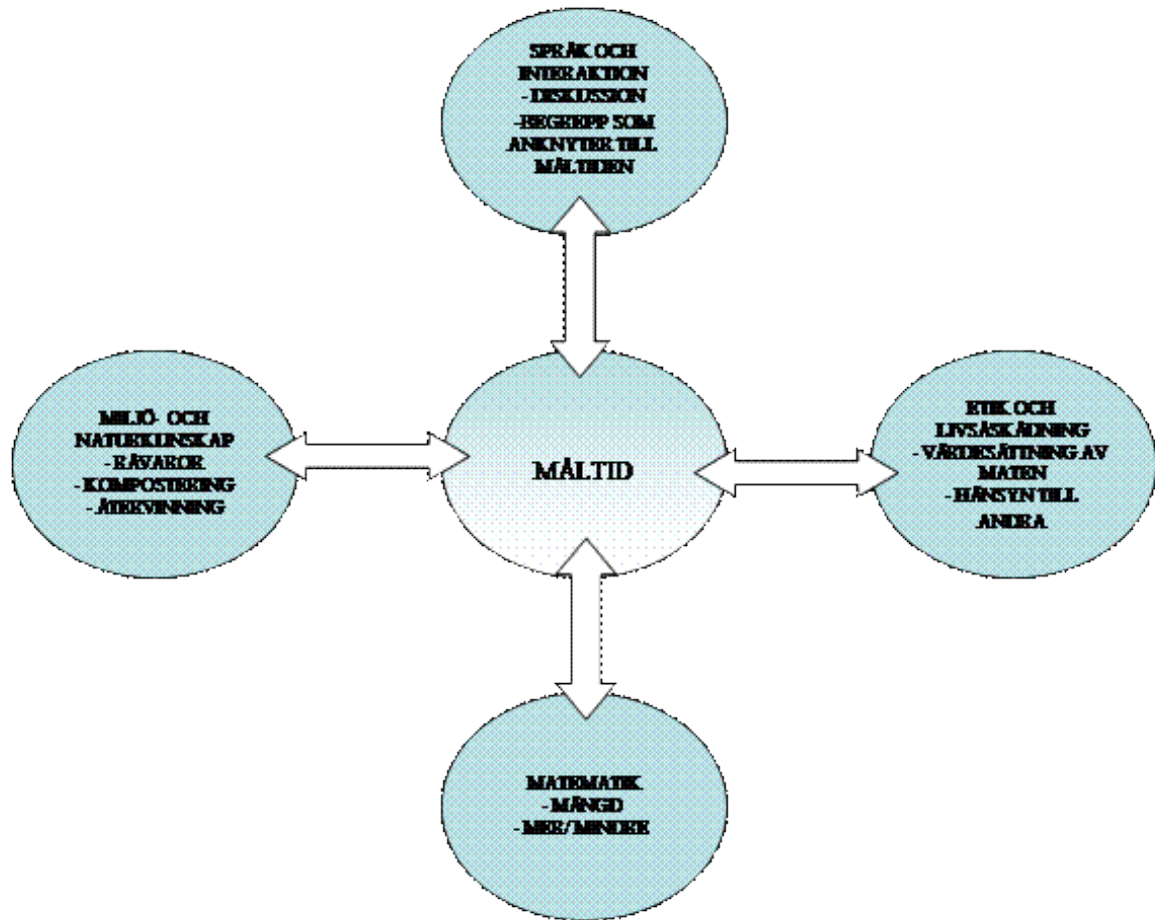
Förmåga att ta hand om sig själv och hantera vardagen ingår i den mångsidiga kompetens som är målet för förskoleundervisningen. Barnen behöver erfarenheter, information och reflektion för att småningom utveckla uppskattning för och färdigheter inom detta område. I förskoleundervisningen närmar man sig denna uppgift ur **motions-, kost-, konsument-, hälso- och säkerhetsperspektiv**. Förskoleundervisningens uppdrag är att lägga grunden för en livsstil som värnar om hälsa, välbefinnande och motion samt att utveckla barnens hälso- och säkerhetskompetens. Vidare ska förskoleundervisningen främja kost-, konsumtions och hygienvanor som hör samman med en hållbar livsstil.

Jag växer och utvecklas

En aktiv och inspirerande pedagog väcker barnens nyfikenhet på nya saker – även matens ursprung och nya smaker. Man lär känna sin egen och andras matkulturer genom att få smaka. T.ex. årstidsväxlingar med skördetider ger en bra möjlighet att reflektera över matens ursprung.

Även om barnen ska vara delaktiga i diskussionen om en sund livsstil, ska pedagogen inspirera till lekar där barnen får uppleva med hela kroppen och alla sinnen. Målet är att barnen känner glädjen och inte nyttan.

I Grankullas förskoleundervisning arbetar man enligt helhetsprincipen, och ett integrerande arbetssätt iaktas i all verksamhet. Exempelvis under måltiderna beaktas ämnesområdena språk och interaktion, matematik, etik och livsåskådning samt natur och miljö. Under måltiderna får alla barn möjlighet att delta genom att både prata och lyssna. Matematiska färdigheter övas t.ex. då det gäller hur många köttbullar man tar. Etisk fostran är att lära barnen att värdesätta maten och ta hänsyn till andra och att lära dem gott bordsskick. Miljö- och naturkunskap beaktas t.ex. när man funderar över matens ursprung. Barnen vägleds att själva lägga upp sin mat, att ta en tillräcklig mängd både sallad och varm mat (fysisk hälsa). Också hantering och återvinning av matrester diskuteras.

Figur 3. Integrerad måltid i förskoleundervisningen.

I förskoleundervisningen i Grankulla uppmuntras barnen att röra sig och ha roligt. Det är viktigt att de vuxna är engagerade och själva deltar i aktiviteterna. Genom att omforma inlärningsmiljön och utnyttja naturen ger man barnen tillräckliga möjligheter till motion under alla årstider såväl inomhus som utomhus (se motionsrekommendationerna för förskoleverksamheten). I förskoleundervisningen i Grankulla ingår simskola, som ordnas tillsammans med idrottsbyrån. Grupperna använder bollhallen, skridskoplanen, skidspår och stadens andra motionsanläggningar. Varje daghem har en motionsansvarig, till vars uppgifter det hör att ordna olika evenemang, öka möjligheterna till motion och skaffa redskap.

Vårdnadshavarnas roll framhävs, när det gäller att skapa tillräckliga motionsmöjligheter för barnen, och familjerna sporrar att motionera tillsammans. Betydelsen av vardagsmotion betonas. Målet är att alla barn ska få uppleva glädjen av att röra på sig. Föräldrarnas roll poängteras och familjerna uppmuntras till att motionera tillsammans. Vi diskuterar vägen till förskolan med föräldrarna ur vardagsmotionens synvinkel. Som motpol till den aktiva vardagen behöver barnet också vila och avslappning.

Tack vare de korta sträckorna i Grankulla har förskolebarnen goda möjligheter att öva sig att följa

trafikreglerna för fotgängare.

Andra saker:

tredimensionell modell av tallriksmodellen

regelbunden handtvätt

ändamålsenlig klädsel och utrustning

lekregler för trivsel görs upp tillsammans

pedagogen berättar vad som förväntas av barnen, man övar konkret olika saker genom t.ex. drama

Barnen får individuellt utvärdera sin förskoledag: har man orkat lyssna, har man varit en god vän

osv. (t.ex. en gång/vecka)

Allmänna mål för undervisningen inom denna helhet
Barnen ska få mångsidiga erfarenheter av motion och börja förstå sambandet mellan motion, välbefinnande och hälsa. Undervisningen ska ge barnen möjligheter att utveckla sina motoriska och sociala färdigheter. Särskild vikt ska fästas vid att utveckla de perceptionsmotoriska färdigheterna som är viktiga med tanke på barnens allmänna inlärningsförutsättningar. Tillsammans med barnen bekantar man sig med hälsosam kost och funderar över dess betydelse. Barnen får lära sig måttlig konsumtion. Undervisningen ska ta upp hälsorelaterade faktorer och stödja barnens förmåga att sköta sin hälsa. Barnen ska få information om hur man rör sig tryggt i närmiljön och i lärmiljöerna i förskolan.
Detaljerade mål
Målet i förskoleundervisningen är att inspirera barnen att röra på sig på många olika sätt och känna glädje över att röra på sig. Med hjälp av motion och lekar utvecklas barnens förmåga att fungera tillsammans med andra. Samtidigt stärks deras kroppskontroll och förmågan att uppfatta sin kropp och dess olika delar i förhållande till det omgivande rummet, den använda tiden och kraften. Utöver handledd motion ska barnen också varje dag ges möjligheter att frivilligt röra på sig både inomhus och utomhus. I samarbete med vårdnadshavarna ska barnen spöras att motionera också på fritiden i olika lokaler och i olika förhållanden utomhus. Grundläggande motoriska färdigheter som behövs i vardagen tränas mångsidigt och regelbundet i olika miljöer i förskoleundervisningen. Sådana färdigheter är balans- och rörelseförmåga och förmåga att hantera redskap. Barnen får träna balans med hjälp av lekar där de övar att bromsa och finta eller genom att leka på en teknikbana. Rörelseförmågan främjas genom övningar där barnen ska rulla, klättra, springa och hoppa. Förmågan att hantera redskap tränas genom att barnen får knuffa och dra och använda olika redskap och bollar på olika sätt. Barnen ska dessutom inspireras att träna sin finmotorik med hjälp av till exempel spel och lekar som utvecklar fingerfärdighet och precision. Målet är att undervisningen ger alla barn möjligheter att delta och

att lyckas och att den stödjer barnens välbefinnande och funktionsförmåga.

Se verksamhetsplanen:

http://www.kauniainen.fi/sv/utbildning_och_smabarnsfostran/smabarnsfostran/daghem/kasabergets_daghem

I förskoleundervisningen ska måltidssituationen utnyttjas som en hälsofrämjande lärmiljö som utvecklar barnens **kunskaper om mat**. Måltidssituationerna görs så trivsamma som möjligt och barnen får lära sig ett gott bordsskick. Utöver den finländska matkulturen och de finländska sederna, bekantar man sig även med någon annan matkultur genom att utnyttja hemmens sakkunskap.

Man ska tillsammans med barnen undersöka reklam som riktas till barnen och fundera över betydelsen av **måttlig konsumtion**. Till exempel tolkningar av konsumtion och reklam som kommer till uttryck i barnens lekar och teckningar kan fungera som grund för konsumentfostran i förskolan.

Kasabergets daghem får sin lunch från centralköket. Morgonmålet och mellanmålet, samt salladen tillreds på daghemmet. Vid tillredningen beaktas ekologi, socker-, salt-, och fetthalt. Vi använder säsongvaror om möjligt.

Barnen får lära sig förstå betydelsen av att röra på sig, att vila och att ha goda människorelationer för **välbefinnandet och hälsan**. Tillsammans med barnen funderar man över hälsa och sjukdomar och orsakerna till dem samt över människans möjligheter att påverka sin fysiska hälsa och sitt psykiska välbefinnande. Man diskuterar goda människorelationer och vilken betydelse de har för det psykiska välbefinnandet. Barnen övar i vardagliga situationer att umgås med kompisar, ta hänsyn till andra, identifiera och behärska känslor. Tillsammans med barnen diskuterar man sömn och motion och funderar över hur de inverkar på att man varje dag är pigg och mår bra. I undervisningen ska man söka information om hygien och som en del av vardagen i förskolan övas grundläggande färdigheter i anslutning till hygien.

Barnen ska i förskolan få information om sin rätt till ett **tryggt** liv, respektfullt bemötande och integritet. Man ger tillsammans akt på och funderar över de vanligaste fysiska och psykiska risksituationerna i vardagen och i lärmiljöerna i förskolan. Målet är att stödja barnens känsla av trygghet och säkerhet, lära dem att be om och söka hjälp vid behov och att handla tryggt i de vanligaste vardagliga situationerna. Barnen ska uppmuntras att be om hjälp av en vuxen i problemsituationer i förskolan och om de upplever mobbning samt att berätta om sina bekymmer. I undervisningen tränas reglerna för hur man rör sig i trafiken och vistas tryggt i informations- och kommunikationstekniska miljöer på ett för åldern lämpligt sätt.

4.4 Specifika frågor angående språk och kultur

All förskoleundervisning ska följa samma allmänna mål för fostran och lärande som fastställs i grunderna för förskoleundervisningens läroplan. Barnens varierande språkliga och kulturella bakgrund och färdigheter ska beaktas i förskoleundervisningen. Förskoleundervisningens mål är att stödja utvecklingen av varje barns språkliga och kulturella identiteter och lära barnen att respektera olika språk och kulturer. Ett särskilt mål är att stödja språkfärdigheterna hos två- och flerspråkiga barn.

Enligt lagen om grundläggande utbildningen är undervisningsspråket i förskoleundervisningen svenska eller finska. Undervisningsspråket kan också vara samiska, romani eller teckenspråk. Undervisningsspråket kan också vara något annat språk, om det inte äventyrar möjligheterna att uppnå målen i läroplansgrunderna. I en särskild grupp kan förskoleundervisningen huvudsakligen eller helt ges på ett annat språk. Informationen till vårdnadshavarna och olika centrala dokument ska finnas tillgängliga på undervisningsspråket enligt vad som fastställs i lagen om grundläggande utbildning.

Annan språklig och kulturell bakgrund i förskoleundervisningen

Förskoleundervisningen för **samiska barn** har som särskilt mål att stärka barnens samiska identitet och kunskap om sin kultur och ge barnen möjlighet att tillägna sig samiska traditioner. Man kan i undervisningen dra nytta av närmiljön och samarbeta med vårdnadshavarna och det samiska samfundet. Förskoleundervisningen kan ordnas på samiska eller som tvåspråkig språkbadsundervisning.

När förskoleundervisningen ges på något av de tre samiska språken, är dess särskilda mål att stärka förmågan att förstå och använda samiska. Målet är att öka barnens förmåga att komma till rätta i samisk miljö, att lära sig samiska och att lära sig på samiska.

Det särskilda målet för förskoleundervisningen för **romska barn** är att stärka barnens identitetsutveckling och kännedom om sin historia och kultur. Utöver det ska tvåspråkighet stödjas i samarbete med barnens familjer. Barnen ska i mån av möjlighet ges undervisning i romani. I undervisningen i romani ska barnen bekanta sig med det romska språket och den romska kulturen, deras ordförråd utvidgas och de ska uppmuntras att använda språket i olika kommunikationssituationer.

Förskoleundervisning för **teckenspråkiga barn** genomförs i första hand i en skild grupp för teckenspråkiga eller i en blandad grupp, som består av teckenspråkiga barn och barn som använder talat språk. Målet för förskoleundervisningen för teckenspråkiga är att stödja och stärka barnens språkliga och kulturella identitet genom att ge dem möjlighet att tillägna sig teckenspråk. Målet är också att stärka kunskaperna i det svenska eller finska teckenspråket och teckenförrådet samt att sporra barnen att använda teckenspråk och öka deras förmåga att komma till rätta i olika språkmiljöer.

I förskoleundervisningen ska **barn med annat modersmål och flerspråkiga barn** få stöd för sin språkutveckling och för utvecklingen av sin identitet och självkänsla. Utvecklingen av barnens kunskaper i svenska/finska ska främjas inom de olika delområdena av språkkunskap utgående från barnens behov och förutsättningar, både genom ledd verksamhet och i förskolans vardag. Separat undervisning i svenska/finska som andraspråk och undervisning i barnens eget/egna modersmål erbjuds i mån av möjlighet. Barn med invandrarbakgrund kan delta antingen i förskoleundervisning eller i undervisning som förbereder för den grundläggande utbildningen eller i bådadera.

Annan språklig och kulturell bakgrund i förskoleundervisningen

Förskoleundervisningen för barn med olika språklig och kulturell bakgrund sköts i enlighet med grunderna för förskoleundervisningens läroplan. Antalet mångkulturella barn har ökat i Grankulla, och därför krävs att personalen fortlöpande skaffar sig kompletterande utbildning i ämnesområdet. Staden har godkänt ett program för integrationsfrämjande, som förpliktar alla sektorer att ta sitt ansvar för integreringen. Det är viktigt att stadens förvaltning följer läget för att resurserna för beaktande av mångkulturen ska kunna ökas flexibelt.

Förskoleundervisningen utgår från barnets kulturella bakgrund och modersmål. Vi uppmuntrar föräldrarna att stödja och förstärka dessa. Personalen förväntas ha god kulturell förståelse och respekt, när de möter olika barn och familjer i varierande situationer, och detta stöds bl.a. genom utbildning. För att finna samförstånd anlitar man tolkservice bl.a. då barnets plan för lärande görs upp och utvärderas samt på föräldramöten. Familjen måste kunna kommunicera på sitt eget språk särskilt när det gäller viktiga eller svåra frågor. Tolkservice är också en förmån och rättighet för personalen.

Förskoleundervisningen främjar integrationen för barn och familjer med en annan språklig och kulturell bakgrund och hjälper dem att lära känna den finländska kulturen och vårt samhälle. Personalen sätter sig in i barnets och familjens kultur, levnadsvanor och historia samt visar uppskattning för dem. De insatta delar med sig av sina kunskaper till den övriga gruppen, vilket synliggör barn med annan språklig och kulturell bakgrund och deras värderingar. Med små saker i vardagen kan man bidra till att barn med en annorlunda bakgrund får känna sig värdefulla. Man kan till exempel sjunga en sång på barnets eget språk när barnet fyller år. Familjens integrering och möjligheter att dels lära känna vår kultur, dels föra fram sin egen kultur kan främjas till exempel genom att man bjuder in föräldrarna att bekanta sig med gruppens verksamhet.

Undervisning i barnets modersmål ordnas i regel inte inom förskoleundervisningen. I daghemmen ges barnen undervisning i finska eller svenska som andra språk enligt barnets behov genom att undervisningen integreras i den dagliga förskoleundervisningen.

Undervisningen i svenska som andra språk utgår från en verksamhetsmodell och -metod som har utvecklats inom Moniku-projektet i huvudstadsregionen. Varje daghem har en ansvarsperson för mångkultur, vars uppgift är att tillsammans med daghemsföreståndaren och personalen utveckla daghemmets rutiner i fostran av barn med annan språklig och kulturell bakgrund så att de motsvarar den gemensamma verksamhetsmodellen.

I Grankulla ges språkbildning på svenska åt barn från finskspråkiga familjer i daghemmet Kielikylypy Grani språkbildning. Språkbildningen inleds senast då barnen är 5 år, dvs. ett år innan de börjar i förskolan. Detta innebär att barnen då de kommer till förskolan redan har relativt goda språkkunskaper, så att de kan delta i förskoleundervisning som inleds på hösten på språkbildningsspråket.

I språkbildningsmodellen har föräldrarna en viktig uppgift i att stöda barnets språkutveckling i modersmålet. Goda kunskaper i modersmålet är en av de viktigaste kunskaperna: genom dem utvecklar barnet sin identitet, och modersmålet utgör grunden för att ta till sig och lära sig nya

saker. Språkkunskaperna står i samband med barnets utveckling och lärande överlag.

I Grankulla finns inga tvåspråkiga förskolegrupper. Grankulla är en liten stad och kan därför inte erbjuda t.ex. undervisning i samiska för ett barn som skulle behöva det. Helsingfors har tagit ansvaret för undervisningen i samiska i huvudstadsregionen, och barn bosatta i Grankulla med samiska som modersmål har möjlighet att få förskoleplats i Helsingfors mot betalningsförbindelse.

Förskoleundervisning på två språk

Målet för förskoleundervisning på två språk är att utnyttja barnens sensitiva period för tidig språkinläring genom att erbjuda en mångsidigare språkfostran än i normal förskoleundervisning. Undervisningen ska erbjuda inspirerande språkinläringssituationer som lägger grund för livslångt språklärande. Målet är att verksamheten i en flerspråkig miljö utvecklar barnens språkmedvetenhet. Barnens två- eller flerspråkiga språkidentitet ska stödjas och de ska ges möjlighet att använda och lära sig språken på ett aktiverande och lekfullt sätt. I förskoleundervisning som ordnas på ovannämnda sätt möts också olika kulturer som medvetet tas upp och diskuteras på ett naturligt sätt.

I mindre omfattande förskoleundervisning på två språk är målet att väcka barnens intresse och skapa en positiv attityd till språket. I omfattande förskoleundervisning på två språk är strävan att ge barnen färdigheter att komma till rätta i en tvåspråkig miljö och att förutom på undervisningsspråket också lära sig på ett annat språk.

Undervisning på två språk kan genomföras på många sätt. Gemensamt för alla sätt är att språken inte endast är föremål för undervisning och lärande, utan att de används i undervisningen av lärområdena och i förskolans vardag.

Omfattande förskoleundervisning på två språk

Tidigt fullständigt språkbåd i de inhemska språken i förskoleundervisningen

Språkbåd på svenska kan ordnas i finskspråkig förskoleundervisning och språkbåd på finska kan ordnas i svenskspråkig förskoleundervisning. Utöver det kan språkbåd på samiska ordnas i såväl finsk- som svenskspråkig förskoleundervisning. Tidigt fullständigt språkbåd i de inhemska språken är ett program som börjar i förskoleundervisningen och fortsätter till den grundläggande utbildningens slut. Undervisningsspråket i förskolan och i skolan och det andra inhemska språket eller samiska ska bilda en helhet. Förskoleundervisningen ska huvudsakligen ske på språkbådsspråket. Utvecklingen av barnens modersmål ska stödjas i samarbete med hemmen och vårdnadshavarna. Språkbådsläraren ska konsekvent använda enbart språkbådsspråket. Barnen ska spöras att använda språkbådsspråket mångsidigt, men de ska ha möjlighet att bli förstådda också på sitt modersmål. Barnen ska uppmuntras att bekanta sig med både undervisningsspråkets kultur och kulturen i det andra inhemska språket eller samisk kultur. Målet med språkbåd i de inhemska språken är att ge barnen färdigheter att fortsätta studera på både undervisningsspråket och det andra inhemska språket eller samiska. Genom samarbete mellan förskolan och den framtida språkbådsskolan säkerställs att skolan har tillräcklig information om i vilket stadium av språkutvecklingen de barn som börjar skolan befinner sig i.

Annan omfattande förskoleundervisning på två språk

I annan omfattande förskoleundervisning på två språk genomförs en del (minst 25 %) av verksamheten på något annat språk än de undervisningsspråk som fastställs i lagen om grundläggande utbildning. Språket i fråga kan vara modersmål för en del av barnen. Verksamheten

ska planeras så att olika språkgrupper får behövt stöd för sitt lärande. Det kan också finnas barn i gruppen, vars modersmål är något annat än de språk som används i undervisningen. Sådana barn hänvisas i allmänhet till förberedande undervisning, om sådan finns.

I förskoleundervisning på två språk ska verksamheten planeras så att undervisningen bildar en helhet, där bägge språken är närvarande och utvecklas gradvis som en följd av lärarens språkbruk och barnens aktiviteter. Om möjligt använder var och en lärare endast ett av de båda språken aktivt. Barnen ska spöras att använda språken mångsidigt. Barnen får också bekanta sig med de kulturer som anknyter till undervisningsspråken. Målet är att de får färdigheter att fortsätta studera på båda språken. Det här ställer krav på lärmiljöerna och förutsätter samarbete mellan förskoleundervisningen och den grundläggande utbildningen då barnen övergår till den grundläggande utbildningen.

Mindre omfattande förskoleundervisning på två språk

Språkberikad förskoleundervisning

Med språkberikad förskoleundervisning avses här förskoleundervisning, där mindre än 25 % av verksamheten regelbundet och systematiskt ordnas på ett annat språk än de undervisningsspråk som fastställs i lagen om grundläggande utbildning. Språkberikad förskoleundervisning ger naturliga möjligheter att lyfta fram flerspråkighet och kulturell mångfald i förskolans vardag och verksamhetskultur. Målet är att barnen är både språkinlärare och språkanvändare. Målet kan vara att övergå till språkberikad, eller annan grundläggande utbildning på två språk.

4.5 Frågor som avgörs på lokal nivå

Mångsidiga arbetssätt

I den lokala läroplanen ska fastställas och beskrivas

- de lokala principerna för val och användning av arbetssätt
- hur personalens självvärdering samt respons från vårdnadshavarna och barnen används för att utveckla arbetssätten.

Utvärdering som stöd för undervisningen och lärandet

I den lokala läroplanen preciseras de utvärderingsprinciper och -förfaranden som beskrivs i grunderna för förskoleundervisningens läroplan. I den lokala läroplanen ska ytterligare fastställas och beskrivas

- överföringen av utvärderingsinformation då barnet övergår till grundläggande utbildning eller byter förskola
- hur information som grundar sig på personalens självvärdering och barnens och vårdnadshavarnas respons används för att upprätthålla och utveckla kvaliteten på förskoleundervisningen
- hurdan intyg över deltagande i förskoleundervisning som används.

Gemensamma mål för undervisningen och lärområden

De gemensamma målen för förskoleundervisningen ska bifogas till den lokala läroplanen för att säkerställa nationell enhetlighet. Därtill ska man i läroplanen beskriva hur barnens intressen beaktas i lärområdena. I den lokala läroplanen kan man precisera beskrivningen av de gemensamma målen.

Specifika frågor angående språk och kultur

Den lokala läroplanen ska ta hänsyn till att det i förskoleundervisningen kan finnas barn med annan språklig eller kulturell bakgrund. Läroplanen ska fastställa och beskriva undervisningen för olika språk- och kulturgrupper samt för undervisning på två språk och undervisning på främmande språk

till den del det behövs för den lokala förskoleundervisningen.

Anordnaren av förskoleundervisning ska ge anvisningar om hur de eventuella enhetsspecifika läroplanerna för förskoleundervisningen ska preciseras, för att de nationella och lokala målen ska kunna nås.

5. Stöd för barnets växande och lärande

I grunderna för förskoleundervisningens läroplan används den i förskoleundervisningen lämpligare termen stöd för växande och lärande i stället för termen stöd för lärande och skolgång som används i lagen om grundläggande utbildning. Stödet för växande och lärande och elevvården som beskrivs i kapitel 6 ska bilda en helhet. I detta kapitel föreskrivs om stödet för lärande och skolgång som fastställs i lagen om grundläggande utbildning.

5.1 Principerna för stöd

Barn som deltar i förskoleundervisning omfattas av stöd för växande och lärande enligt lagen om grundläggande utbildning. Enligt lagen har barnen rätt att få tillräckligt stöd genast när behov uppstår. Det finns tre nivåer av stöd för växande och lärande: allmänt, intensifierat och särskilt stöd. Stödformer som nämns i lagen om grundläggande utbildning är till exempel specialundervisning på deltid, tolknings- och biträdestjänster samt särskilda hjälpmedel. **Stödformerna kan användas på alla nivåer av stöd, antingen enskilt eller samtidigt så att de kompletterar varandra.** Stödet ska vara flexibelt, långsiktigt planerat och förändras enligt behovet av stöd. Stödet ska ges så länge, på den nivå och i den form som det behövs. Det är viktigt att behovet av stöd identifieras och att stöd för växande och lärande ges på ett tidigt stadium för att förhindra att problemen växer och blir mera komplicerade.

Stödet för växande och lärande ska ordnas utgående från såväl det enskilda barnets som barngruppens styrkor respektive inlärnings- och utvecklingsbehov. Det är viktigt att i förskolan se till att alla barn får uppleva att de lyckas i lärandet och som medlem i gruppen. Det stödjer barnens positiva uppfattning om sig själva. Mångsidig respons och information om lärandet ska metodiskt användas för att uppmuntra och handleda barnen. På det viset blir barnen medvetna om hur lärandet framskrider.

Stödet för växande och lärande innebär både lösningar som berör hela gruppen och lärmiljöerna samt lösningar som möter barnens individuella behov. Särskild vikt ska läggas vid att lärandet kan förflyta så obehindrat som möjligt och att inlärnings svårigheter förebyggs och upptäcks på ett tidigt stadium. Yrkesövergripande samarbete mellan lärarna, speciallärare, övrig förskolepersonal och andra sakkunniga har stor betydelse för att behovet av stöd ska upptäckas och när stödet planeras och genomförs. Vilka sakkunniga som ska delta i samarbetet avgörs från fall till fall.

Principen är att behovet av stöd ska bedömas och beslut om stöd enligt lagen om grundläggande utbildning fattas så fort som möjligt efter att förskoleundervisningen inletts. Ofta har barnets behov av stöd observerats redan innan förskoleundervisningen inletts. Samarbete mellan förskoleundervisningen, barnets tidigare småbarnspedagogik, rådgivningen och vårdnadshavarna bidrar till kontinuitet i barnets välbefinnande och lärande. Information om stödåtgärder som barnet eventuellt fått före förskolan ska utnyttjas i förskoleundervisningen.

När behovet av stöd bedöms granskas först de befintliga arbetssätten, undervisningsarrangemangen samt lärmiljöerna och hur de lämpar sig för barnet. Utifrån det bedöms om man genom att ändra på dem kunde hitta bättre pedagogiska lösningar för barnet.

Barnet ska i första hand ges stöd i den egna förskolegruppen genom olika flexibla arrangemang, om inte barnets bästa nödvändigtvis förutsätter att barnet flyttas till en annan grupp eller enhet. Om barnet utöver förskoleundervisning också utnyttjar andra tjänster inom småbarnspedagogiken, ska förskolepersonalen och den övriga personalen inom småbarnspedagogiken samarbeta i frågor som gäller stödet för barnets växande och lärande.

Det är viktigt att information om barnets behov av stöd och det stöd barnet fått i förskolan också överförs till den grundläggande utbildningen. Undervisningsanordnarna ska skapa och utveckla smidiga informationsrutiner.

Principerna för stöd

Läraren observerar och strävar efter att identifiera risker och hinder för inläringen i ett tidigt skede. Utvecklingen av en god självkänsla och en positiv självbild förstärks genom att de vuxna beaktar barnets utvecklingsnivå och individuella behov, och barnet stöds i att bli en medlem av gruppen. Trygghetskänslan av är viktig för att barnet ska lära sig.

Stödet ordnas utgående från barnets och gruppens starka sidor. Behovet av hjälp kan variera från korta till längre perioder, och det kan gälla en stödform eller flera olika former av stöd. Förskoleundervisningen tar hänsyn till olika inlärningsstilar och uppmuntrar varje barn med beaktande av hens inlärningsstil, samtidigt som gruppens funktion beaktas.

Lärarnas sakkunskap och personalens interna samarbete är avgörande, när det gäller att upptäcka behov av stöd och att ge stöd. Förskolläraren är ansvarig för de lösningar som ingår när stöd ordnas och genomförs. Barnet har rätt att få stöd i sin egen dagliga miljö, om inte stödet nödvändigtvis förutsätter andra lösningar, och stöd ges flexibelt i små grupper eller till individer. Personalen och vårdnadshavarna ska tillsammans se till att den nödvändiga informationen och stödet överförs från förskolan till den grundläggande utbildningen.

För barn som är intagna som patienter ordnar den kommun där sjukhuset ligger förskoleundervisning med beaktande av barnets hälsotillstånd. För förskoleundervisning för barn som placerats utom hemmet ansvarar barnets hemkommun.

5.2 Samarbete med vårdnadshavaren i samband med stöd

Undervisningen och fostran ska ordnas i samarbete med vårdnadshavarna så att varje barn får undervisning, handledning och stöd enligt sin utvecklingsnivå och sina behov. När ett barn har behov av stöd ökar betydelsen av samarbete med vårdnadshavaren. **Förskolepersonalen ska känna till de lagar och bestämmelser som gäller samarbetet med vårdnadshavaren i anslutning till barnets stöd.** Det är bra att informera alla vårdnadshavare om möjligheten att få stöd och om de centrala principerna för stöd. Barnen ska delta i samarbetet på ett ändamålsenligt och för dem lämpligt sätt.

Det är viktigt att förskolepersonalen kontakter vårdnadshavaren genast om det framgår att ett barn har problem i utvecklingen eller lärandet eller barnets välbefinnande är i fara. Vårdnadshavaren ska ges tillräcklig information om till exempel hur barnets ärenden behandlas, **hur uppgifter fås och lämnas ut samt om sekretessrelaterade frågor**. Vårdnadshavaren ska uppmuntras att för sin del stödja sitt barn i att nå sina mål. Målet är att handla i samförstånd med barnet och vårdnadshavaren. **Det är bra att föräldrarna vet att varken de eller barnet kan vägra att ta emot stöd för växande och lärande och att deras samtycke inte behövs för att bedöma behovet av stöd eller för att planera stödet**. Barnet kan också behöva stöd inom den individuella elevvården. Detta stöd grundar sig på frivillighet och förutsätter vårdnadshavarens samtycke (se kapitel 6 Elevvård).

Samarbete med vårdnadshavaren i samband med stöd

Förskoleundervisningen liksom all annan småbarnsfostran i Grankulla styrs av principen om fostringsgemenskap. Förskolan idkar nära samarbete med vårdnadshavarna. Samtal med vårdnadshavarna hjälper personalen att bilda sig en uppfattning om den värld barnet lever i. Det omgivande samhället ger också upphov till många slags intryck. Tillsammans söker man lösningar som stöder barnet enligt hens utvecklingsnivå. Informationen från vårdnadshavarna ger lärarna bättre kännedom om barnet och hjälper barnet att växa i en trygg förskolemiljö. Det är viktigt för barnets välbefinnande att personalen bygger upp en tillitsfull kontakt med vårdnadshavarna.

Inom småbarnsfostran i Grankulla tillämpas metoden *Föra barnen på tal*, och ett Föra barnen på tal-samtal förs med varje barns föräldrar då barnet börjar på daghemmet samt vid behov även senare.

Vårdnadshavaren har det primära ansvaret för att fostra sitt barn. Det är viktigt att vårdnadshavarna stöder sitt barn under förskoleåret och vid den viktiga övergången till skolan.

Ansvaret för att utveckla samarbetet med hemmen ankommer på anordnaren av förskoleundervisning. Samarbetet förutsätter aktivitet och initiativförmåga av förskolornas personal. Om föräldrarna har gemensam vårdnad, ges båda föräldrarna information om ärenden som gäller barnet och om daghemmets verksamhet. Familjernas särdrag samt språkliga och kulturella bakgrund tas i beaktande. Ömsesidig respekt mellan parterna reflekteras direkt i barnets känsla av trygghet.

Personalen ger föräldrarna information om läroplanen, om ordandet av förskoleundervisning, om barnets stödbehov och möjligheter att få stöd samt vårdnadshavarnas möjligheter att delta i samarbetet för att främja barnens trygghet och välbefinnande och i elevvårdens verksamhet. Vårdnadshavarna informeras också om handlingsmodellerna i olika problem-, olycks- och krissituationer.

Då ett ärende som gäller stöd för ett enskilt barn behandlas, ges vårdnadshavaren information om hur barnets uppgifter hanteras, om tillgång till information och om villkoren för sekretess och utlämnande av uppgifter. Med vårdnadshavaren förs samtal om betydelsen av skriftligt samtycke för behandling av ärenden som gäller barnet och om vikten av samarbete för att stödja barnets utveckling. Samarbete idkas också med elevvården för att underlätta övergången till skolan. Olika former av samarbete mellan hemmet, förskolan och skolan utvecklas. Bra informationskanaler är föräldrakvällar och webbplatsen <http://www.elevvard.fi> som beskriver trestegsstödet.

5.3 Allmänt stöd

Förskoleundervisning av hög kvalitet lägger grund för barnets växande, lärande och välbefinnande. Svårigheter ska förebyggas till exempel genom olika slags arbetssätt och pedagogiska metoder, flexibel gruppindelning och samarbete mellan lärarna och den övriga personalen. Undervisningen ska ta hänsyn till både gruppens och det enskilda barnets behov.

Det första sättet att möta ett barns behov av stöd är allmänt stöd. Det innebär i allmänhet att enstaka stödåtgärder sätts in för att påverka situationen på ett så tidigt stadium som möjligt. Allmänt stöd ska ges genast när behovet av stöd uppstår och det krävs inga särskilda undersökningar eller beslut för att påbörja stödet.

Att utvärdera behovet av stöd och ge det stöd som behövs ska ingå i all fostran och undervisning. Stödet ska ordnas genom samarbete mellan förskolelärarna och den övriga personalen och i nära samarbete med vårdnadshavaren och barnet. Inom det allmänna stödet möts barnets behov av stöd till exempel med hjälp av material och redskap som lämpar sig för barnets individuella behov samt undervisningsprogram som är avsedda för förskoleundervisningen och specialundervisning på deltid. En plan för barnets lärande kan användas i samband med allmänt stöd.

Allmänt stöd

Läraren för förskolegruppen ska beakta behoven hos varje barn i gruppen. Hen iakttar gruppdynamiken och utnyttjar den för att förstärka barnens inläring, goda självkänsla och arbetsglädje.

Undervisningsarbetet omfattar också handledning och elevvård. Läraren bedömer behovet av stöd och bygger upp stödet i samarbete med vårdnadshavare, annan personal och vid behov sakkunniga inom olika områden.

En stödåtgärd inom såväl förskoleundervisningen som den övriga småbarnsfostran är att anpassa lärmiljön till barnens behov. Centrala frågor som en förskollärare måste ställa är: "Hur kan jag bemöta det här barnet så att hen har lättare att vara och fungera? Hurdan interaktion stöder det här barnet? Vad kunde jag göra eller ordna på ett annorlunda och lämpligare sätt?" Genom att reflektera över sin egen och den pedagogiska gemenskapens verksamhet och utveckla dem kan läraren anpassa lärmiljön och de vuxnas sätt att bemöta varje barn så att de är ändamålsenliga och uppmuntrande för barnen.

Behovet av stöd för växande och lärande bemöts med god interaktion, tidig identifiering av risker, differentiering av undervisningen och andra flexibla undervisningsarrangemang, t.ex. olika former av anpassning av lärmiljön. Utvärdering och stöd från en specialbarträdgårdslärare eller en annan sakkunnig används vid behov. Stöd kan erbjudas genom närmare samarbete med vårdnadshavarna och vid behov med strukturella stödåtgärder. En plan för lärande i förskolan görs upp för varje barn.

5.4 Intensifierat stöd

Ett barn som behöver regelbundet stöd eller flera olika former av stöd samtidigt ska utgående från en pedagogisk bedömning ges intensifierat stöd i enlighet med en plan för barnets lärande. Intensifierat stöd ges då det allmänna stödet inte är tillräckligt och så länge barnet behöver det.

Det intensifierade stödet ska planeras som en helhet. Stödet är mera omfattande och mera långsiktigt än det allmänna stödet. Barnet behöver ofta även flera former av stöd. Inom det intensifierade stödet kan alla former av stöd inom förskoleundervisningen användas, med undantag av den specialundervisning som ges på basis av ett beslut om särskilt stöd.

Stödet ska ordnas genom samarbete mellan lärarna och förskolans övriga personal. Läraren ska ge barnet och vårdnadshavaren respons om barnets framsteg samt lyssna och ta hänsyn till deras åsikter. Under den tid barnet får intensifierat stöd ska läraren i samråd med vårdnadshavaren regelbundet följa upp barnets lärande och välbefinnande. Om det utifrån en bedömning konstateras att behovet av stöd har förändrats eller att barnet inte har nytta av det stöd som ges, ska planen för barnets lärande uppdateras så att den motsvarar den nya situationen.

Intensifierat stöd ges i regel ända tills förskoleundervisningen avslutas. Eftersom man i allmänhet inte på en kort tid kan konstatera vilken effekt stödet haft, är det under förskoletiden sällan nödvändigt att fatta ett beslut om särskilt stöd för ett barn som får intensifierat stöd.

Intensifierat stöd

Specialbarntädgårdslärarens sakkunskap i att bygga upp stöd för barnet får en mer framträdande roll. Stödet ordnas till både kvalitet och kvantitet enligt barnets utvecklingsnivå och personliga behov. Olika pedagogiska stödformer, både individuellt och i grupp, söks för barnet. Det viktiga är att barnet får upplevelser av att lyckas både inom sitt lärande och som medlem i en grupp. Familjens delaktighet betonas ännu mer. De strukturella stödåtgärderna utvidgas. En eventuell assistent anlitas i större utsträckning och mer planmässigt än då det gäller barn som får allmänt stöd. Man kan även överväga att göra förskolegruppen mindre. Smågrupper kan också användas som en strukturell stödåtgärd.

Pedagogisk bedömning

Inledningen av intensifierat stöd grundar sig på en pedagogisk bedömning. I den skriftliga pedagogiska bedömningen beskrivs

- barnets växande och lärande som helhet ur förskolepersonalens, vårdnadshavarens och barnets synvinkel
- det allmänna stöd som barnet har fått och en bedömning av hur olika former av stöd inverkat
- barnets intressen, barnets styrkor, inlärningsfärdigheter och specifika behov i anslutning till utveckling och lärande
- en bedömning av genom vilka pedagogiska stödåtgärder, stödåtgärder som gäller lärmiljön, handledning, elevvård, eller andra stödåtgärder barnet kan stödjas
- en bedömning av barnets behov av intensifierat stöd.

Det är viktigt att samarbeta med barnet och vårdnadshavaren för att behoven ska kunna utredas och stödet planeras och genomföras på bästa sätt. Läraren eller flera lärare tillsammans gör den skriftliga pedagogiska bedömningen. Vid behov anlitas också andra sakkunniga. Ifall barnet har en plan för småbarnspedagogik, en habiliteringsplan eller andra planer som stödjer barnets förskoleundervisning, ska de utnyttjas med vårdnadshavarens tillstånd.

Inledandet och ordnandet av intensifierat stöd och vid behov återgången till allmänt stöd ska behandlas utgående från den pedagogiska bedömningen genom yrkesövergripande samarbete

med sakkunniga inom elevvården. Behandlingen förutsätter inte vårdnadshavarens tillstånd. Uppgifterna om behandlingen av ärendet ska dokumenteras på det sätt som anordnaren av förskoleundervisning bestämt, till exempel i den skriftliga pedagogiska bedömningen.

Plan för elevens lärande inom intensifierat stöd

Stödet som barnet får inom det intensifierade stödet ska antecknas i en plan för barnets lärande. Planen för barnets lärande baserar sig på en godkänd läroplan och beskriver målen för barnets växande och lärande och vilka undervisningsarrangemang, stöd- och handledningsåtgärder som barnet behöver.

Målet är att ge barnet förutsättningar att nå sina mål. Den plan för barnets lärande som utarbetas inom intensifierat stöd bygger på information som tagits fram i samband med en pedagogisk bedömning. Planen ska utarbetas tillsammans med barnet och vårdnadshavaren, om det inte finns något uppenbart hinder för det. Vid behov anlitas också andra sakkunniga. Ifall barnet har en plan för småbarnspedagogik, en habiliteringsplan eller andra planer som stödjer barnets förskoleundervisning, ska de utnyttjas med vårdnadshavarens tillstånd. I samband med att planen för barnets lärande utarbetas, avtalas också om uppföljningen av hur målen nås och hur ofta planen ska ses över. Om det sker förändringar i barnets situation, ska planen alltid justeras så att den motsvarar behovet av stöd.

Planen för barnets lärande som utarbetas inom det intensifierade stödet ska innehålla följande uppgifter i enlighet med vad som förutsätts för att ordna förskoleundervisning och stöd för barnet:

Mål för barnets välbefinnande, växande och lärande

- barnets uppfattning om sina mål och intressen
- barnets styrkor, inlärningsförutsättningar och specifika behov i anslutning till växande och lärande
- barnets mål i anslutning till lärande, arbets- och kommunikationsfärdigheter

Pedagogiska lösningar

- lösningar som gäller lärmiljöerna
- lösningar i anslutning till barnets stöd, såsom flexibel gruppindelning, kompanjonundervisning, undervisningsmetoder, arbetssätt och sätt att kommunicera
- specialundervisning på deltid som ges till barnet
- mål och åtgärder för handledning av barnet

Samarbete och tjänster som stödet förutsätter

- stöd av elevvården och andra sakkunniga samt ansvarsfördelningen mellan olika aktörer
- tolknings- och biträdestjänster enligt lagen om grundläggande utbildning som förutsätts för att barnet ska kunna delta i förskoleundervisningen, övriga undervisningstjänster, särskilda hjälpmedel samt ansvarsfördelningen mellan de olika aktörerna
- samarbetet med barnet och vårdnadshavaren, stöd som vårdnadshavaren erbjuder
- barnets eventuella deltagande i annan småbarnspedagogik och en beskrivning av samarbetet med den som ordnar verksamheten

Uppföljning och utvärdering av stödet

- uppföljning av hur målen i planen för barnets lärande nås, utvärdering av åtgärdernas effekt och tidpunkter för utvärderingen
- granskning av planen för barnets lärande samt tidpunkt för granskningen
- vilka personer som varit med och utarbetat planen

Planen för barnets lärande ska inte beskriva barnets personliga egenskaper.

5.5 Särskilt stöd

Särskilt stöd ska ges barn som annars inte i tillräcklig utsträckning kan uppnå målen för växande, utveckling eller lärande. Barnets förutsättningar har kunnat försämrats på grund av exempelvis ett handikapp eller en allvarlig sjukdom. Syftet med det särskilda stödet är att ge barnet ett övergripande och systematiskt stöd för växande och lärande och att främja barnets inlärningsförutsättningar. Också ett barn som får särskilt stöd ska få uppleva glädje över att lyckas och lära sig. Detta stärker barnets självkänsla och motivation att lära sig.

Ett beslut om särskilt stöd kan fattas innan förskoleundervisningen eller den grundläggande utbildningen inleds eller under tiden sådan utbildning pågår utan föregående pedagogisk utredning eller intensifierat stöd, om det ur en psykologisk eller medicinsk bedömning framgår att undervisningen för barnet till följd av handikapp, sjukdom, försenad utveckling, störningar i känslolivet eller någon annan därmed jämförbar orsak inte kan ordnas på annat sätt.

Särskilt stöd innefattar specialundervisning och annat stöd som barnet behöver och har rätt till enligt lagen om grundläggande utbildning. Specialundervisningen och det övriga stöd som barnet får ska bilda en systematisk helhet. Alla former av stöd som fastställs i lagen om grundläggande utbildning kan användas. Anordnaren av förskoleundervisning ska se till att det finns tillgång till specialpedagogisk kompetens när ett barn ges särskilt stöd.

Ett barn som fått ett beslut om särskilt stöd ska ges specialundervisning i enlighet med en individuell plan för hur undervisningen ska ordnas (IP) som utarbetas för barnet. Syftet med de pedagogiska lösningarna i specialundervisningen är i första hand att säkerställa barnets lärande. De pedagogiska lösningarna kan till exempel gälla undervisningen och arbetssätten eller material och redskap.

Utöver de pedagogiska lösningar i specialundervisningen som stödjer lärandet, har ett barn som får särskilt stöd också rätt till annat stöd i förskoleundervisningen. Sådant stöd är exempelvis individuell elevvård, tolknings- och biträdestjänster samt särskilda hjälpmedel.

Särskilt stöd

I Grankulla kan beslutet om särskilt stöd fattas av utbildningsanordnaren inom förskolan eller den grundläggande utbildningen. Ett beslut om särskilt stöd fattas i regel tidigast i samband med att förskoleundervisningen börjar. För barn som omfattas av förlängd läroplikt kan beslutet om särskilt stöd dock fattas redan då barnet är 5 år, efter att beslutet om förlängd läroplikt har fattats inom skolförvaltningen.

Pedagogisk utredning

Innan ett beslut om särskilt stöd fattas ska anordnaren av förskoleundervisning göra en pedagogisk utredning om barnet. Anordnaren ska utse ett organ, en tjänsteman eller anställd som tar fram en skriftlig utredning

- om barnets framsteg i lärandet av de lärare som ansvarar för barnets förskoleundervisning

- om det intensifierade stöd som barnet fått, och om barnets helhetssituation som sammanställts genom yrkesövergripande samarbete med sakkunniga inom elevvården.

Utgående från dessa två utredningar gör anordnaren av förskoleundervisning en bedömning av barnets behov av särskilt stöd. Den helhet som de två utredningarna och den bedömning som gjorts utifrån dem utgör kallas för pedagogisk utredning.

I den skriftliga pedagogiska utredningen beskrivs

- hur barnets lärande framskrider
- barnets växande och lärande som helhet ur förskolepersonalens, vårdnadshavarens och barnets synvinkel
- det intensifierade stöd som barnet har fått och en bedömning av hur olika former av stöd inverkat
- barnets styrkor och intressen, barnets inlärningsfärdigheter och specifika behov i anslutning till utveckling och lärande
- en bedömning av genom vilka pedagogiska stödåtgärder, stödåtgärder som gäller lärmiljön handledning, elevvård, eller andra stödåtgärder barnet kan stödjas
- en bedömning av behovet av särskilt stöd.

Den pedagogiska utredningen ska göras utgående från barnets eventuella tidigare pedagogiska bedömning och plan för barnets lärande. Det är viktigt att samarbeta med barnet och vårdnadshavaren för att behoven ska kunna utredas och stödet planeras och genomföras på bästa sätt.

För beredningen av ett beslut om särskilt stöd behövs utöver en pedagogisk utredning eventuellt också andra utlåtanden, såsom ett psykologiskt eller medicinskt utlåtande eller en motsvarande social utredning. Ifall barnet har en plan för småbarnspedagogik, en habiliteringsplan eller andra planer som stödjer barnets förskoleundervisning, ska de utnyttjas med vårdnadshavarens tillstånd.

Beslut om särskilt stöd

För att ge särskilt stöd måste anordnaren av förskoleundervisning fatta ett skriftligt beslut. Innan beslutet om särskilt stöd fattas ska anordnaren av förskoleundervisning höra barnet och vårdnadshavaren. Beslutet ska fattas i enlighet med förvaltningslagen. Beslutet om särskilt stöd ska beskriva barnets huvudsakliga undervisningsgrupp, eventuella tolknings- och biträdestjänster, andra tjänster som barnet behöver samt vid behov undantagsarrangemang i förskoleundervisningen. En besväransvisning ska fogas till beslutet, eftersom vårdnadshavarna har rätt att söka ändring i beslutet genom besvär. Ett beslut ska alltid motiveras. Motiveringarna till beslutet ingår i allmänhet i den pedagogiska utredningen och i eventuella utlåtanden.

Ett beslut om särskilt stöd kan fattas innan förskoleundervisningen eller den grundläggande utbildningen inleds eller under tiden sådan utbildning pågår utan föregående pedagogisk utredning eller intensifierat stöd, om det ur en psykologisk eller medicinsk bedömning framgår att undervisningen för barnet till följd av handikapp, sjukdom, försenad utveckling, störningar i känslolivet eller någon annan därmed jämförbar orsak inte kan ordnas på annat sätt. Vanligtvis fattas ett beslut om särskilt stöd tidigast när förskoleundervisningen inleds. Endast för barn som omfattas av förlängd läroplikt måste beslutet fattas när barnet är fem år. Ifall ett beslut om särskilt stöd fattas under förskoletiden utan att barnet fått intensifierat stöd, ska beslutet grunda sig på en omvärdering av barnets situation, till exempel till följd av en olycka eller svår sjukdom.

Enligt lagen om grundläggande utbildning ska behovet av särskilt stöd alltid granskas då barnets

behov av stöd förändras på de punkter som bestäms i beslutet om särskilt stöd. Att granska behovet under förskoletiden innebär i allmänhet att ändra på en viss sak i beslutet om särskilt stöd. Det kan till exempel gälla biträdestjänster eller särskilda hjälpmedel. För granskningen görs en ny pedagogisk utredning om barnet. Om barnet inte längre behöver särskilt stöd, ska ett beslut fattas om att stödet avslutas. Barnet övergår därefter till intensifierat stöd. Eftersom man i allmänhet inte på en kort tid kan konstatera vilken effekt stödet haft, är det ovanligt att det särskilda stödet avslutas under barnets förskoletid.

Individuell plan för hur undervisningen ska ordnas

För verkställandet av ett beslut om särskilt stöd ska en individuell plan för hur undervisningen ska ordnas (IP) utarbetas för barnet. Planen ska beskriva hur barnet ges undervisning och annat stöd i enlighet med beslutet om särskilt stöd. IP är en skriftlig plan som beskriver målen för barnets förskoleundervisning och lärande, undervisningens innehåll, de pedagogiska metoderna och hurdan stöd barnet behöver.

IP utarbetas alltid i samband med särskilt stöd och bygger på information som tagits fram i samband med en pedagogisk utredning. IP ska utarbetas utgående från barnets eventuella tidigare plan för lärande. Ifall barnet har en plan för småbarnspedagogik, en habiliteringsplan eller andra planer som stödjer barnets förskoleundervisning, ska de utnyttjas med vårdnadshavarens tillstånd. Barnets lärare ska utarbeta planen tillsammans med barnet och vårdnadshavaren, om det inte finns något uppenbart hinder för det. Vid behov anlitas också andra sakkunniga.

Den individuella plan för hur undervisningen ska ordnas som utarbetas i samband med särskilt stöd ska innehålla följande uppgifter i enlighet med vad som förutsätts för att ordna förskoleundervisning och stöd för barnet:

Mål för barnets välbefinnande, växande och lärande

- barnets uppfattning om sina mål och intressen
- barnets styrkor, inlärningsförutsättningar och specifika behov i anslutning till växande och lärande
- mål som anknyter till barnets lärande, arbetsfärdigheter och utveckling, såsom kunskapsmässiga, sociala, motoriska, språkliga och emotionella mål

Pedagogiska lösningar

- lösningar som gäller lärmiljöerna
- lösningar i anslutning till barnets stöd, såsom flexibel gruppindelning, kompanjonundervisning, undervisningsmetoder, arbetssätt och sätt att kommunicera
- specialundervisning som barnet erbjuds
- mål och åtgärder för handledning av barnet

Samarbete och tjänster som stödet förutsätter

- stöd av elevvården och andra sakkunniga samt ansvarsfördelningen mellan olika aktörer
- tolknings- och biträdestjänster i enlighet med beslutet om särskilt stöd, övriga undervisningstjänster, särskilda hjälpmedel samt ansvarsfördelningen mellan de olika aktörerna
- samarbetet med barnet och vårdnadshavaren, vårdnadshavarens stöd
- barnets eventuella deltagande i annan småbarnspedagogik och en beskrivning av samarbetet med den som ordnar verksamheten

- en beskrivning av hur barnets transport till och från förskolan ordnas och vem som ansvarar för den samt av den handledda verksamheten och övervakningen som ordnas när barnet väntar på transport

Uppföljning och utvärdering av stödet

- bedömning av barnets välbefinnande och lärande som helhet i samråd med barnet och vårdnadshavaren
- uppföljning av hur målen i IP nås, utvärdering av vilken effekt åtgärderna haft samt tidpunkter för utvärderingen
- granskning av IP samt tidpunkt för granskningen
- vilka personer som varit med och utarbetat planen

Den individuella planen för hur undervisningen ska ordnas ska inte beskriva barnets personliga egenskaper. IP kan innehålla en bilaga med vårdnadshavarens specifika tillstånd att överlåta information.

IP ska vid behov ses över så att den motsvarar barnets behov, dock minst en gång per läsår. Planen ska alltid ses över då barnets behov av stöd eller målen för undervisningen förändras. Om man beslutar att avsluta det särskilda stödet, utarbetas en plan för barnets lärande och barnet övergår till intensifierat stöd.

Förlängd läroplikt

Om det är uppenbart att ett barn på grund av handikapp eller sjukdom inte på nio år kan nå de mål som ställts upp för den grundläggande utbildningen, blir barnet läropliktigt ett år tidigare än vad som bestäms i lagen om grundläggande utbildning. Läroplikten upphör när den grundläggande utbildningens lärokurs har fullgjorts eller när det har förflutit 11 år sedan läroplikten för barnet som omfattas av förlängd läroplikt började. För barn som omfattas av förlängd läroplikt kan förskoleundervisningen omfatta ett eller två år. Syftet är att förbättra barnets förutsättningar att klara den grundläggande utbildningen så bra som möjligt.

Gravt handikappade barn omfattas av förlängd läroplikt. Också en svår sjukdom kan vara orsak till förlängd läroplikt. Ett beslut om förlängd läroplikt fattas i allmänhet innan barnet blir läropliktigt. Då fattas också ett beslut om särskilt stöd för barnet. En individuell plan för hur undervisningen ordnas ska utarbetas för barnet då förskoleundervisningen inleds. Alla barn har rätt till förskoleundervisning året innan läroplikten börjar. Barn som omfattas av förlängd läroplikt har rätt till förskoleundervisning från och med början av höstterminen det år barnet fyller fem år. Ett beslut om förlängd läroplikt behövs innan förskoleundervisningen inleds för att rätten ska kunna uppfyllas.

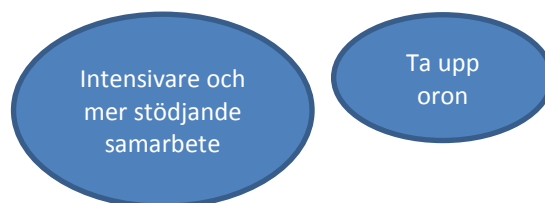
Sektorsövergripande samarbete är en förutsättning för att ett barn ska kunna hänvisas till stöd i ett tillräckligt tidigt skede. Barnets vårdnadshavare ska i tillräckligt god tid få information om de olika alternativen av förlängd läroplikt och om konsekvenserna av olika val. Vårdnadshavaren avgör om barnet ska delta i den frivilliga förskoleundervisningen. Hur länge barnet ska gå i förskola och när barnet ska inleda den grundläggande utbildningen ska planeras utgående från barnets framsteg, behov av stöd och situation som helhet.

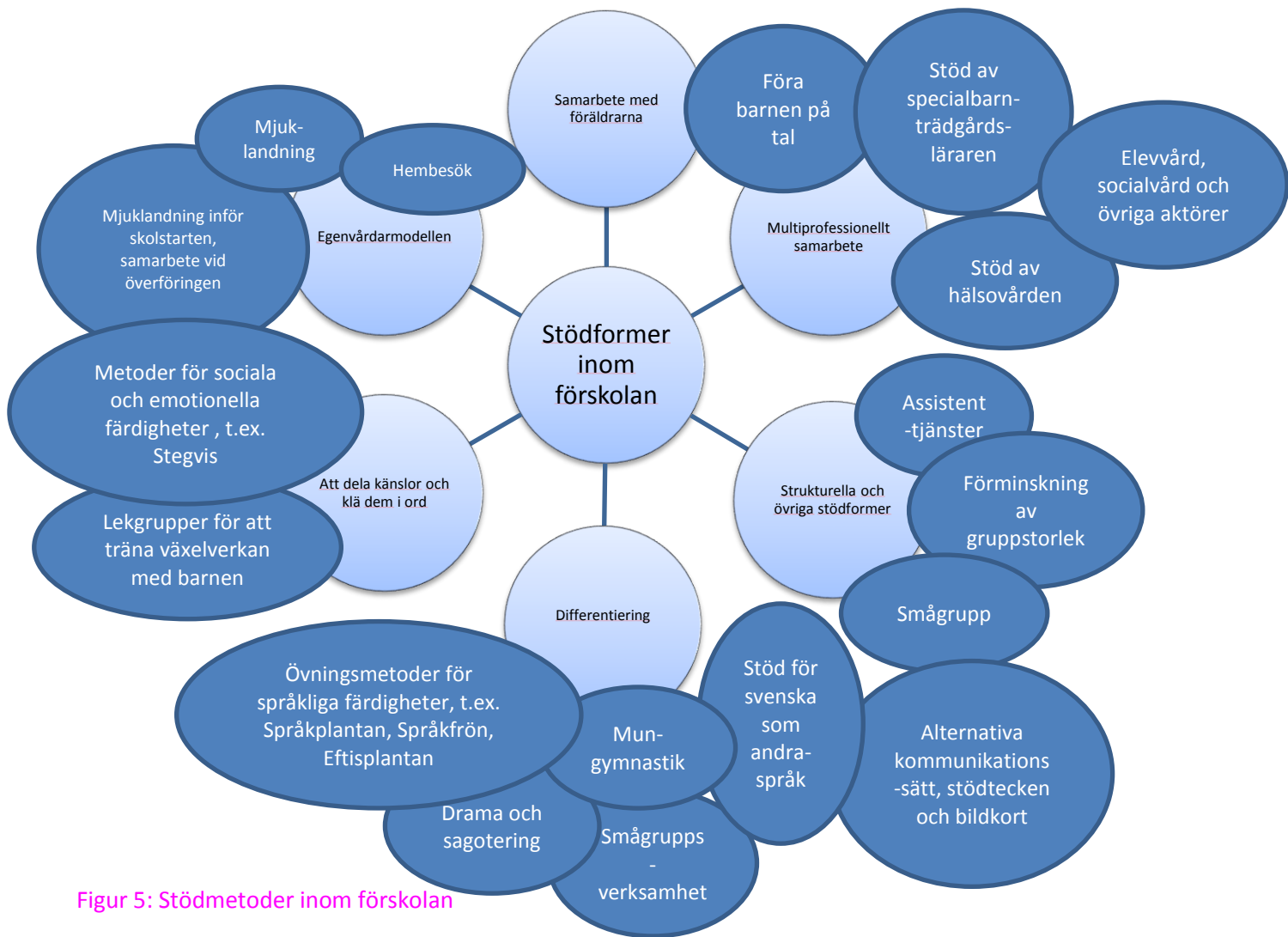
Förskoleundervisningen för barn som omfattas av förlängd läroplikt kan ordnas på tre olika sätt:

- Barnet börjar i frivillig förskoleundervisning det år barnet fyller fem år, fortsätter följande år inom den läropliktsenliga förskoleundervisningen och inleder därefter den grundläggande utbildningen.

- Barnet inleder den läropliktsenliga förskoleundervisningen det år barnet fyller sex år, deltar i förskoleundervisningen ett år och inleder därefter den grundläggande utbildningen.
- Barnet inleder den läropliktsenliga förskoleundervisningen det år barnet fyller sex år och deltar i förskoleundervisningen två år. Barnet inleder då den grundläggande utbildningen ett år senare än vad som föreskrivs, det vill säga det år barnet fyller åtta år. Ett separat förvaltningsbeslut ska fattas om den grundläggande utbildningen inleds senare än vad som föreskrivs.

- Förlängd läroplikt
- Förskoleundervisningen kan pågå i ett eller två år inom den specialundervisning som ges till barn som omfattas av förlängd läroplikt.
- Specialundervisning på deltid:
- Specialundervisning på deltid är stöd av speciallärare i form av simultanundervisning eller undervisning i grupp i enlighet med barnets/barnens behov.
- Som stödmetoder inom förskoleundervisningen använder vi bl.a. följande metoder eller verksamhetsformer:

Figur 5: Stödmetoder inom förskolan

5.6 Stödformer som fastställs i lagen om grundläggande utbildning

Specialundervisning på deltid

Ett barn som har svårigheter i sitt lärande eller sin skolgång har rätt att få specialundervisning på deltid vid sidan om den övriga förskoleundervisningen. Specialundervisning på deltid ges barn som till exempel har språkliga, matematiska eller motoriska svårigheter eller svårigheter med självkontroll, uppmärksamhet eller sociala färdigheter. Målet med specialundervisningen på deltid är att stärka barnets inlärningsförutsättningar och förebygga svårigheter i utvecklingen och lärandet. Specialundervisning på deltid ges på alla nivåer av stöd.

Specialundervisningen på deltid ska ordnas flexibelt som kompanjonundervisning, i en liten grupp eller som individuell undervisning. Alla vårdnadshavare ska informeras om hur specialundervisning på deltid genomförs i förskolan. Förskolepersonalen ska tillsammans och i samråd med barnet och vårdnadshavaren planera specialundervisningen på deltid samt bedöma behovet och effekten av undervisningen i fråga. Målen för och innehållet i specialundervisningen på deltid ska integreras i barnets övriga undervisning.

Tjänster och särskilda hjälpmedel som förutsätts för att kunna delta i undervisningen

Ett barn har på alla nivåer av stöd rätt att avgiftsfritt få de tolknings- och biträdestjänster, övriga undervisningstjänster och särskilda hjälpmedel som förutsätts för att barnet ska kunna delta i undervisningen. Syftet är att garantera barnet grundläggande förutsättningar för växande och lärande samt tillgängliga lärmiljöer med möjlighet till socialt samspel.

Ett barn ska vid behov få tolkning på grund av till exempel hörselskada eller specifika språkliga svårigheter. Barnet kan också ha behov av kommunikationsmetoder som stödjer eller ersätter tal, till exempel olika symbolsystem. För barn som använder teckenspråk kan man vid behov också använda en teckenspråkstolk eller ett biträde som behärskar teckenspråk som stöd för barnets kommunikation. För barn med olika grader av hörselnedsättning kan också andra tolkningsmetoder än teckenspråkstolkning komma i fråga. För barn med specifika språkliga svårigheter används en tolk för talhandikappade eller ett biträde som behärskar metoder som stödjer och ersätter tal. Även läraren kan stödja barnets kommunikation med hjälp av tecken eller andra symboler.

Det stöd som biträdet ger ska hjälpa barnet att klara sig självständigt, ta egna initiativ och utveckla en positiv självkänsla. Bitrådets stöd kan riktas till ett enskilt barn eller till hela förskolegruppen. Lärarens uppgift är att planera, undervisa, stödja och utvärdera barnets och hela gruppens lärande och arbete. Biträdet ska handleda och stödja barnet i dagliga situationer och hjälpa barnet att utföra uppgifter enligt lärarens eller andra sakkunnigas anvisningar. Lärarna och biträdena ska planera och utvärdera sitt arbete tillsammans och vid behov med den övriga förskolepersonalen.

Ett barn kan behöva särskilda hjälpmedel för att se, höra, röra sig eller för något annat fysiskt behov. Barnet kan också ha specifika behov för lärandet. I sådana fall kan man till exempel använda olika datatekniska tillämpningar, talböcker, konkretiseringsmaterial i matematik eller hjälpmedel som stödjer koncentrationen. De som arbetar med barnet ska vara tillräckligt insatta i användningen av de hjälpmedel som behövs för att barnet ska kunna delta i förskoleundervisningen och genom samarbete med andra sakkunniga handleda barnet och vårdnadshavaren i användningen av hjälpmedlen. Hjälpmedlen ska användas systematiskt och användningen och behovet ska regelbundet utvärderas.

De som arbetar med barnet ska tillsammans och vid behov med hjälp av andra sakkunniga planera användningen av de tjänster och hjälpmedel som förutsätts för att barnet ska kunna delta i förskoleundervisningen. Stödet för barnet kan förutsätta specialkompetens som personalen vid den egna förskoleenheten saknar. I sådana fall utnyttjas till exempel inlärnings- och handledningscenter som erbjuder tjänster för barnen och utbildning och konsultation för personalen.

Anordnaren av förskoleundervisning beslutar om tolknings- och biträdestjänster och om övriga undervisningstjänster och särskilda hjälpmedel. Barnets lärare och elevvårdspersonalen bedömer tillsammans behovet och omfattningen av de tjänster och hjälpmedel som barnet behöver. Även den information som fåtts av barnet och vårdnadshavarna och eventuella utlåtanden av utomstående experter utnyttjas. Behovet av tjänster och hjälpmedel för barn som får intensifierat stöd beskrivs i en pedagogisk bedömning. Om barnet får särskilt stöd, bedöms behovet av tjänster och särskilda hjälpmedel i en pedagogisk utredning och fastställs i ett beslut om särskilt stöd. För ett barn som får allmänt och intensifierat stöd fattas ett förvaltningsbeslut om de tjänster och särskilda hjälpmedel som barnet behöver. Användningen av tjänster och hjälpmedel beskrivs i en plan för barnets lärande eller en individuell plan för hur undervisningen ska ordnas.

5.7 Frågor som avgörs på lokal nivå

I den lokala läroplanen ska så konkret som möjligt fastställas och beskrivas hur stödet ordnas i praktiken enligt anordnarens beslut. Till lämpliga delar kan texten i grunderna för läroplanen användas.

I den lokala läroplanen ska beskrivas

Stöd för växande och lärande

- centrala lokala riktlinjer för hur stödet ordnas i praktiken
- strategier för förebyggande arbete och tidigt ingripande
- åtgärder vid övergångar och praxis för överföring av information
- hur behovet av stöd för växande och lärande systematiskt granskas, hur stödet utvärderas och följs upp
- samarbetet, ansvars- och arbetsfördelningen inom den förvaltning som ansvarar för förskoleundervisningen och med övriga förvaltningar
- samarbetet med ansvariga inom elevvården och andra experter när behovet av stöd bedöms och när stödet planeras, organiseras och genomförs i praktiken
- de viktigaste principerna för samarbetet med vårdnadshavarna i frågor som gäller stöd för växande och lärande
- befogenheterna i anslutning till stöd för växande och lärande i olika förvaltningsbeslut

Allmänt stöd

- hur det allmänna stödet ordnas i praktiken
- samarbetet, ansvars- och arbetsfördelningen mellan olika aktörer
- samarbetet med vårdnadshavaren och barnet

Intensifierat stöd

- hur det intensifierade stödet ordnas i praktiken
- förfaringssätt vid en pedagogisk bedömning
- hur intensifierat stöd inleds, genomförs och avslutas
- hur planen för barnets lärande utarbetas, utvärderas och granskas
- samarbetet, ansvars- och arbetsfördelningen mellan olika aktörer vid utarbetandet av en pedagogisk bedömning och plan för barnets lärande, vid ordnandet av intensifierat stöd och vid uppföljning och utvärdering av vilken effekt stödet haft
- tillvägagångssätten och samarbetet med barnet och vårdnadshavaren vid utarbetandet av en pedagogisk bedömning och plan för barnets lärande och vid ordnandet av intensifierat stöd

Särskilt stöd

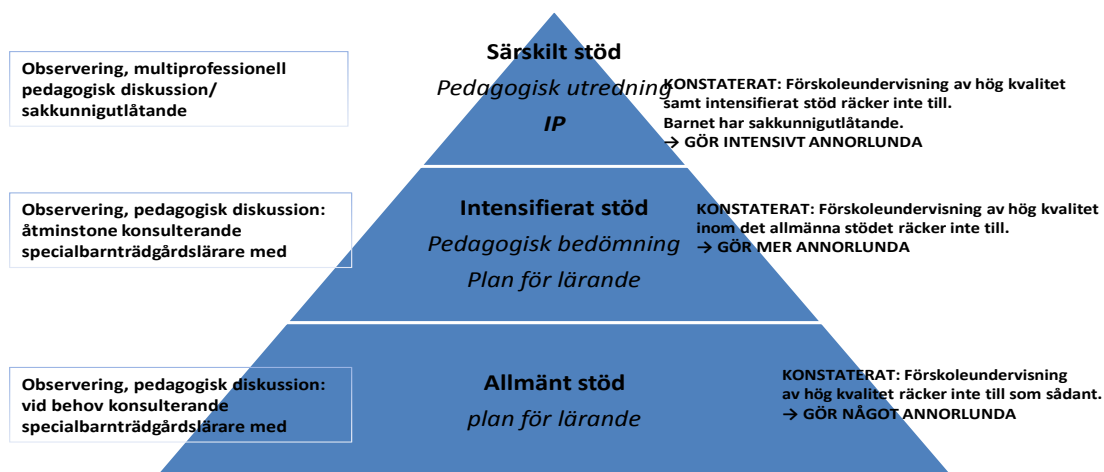
- hur det särskilda stödet ordnas i praktiken
- förfaringssätt vid en pedagogisk utredning
- hur vårdnadshavaren och barnet hörs
- hur ett beslut om särskilt stöd fattas
- hur ett beslut om särskilt stöd granskas
- tillvägagångssätt när särskilt stöd avslutas och stödet fortsätter som intensifierat stöd
- hur den individuella planen för hur undervisningen ska ordnas utarbetas, utvärderas och granskas

- samarbetet, ansvars- och arbetsfördelningen mellan olika aktörer vid utarbetandet av en pedagogisk utredning och IP, vid ordnandet av särskilt stöd och vid uppföljning och utvärdering av vilken effekt stödet haft
- användningen av eventuella expertutlåtanden
- förfaringssätt och samarbete med barnet och vårdnadshavaren vid utarbetandet av en pedagogisk utredning och IP, vid ordnandet av särskilt stöd och vid uppföljning och utvärdering av vilken effekt stödet haft
- för barn som omfattas av förlängd läroplikt bestäms även
 - hur barnet hänvisas till förlängd läroplikt, det sektorsövergripande samarbetet under processen
 - hur undervisningen ordnas i praktiken
 - om samarbetet med den övriga småbarnspedagogen, annat samarbete och ansvars- och arbetsfördelningen mellan olika aktörer
 - om samarbetet med vårdnadshavaren och barnet

Stödformer som fastställs i lagen om grundläggande utbildning

- hur stödet ordnas i praktiken
- samarbetet, ansvars- och arbetsfördelningen mellan olika aktörer
- hur vårdnadshavaren och barnet informeras och hur samarbetet med vårdnadshavaren och barnet genomförs

Den lokala läroplanen ska beskriva beslutsfattandet och annan administrativ praxis i anknytning till tolknings- och biträdestjänster och till övriga undervisningstjänster och särskilda hjälpmedel enligt anordnarens beslut.

All verksamhet i samråd med **FÖRÄLDRARNA**

Figur 4: Trestegsstödet

Hur stödet dokumenteras i handlingar och arkiv

Ärenden som ansluter till stöd för inläring och skolgång dokumenteras i handlingar enligt lagen om grundläggande utbildning och grunderna för förskoleundervisningens läroplan.

Handlingarna är sekretessbelagda och de uppgifter de innehåller kan endast delges lärare som undervisar barnet i fråga och andra personer som i sina arbetsuppgifter behöver informationen. De kan få tillgång till uppgifterna i den utsträckning de behöver dem i arbetet. Det är inte rekommendabelt att i pedagogiska handlingar införa uppgifter om t.ex. barnets diagnoser eller referat av innehållet i psykologutlåtanden. Pedagogiska handlingar kan dock föras med en anteckning om att barnet har hänvisats till någon sakkunnig inom elevvården, men det är inte rekommendabelt att specificera orsakerna till detta eller anteckna vilka åtgärder som har vidtagits.

Då barnets förskoletid slutar ska handlingarna skrivas ut samt undertecknas av vårdnadshavarna och arkiveras i enlighet med arkiveringsbestämmelserna.

6. Elevvård

I grunderna för förskoleundervisningens läroplan används begreppen elevvård, barn och förskola eller förskoleenhet i stället för de i lagen om elev- och studerandevård använda begreppen elevhälsa, studerande och läroanstalt. För utbildningsanordnare används begreppet anordnare av förskoleundervisning.

I takt med att barnens uppväxtmiljö och verksamhetsmiljön i förskolan förändras, har elevvården blivit en allt viktigare del av förskolans kärnverksamhet. Elevvården hänger nära samman med förskoleundervisningens uppdrag att skapa gynnsamma förutsättningar för barnets växande, utveckling och lärande. Elevvårdsarbetet ska utgå från barnets bästa.

Barnet har rätt att avgiftsfritt få den elevvård som behövs för att barnet ska kunna delta i förskoleundervisningen. Elevvården i förskoleundervisningen gäller också barn som omfattas av förlängd läroplikt. Elevvård innebär att främja och upprätthålla barnets lärande, goda psykiska och fysiska hälsa, sociala välbefinnande samt verksamhet som ökar förutsättningarna för dessa i förskolan. Elevvården ska i första hand bestå av förebyggande, gemensam elevvård som stödjer hela förskolan. Utöver det har barnen också rätt till individuell elevvård. Yrkesövergripande samarbete är centralt inom elevvården. Elevvårdsarbetet ska grunda sig på konfidentialitet och respekt för barnet och vårdnadshavaren samt på att man stödjer deras delaktighet.

Elevvården i förskoleundervisningen och planerna som anknyter till den regleras i lagen om elev- och studerandevård. I detta kapitel beskrivs de centrala principerna för elevvården och målen för den elevvård som hör till undervisningsväsendet. Kapitlet innehåller även anvisningar om den lokala läroplanen och elevvårdsplanen för den enskilda enheten. Stödet för barnets växande och lärande som ingår i förskoleundervisningen beskrivs i kapitel 5.

Med elevvård i förskolan avses arbete för att främja förskolebarnens inläring samt goda fysiska och psykiska hälsa och sociala välbefinnande. Även de barn som omfattas av förlängd läroplikt har rätt till elevvård. Den lag som anger ramarna för elevvården som helhet trädde i kraft 1.8.2014, och

syftet med den är att stödja planmässigheten i elevvården och utvecklandet av den samt att förbättra jämlikheten mellan kommunerna i välfärdsarbetet.

Tidigare har tyngdpunkten legat på den så kallade individuellt inriktade elevvården, som fokuserar på ett enskilt barns problem, medan den nya elev- och studerandevårdslagen betonar vikten av social gemenskap och grupptänkande. Elevvården genomförs i första hand som förebyggande och generellt inriktad verksamhet så att hela förskoleverksamheten planeras med sikte på barnens välbefinnande. Grunden utgörs här av pedagogernas reflexioner över sin egen verksamhet och vid behov omändringar i verksamhetsrutinerna och förskolemiljön.

Den nya lagen betonar dessutom vikten av tidigt insatt stöd och yrkesövergripande samarbete. Genom att på ett lämpligt sätt kombinera och utnyttja de anställdas breda kompetens kan man bygga upp ändamålsenligt stöd för såväl hela enhetens som individers behov. För branschfolk är det viktigt att känna till också de punkter som har koppling till elevvårdsarbetet i andra lagar som styr deras verksamhet.

6.1 Yrkesövergripande samarbete inom elevvården

Elevvården ska ordnas genom yrkesövergripande samarbete mellan undervisningsväsendet och social- och hälsovårdsväsendet så att elevvården bildar en fungerande och sammanhängande helhet. Elevvården ska genomföras i samarbete med barnet och barnets vårdnadshavare med hänsyn till barnets ålder och förutsättningar. Upptäcks problem i förskolan eller i anknytning till barnens välbefinnande försöker man hitta en lösning i samarbete med vårdnadshavarna.

Elevvården i förskoleundervisningen angår alla som arbetar i förskolan och de som ansvarar för elevvårdstjänsterna. Förskolans personal bär det primära ansvaret för välbefinnandet i förskolan. Till elevvårdstjänsterna hör psykolog- och kuratorstjänster samt hälsovårdstjänster som enligt hälso- och sjukvårdslagen ordnas som rådgivningsbyråttjänster för åldersgruppen. Arbetsuppgifterna berör såväl barnet och barnets uppväxtmiljöer som samarbetet. Tjänsterna ska vara lätt tillgängliga. Tjänsterna ska ordnas inom lagstadgad tid.

Barnets vårdnadshavare ska informeras om den elevvård som finns att tillgå och anvisas att söka de elevvårdstjänster som de behöver. Barnets och vårdnadshavarens delaktighet i elevvården, systematiskt samarbete och information om elevvården ökar kännedomen om elevvården och sänker tröskeln att anlita tjänsterna. Att personalen inom olika yrkesgrupper konsulterar varandra är en viktig arbetsmetod inom elevvården.

Målen, uppdragen och principerna för genomförandet av elevvården ska utgöra en sammanhängande kontinuitet som sträcker sig från förskoleundervisningen till utbildningen på andra stadiet. Kommunikationen mellan förskoleundervisningen och den övriga småbarnspedagogiken och med den grundläggande utbildningen är viktig när man funderar över elevvården som helhet. Enhetliga förfaringsätt stödjer barnets hälsa, välbefinnande och lärande i de olika utvecklingsstadierna. Samarbetsstrukturerna, -formerna och -rutinerna för den yrkesövergripande elevvården ska utvecklas i förskolegemenskapen och med olika samarbetsparter. Utvecklingsarbetet förutsätter systematisk utvärdering av elevvården.

Yrkesövergripande samarbete inom elevvården

I elevvårdsarbetet inom förskoleundervisningen finns tre slags elevvårdsgrupper. I Grankulla verkar ledningsgruppen för hälsofrämjandet (TEJO) som styrgrupp för elevvården och ansvarar på hela stadens nivå för planeringen, utvecklandet, styrningen och utvärderingen av elevvårdsarbetet.

Som enhetsspecifik elevvårdsgrupp har bägge språkgrupperna en med lågstadiet gemensam yrkesövergripande arbetsgrupp. Syftet med dessa två parallella grupper för generellt inriktad elevvård är att främja, följa och bedöma välbefinnandet i förskolan/skolan som helhet och i barngrupperna.

Ärenden som gäller enskilda barn behandlas i en yrkesövergripande expertgrupp, som bildas för ett visst barns eller en viss barngrupps behov. Expertgruppen tillsätts av den yrkesmässiga aktör hos vilken oro för barnet har vaknat. Gruppens sammansättning kräver samtycke av vårdnadshavarna.

Elevvårdsgrupper

Anordnaren av förskoleundervisning ska tillsätta en styrgrupp för elevvården och elevvårdsgrupper för de olika enheterna. Ärenden som gäller ett enskilt barn ska behandlas i en expertgrupp som tillsätts från fall till fall. Alla tre grupper ska ha sina egna uppgifter och en sammansättning som bestäms utgående från uppgifterna. Alla elevvårdsgrupper ska vara yrkesövergripande, vilket innebär att gruppen utöver undervisningspersonal också ska ha medlemmar som företrädar hälsovårds- samt psykolog- och kuratorstjänster riktade till åldersgruppen i enlighet med vad ärendet som behandlas förutsätter.

Styrgruppen ansvarar för den allmänna planeringen, utvecklingen, styrningen och utvärderingen av den enskilda anordnarens elevvård. Styrgruppens uppgifter kan också skötas av någon annan för ändamålet lämplig grupp. Två eller flera anordnare av förskoleundervisning kan också ha en gemensam styrgrupp. Samma grupp kan också vara gemensam för flera utbildningsformer och det är då befogat att använda benämningen styrgrupp för elevhälsa.

Förskoleenhetens elevvårdsgrupp ansvarar för planeringen, utvecklingen, genomförandet och utvärderingen av elevvården i förskolan. Ifall förskoleundervisningen ordnas i anslutning till skolan, kan skolans elevvårdsgrupp också fungera som elevvårdsgrupp för förskoleundervisningen. Gruppen ska ledas av en person som utses av den som anordnar förskoleundervisningen. Anordnaren av förskoleundervisning ska tillsammans med de sektorer som producerar elevvårdstjänster bestämma om gruppens sammansättning, uppgifter och förfaringssätt. Elevvårdsgruppen kan vid behov höra experter. Gruppens viktigaste uppgift är att främja välbefinnande och säkerhet i skolan och att genomföra och utveckla övrig gemensam elevvård.

En expertgrupp ska sammankallas för att utreda behovet av stöd och ordna elevvårdstjänster för ett enskilt barn eller en viss barngrupp. Gruppen sammankallas av den person i förskolepersonalen eller elevvården som ärendet på grund av personens arbetsuppgifter hör till. Gruppens yrkesövergripande sammansättning bestäms från fall till fall och utgående från ärendet som behandlas. Expertgruppen ska utse en ansvarsperson inom gruppen. För att utse experter till medlemmar i gruppen eller för att andra samarbetsparter eller närstående till barnet ska få delta i arbetet i gruppen förutsätts vårdnadshavarens samtycke.

6.2 Gemensam elevvård

Elevvården är en viktig del av verksamhetskulturen i förskolan. Till den gemensamma elevvården hör att följa upp, utvärdera och utveckla välbefinnandet i förskolan och förskolegrupperna. Dessutom ska man se till att förskolemiljön är hälsosam, trygg och fri från hinder. Gemensamma förfaringssätt ska utvecklas i samarbete med småbarnspedagogiken, rådgivningen och övriga kommunala myndigheter och aktörer som främjar barnens välbefinnande.

Att barnen och vårdnadshavarna är delaktiga och får sin röst hörd i frågor som gäller den gemensamma elevvården är viktigt och stärker välbefinnandet. Den gemensamma elevvården ska skapa förutsättningar för samhörighet, omsorg och öppen kommunikation i förskolan. Förfaringssätt som ökar delaktigheten hjälper också till att förebygga och upptäcka problem i ett tidigt skede och ordna det stöd som behövs.

Barnet har rätt till trygga lärmiljöer. Det innebär såväl fysisk och psykisk som social trygghet. Utgångspunkten i förskoleundervisningen är att garantera barnens och personalens säkerhet i alla situationer. En lugn atmosfär främjar arbetsron. Anordnaren av förskoleundervisning ska som en del av elevvårdsplanen för förskoleenheten utarbeta en plan för att skydda barnen mot våld, mobbning och trakasserier. Om det förekommit trakasserier, mobbning eller våld i förskolan eller på väg till eller från förskolan, ska förskoleläraren, daghemsföreståndaren eller rektor informera vårdnadshavarna till de inblandade barnen.

Omsorg om byggnaden, undervisningslokaler och läromedel bidrar till en hälsosam och trygg miljö. Till främjande av trygghet hör också de förfaringssätt som gäller transporter till och från förskolan, datasäkerheten och att förebygga olyckor. Ifall förskoleundervisningen ordnas i anslutning till skolan, ska man vid undersökningar av skolmiljön och välbefinnandet även ta förskolan i beaktande.

Generellt inriktad elevvård

I en yrkesövergripande grupp för generellt inriktad elevvård, som leds av lågstadiets rektor eller biträdande rektor, deltar personal från skolan såsom lärare samt skolpsykologen, kuratorn och hälsovårdaren. Elevvårdsfrågor som gäller förskoleundervisningen tas i gruppen upp av den konsulterande specialbarnträdgårdsläraren eller förskoleläraren. Den konsulterande specialbarnträdgårdsläraren ansvarar också för informationsgången mellan den generellt inriktade elevvårdsgruppen och förskolegrupperna.

Den generellt inriktade elevvårdsgruppens centrala uppgifter med avseende på förskoleundervisningen är:

- att skapa och utveckla gemensamma strukturer som främjar välbefinnandet
- att göra det möjligt för barn och vårdnadshavare att delta i välfärdsarbetet
- att samordna samarbetet med externa aktörer
- att utveckla lärmiljöerna
- att utarbeta skolans läsårsplan också till den del det gäller elevvården i förskolan
- att utveckla och följa elevvårdssamarbetet mellan hem, skola och förskola

Barn tillbringar mycket tid i sin förskolemiljö, och därför är det av stor betydelse hurdan trygghet och omsorg förskolan och dess elevvård ger dem. Det primära ansvaret för förskolegruppernas

välbefinnande ligger hos gruppernas pedagoger, och dessa samarbetar vid behov med specialbarnträdgårdslärarna. I utvecklandet och genomförandet av elevvården deltar även vårdnadshavarna samt externa aktörer såsom representanter för undervisningsväsendet och social- och hälsovården. Med hjälp av yrkesövergripande samarbete skapar man en atmosfär av inbördes omtanke och ingriper vid behov när det uppstår problem.

Den generellt inriktade elevvården stöder barnens välbefinnande, hälsa och trygghet på många sätt, och dess infallsvinkel är förebyggande. Arbetet bygger på strävan att stärka den sociala gemenskapen. Pedagogerna i förskolegrupperna dryftar och utvecklar sitt arbete genom gemensamma samtal och reflexioner, vid behov också med pedagoger från andra förskolegrupper. Vardagen planeras så att barnen har det så bra som möjligt och känner delaktighet i sin förskolegrupp. När man uppdagar svårigheter som gäller ett barn eller en barnskara, ska de vuxna först tänka efter hur de kunde förbättra läget genom att ändra sina egna rutiner och verksamhetsmiljön. Det är väsentligt att observera och utveckla även de strukturella lösningarna i dialog mellan pedagoger och beslutsfattare; det är viktigt att t.ex. fundera över barngruppernas sammansättning och utnyttjandet av assistentresurser.

Välbefinnande i vardagen grundar sig på regelbundna rutiner med rörelse, vila och en mångsidig, hälsosam lunch. Måltiderna bör vara uppfriskande stunder, för vilka en sensitiv vuxen skapar positiva ramar.

Den fysiska säkerheten främjas genom att man sörjer för säkerhetsfaktorerna i anslutning till byggnaden, undervisningslokalen, redskapen, undervisningsarrangemangen, undervisningssituationerna samt till den förskoleundervisning som genomförs utanför förskoleplatsen. Främjandet av säkerheten omfattar också faktorer som anknyter till förebyggandet av olycksfall och till dataskydd.

I den generellt inriktade elevvården ingår ett systematiskt arbetsgrepp i säkerhetsfrågor. Ett mål för elevvården är att se till att den fysiska, psykiska och sociala funktionsförmågan består även i olika problem-, olycks- och krissituationer. I säkerhetsplanen för dagvården i Grankulla behandlas beredskapen för risksituationer och hanteringen av risker. I planen klarläggs också hur man ska förebygga olyckor. Säkerheten regleras också av bl.a. arbetarskyddslagen och räddningsplanerna för de enskilda husen. Grankulla har inga skjutsar till förskolan, varför anvisningarna för dessa inte gäller staden.

Till säkerhetsplanen har fogats en separat krisplan, som redogör för beredskapen för plötsliga kriser av olika slag. I krisplanen beskrivs dessutom hur första hjälpen och vårdhänvisningen ska skötas. Säkerhetsplanen jämte bilagor uppdateras årligen.

Småbarnsfostran har också en plan för att stödja en trygg växelverkan samt förebygga och ingripa i mobbning. Planen ingår som bilaga i den kommunala planen för småbarnsfostran, och den kan presenteras för föräldrarna exempelvis på föräldrakvällar. Planen för trygg växelverkan revideras åtminstone när planen för småbarnsfostran revideras.

6.3 Individuell elevvård

Med individuell elevvård avses

- de hälsovårdstjänster som enligt hälso- och sjukvårdslagen ordnas som rådgivningsbyråtjänster för åldersgruppen,
- psykolog- och kuratorstjänster inom elevvården, och
- yrkesövergripande elevvård som gäller ett enskilt barn.

Målet med den individuella elevvården är att följa upp och främja barnets välbefinnande och lärande samt barnets växande, utveckling och hälsa som helhet. Elevvården i förskolan har stor betydelse för att kunna garantera tidigt stöd och förebygga problem. Barnens individuella förutsättningar, resurser och behov ska beaktas både när elevvårdsstödet planeras och i förskolans vardag.

Individuell elevvård i förskoleundervisningen förutsätter alltid vårdnadshavarens samtycke. Det är viktigt att stödja vårdnadshavarnas delaktighet och ta hänsyn till deras åsikter i fråga om individuell elevvård. Barnets delaktighet, egna önskemål och åsikter om åtgärder och lösningar som gäller honom eller henne ska beaktas enligt barnets ålder, utvecklingsnivå och förutsättningar. Kommunikationen ska vara öppen och präglas av respekt och förtroende. Elevvårdsarbetet ska ordnas så att barnet upplever situationen som rofylld och får sin röst hörd. Bestämmelser om sekretess och överlämnande av uppgifter ska följas i arbetet.

Också när det gäller stöd för ett enskilt barn ska behandlingen av ett ärende i en expertgrupp och gruppens sammansättning grunda sig på vårdnadshavarens samtycke. Med specifikt skriftligt samtycke av vårdnadshavaren får behövliga samarbetsparter inom elevvården eller närstående till barnet delta i behandlingen av ärendet. Medlemmarna i gruppen har dessutom rätt att be behövliga experter om råd i barnets ärende.

Behandlingen av ett enskilt barns ärende i en expertgrupp ska dokumenteras i en elevvårdsjournal. Den ansvariga i gruppen ska i elevvårdsjournalen anteckna de uppgifter som är nödvändiga för att ordna och genomföra den individuella elevvården. Anteckningarna kan också göras av andra medlemmar i expertgruppen. Journalen ska föras i fortlöpande och kronologisk form. Enligt lagen om elev- och studerandevård ska journalen innehålla följande uppgifter

- barnets namn, personbeteckning, hemkommun och kontaktinformation samt vårdnadshavarens eller någon annan laglig företrädarens namn och kontaktinformation
- datum för dokumenteringen samt vem som gjort den och hans eller hennes yrkes- eller tjänstställning
- vem som deltagit i mötet och deras ställning
- vad ärendet gäller och vem som inlett ärendet
- vilka åtgärder som vidtagits medan barnets situation har utretts, såsom utvärderingar, undersökningar och utredningar
- vilka åtgärder som vidtagits, såsom samarbete med olika parter samt tidigare och nuvarande stödåtgärder
- uppgifter om behandlingen av ärendet vid gruppens möte, mötesbesluten och planen för verkställande av besluten
- vem som ansvarar för verkställandet och uppföljningen.

Om uppgifter i en elevvårdsjournal lämnas ut till en utomstående, ska det i handlingen dessutom antecknas vilka uppgifter som lämnats ut, till vem och på vilka grunder.

Elevvårdsjournaler och övriga dokument som man inom elevvården upprättat eller erhållit

angående enskilda barn ska införas i ett elevvårdsregister. Anordnaren av förskoleundervisning ansvarar för behandlingen av personuppgifter och upprätthåller ifrågavarande register. Uppgifter som införts i elevvårdsregistret och som gäller ett enskilt barn eller någon annan enskild person är sekretessbelagda.

Hälsovårdspersonalen och psykologerna ska på föreskrivet sätt anteckna det individuella elevvårdsarbetet i en patientjournal och övriga journalhandlingar. Kuratorerna inom elevvården ska anteckna klientuppgifterna i en klientjournal.

Trots sekretessbestämmelserna har de som deltar i anordnandet och genomförandet av individuell elevvård för ett barn rätt att av varandra få och till varandra och den myndighet som ansvarar för elevvården lämna ut sådana uppgifter som är nödvändiga för att den individuella elevvården ska kunna ordnas och genomföras. De har också rätt att få och till varandra och till barnets lärare, rektor eller daghemsföreståndare och den som anordnar förskoleundervisningen lämna ut information som är nödvändig för att barnets förskoleundervisning ska kunna ordnas på ett ändamålsenligt sätt. Den som lämnar ut information måste till exempel överväga om det handlar om information som är nödvändig för att garantera barnets eller de övriga barnens säkerhet. Informationen kan till exempel gälla en sjukdom som barnet har som måste beaktas i undervisningssituationerna. Även om det finns en lagstadgad grund för att lämna ut information är det, med tanke på samarbetet och förtroendet, alltid bäst att i första hand be om vårdnadshavarens samtycke för att lämna ut sekretessbelagda uppgifter.

Om ett barn övergår till undervisning som ordnas av någon annan, ska den tidigare anordnaren av förskoleundervisning begära samtycke av barnets vårdnadshavare till att sådana sekretessbelagda uppgifter i elevvårdens klientregister som behövs för elevvårdens kontinuitet får överlämnas till den nya anordnaren av förskoleundervisning. Däremot ska uppgifter som är nödvändiga med tanke på undervisningen, trots sekretessbestämmelserna och utan dröjsmål, överlämnas till den nya anordnaren av förskoleundervisning eller grundläggande utbildning. Motsvarande uppgifter kan också ges på den nya anordnarens begäran.

Individuellt inriktad elevvård

Den generellt inriktade elevvården är primär som arbetsform och utgör som sådan ett tillräckligt stöd för många barn. Med tanke på barnets stödbehov är det centralt hurdana skyddande faktorer eller riskfaktorer med avseende på välbefinnandet det finns i barnets dagliga liv. Skyddande faktorer:

- trygga, bestående relationer med välmående vuxna
- goda relationer med föräldrarna
- en uppfostringskultur som präglas av omtanke
- barnets egna starka sidor, upplevelse av att klara sig
- god hälsa, hälsosamma levnadsvanor
- vänner, goda sociala färdigheter
- ingripande i specialproblem: daghem, skola
- tillgång till kunskap och förståelse enligt barnets ålder, när familjen eller barnet självt drabbas av svårigheter eller sjukdomar.

(Förteckning som en tjänsteman på social- och hälsovårdsministeriet sammanställt av material ur flera källor)

När ett enskilt barn behöver annat stöd utöver den generellt inriktade elevvården, inleder man ett

omfattande välfärdsarbete (t.ex. observation av barnet och intensivare stöd i vardagen, pratstunder/möten med vårdnadshavarna) eller erbjuder yrkesövergripande individuellt inriktad elevvård (psykolog-, kurator- eller hälsovårdartjänster eller en expertgrupp såsom familjearbetsgruppen). Inom förskoleundervisningen samarbetar pedagogerna vid behov med specialbarnsträdgårdslärare.

När förskolläraren eller vårdnadshavarna upptäcker att ett barn behöver ökat stöd, bedömer förskolläraren stödbehovet tillsammans med specialbarnsträdgårdsläraren. Förskolläraren eller specialbarnsträdgårdsläraren konsulterar vid behov skolpsykologen eller skolkuratoren; i regel förs frågor på individuell nivå till psykologen och frågor som gäller en grupp till kuratorn. I frågor som hör till familjerådgivningens ansvarsområde kan skolpsykologen eller t.ex. familjearbetsgruppen hänvisa barnet/familjen till psykologen på familjerådgivningen.

Barnet och vårdnadshavaren har möjlighet att inom sju dygn få kurator- eller psykologtjänster t.ex. i frågor som gäller barnets utveckling och uppfostran. I brådskande fall kan man få service under samma eller följande dag, och de professionella aktörerna bestämmer då hur brådskande behovet är.

Förskolepersonalen kan vid behov konsultera skolpsykologen, skolkuratoren eller hälsovårdaren på rådgivningen. Med vårdnadshavarnas samtycke kan pedagogerna i förskolan be psykologen eller kuratorn besöka förskolegruppen så att man sedan tillsammans kan planera stödet för just detta barn.

Till den individuellt inriktade elevvården hör också åldersgruppsgranskningar på rådgivningen, i vilka man dryftar bl.a. barnets skolmognad.

Under förskoleåret kan vårdnadshavarna, om de så önskar, konsultera hälsovårdaren på rådgivningen.

Under sommaren innan förskoleundervisningen börjar gör skolhälsovårdaren redan en del av följande års hälsogranskningar.

Daghemsföreståndarens roll i den individuellt inriktade elevvården grundar sig på en lägesbedömning och vårdnadshavarnas samtycke. Åtminstone ska föreståndaren med tanke på sin ledaruppgift vara tillräckligt medveten om barnens, barngruppernas och personalens situation. I vissa fall kan också en mer aktiv roll, exempelvis medverkan i en yrkesövergripande expertgrupps möte för behandling av en fråga som gäller ett enskilt barn, vara motiverad.

När ett barns sjukdom (t.ex. diabetes) kräver behandling eller medicinering i förskolan, kommer daghemsföreståndaren vid uppgörandet av serviceavtalet överens om behövliga förfaranden med vårdnadshavarna och informerar personalen om dem. När det gäller medicinering, utgår man från Grankullas plan för läkemedelsbehandling som finns på adressen http://www.kauniainen.fi/files/2535/Plan_for_lakemedelsbehandling_i_smabarnsfostran_och_fors_kolan.pdf. För specialdieter finns en egen blankett som finns på adressen http://www.kauniainen.fi/files/9529/Erityisruokavaliot_Kauniainen_11112015_ru.pdf. Om ett barn får sjukhusundervisning, är förskolläraren förskoleundervisningens kontaktperson gentemot sjukhusets undervisningspersonal.

Pedagogerna i förskolegruppen bemöter barnets stödbehov i vardagen, och vid behov – när vårdnadshavaren önskar det – kan skolpsykologen eller skolkuratoren erbjuda möjlighet till individuella besök. Om det finns behov av ett bredare samarbete, tillsätter man med vårdnadshavarnas samtycke en yrkesövergripande expertgrupp. Gruppens sammansättning bekräftas med en samtyckesblankett. Vårdnadshavarna kan också komma med önskemål om att få andra familjen närstående personer med i gruppen. Expertgruppen utser inom sig en ansvarsperson.

Interaktionen på expertgruppens möten är öppen, respektfull och konfidentiell. Gruppen ska höra vårdnadshavarna och fundera tillsammans över hur de kan stödja barnet i hens utveckling. Även barnet hörs på ett sätt som anpassas till hens utvecklingsnivå. Expertgruppens medlemmar har dessutom rätt att rådfråga andra sakkunniga, då de anser det vara behövligt, utan att avslöja familjens identitet.

När expertgruppen behandlar ett ärende som gäller ett enskilt barn, ska de uppgifter som är nödvändiga för genomförandet av elevvården antecknas i elevvårdsjournalen. Dokumenteringen sköts av en överenskommen person i gruppen. Elevvårdsjournalen ska föras i fortlöpande och kronologisk form. Enligt lagen om elev- och studerandevård ska journalen innehålla följande uppgifter:

- barnets namn, personbeteckning, hemkommun och kontaktinformation samt vårdnadshavarens eller en annan laglig företrädares namn och kontaktinformation,
- datum för anteckningen samt vem som gjort den och personens yrkes- eller tjänsteställning,
- mötesdeltagarna och deras ställning,
- vad ärendet gäller och vem som inlett ärendet,
- uppgifter om de åtgärder som genomförts medan barnets situation har utretts, såsom bedömningar, undersökningar och utredningar,
- genomförda åtgärder såsom samarbete med olika aktörer samt tidigare och nuvarande stödåtgärder,
- uppgifter om behandlingen av ärendet vid gruppens möte, mötesbesluten, planen för genomförande av besluten, samt
- uppgifter om dem som svarar för genomförandet och uppföljningen.

I elevvårdsjournalen registreras från de medverkande aktörernas egna register sådan information som hela den yrkesövergripande expertgruppen behöver för genomförandet av elevvården. Varje aktör ska se till att den centrala information som hen besitter tas med i elevvårdsjournalen.

Uppgifterna i elevvårdsjournalen hänför sig till social- och hälsovården, medan den information som gäller barnets lärande sparas som dokument tillhörande trestegsstödet. Av allt innehåll i elevvårdsjournalen ska bara sådana uppgifter som direkt har med stöd för lärande att göra föras in i dessa pedagogiska dokument. De elevvårdsrelaterade dokument som vårdnadshavarna gett och som behövs för att stödja lärandet (t.ex. tal- eller ergoterapeuts utlåtande, sammandrag från den specialiserade sjukvården) förvaras under förskoleåret bland barnets papper på daghemmet. Dokumenten lämnas tillbaka till föräldrarna/vårdnadshavarna i slutet av förskoleåret.

Expertgruppens medlemmar får utbyta information sinsemellan. Om uppgifter ur en elevvårdsjournal lämnas ut till någon utanför expertgruppen, ska det i handlingen antecknas vilka uppgifter som lämnats ut och till vem samt på vilka grunder. Med tanke på barnets välbefinnande kan det vara viktigt att överföra information – med vårdnadshavarnas samtycke – exempelvis till pedagoger i förskolegruppen eller i en annan grupp på daghemmet, till aktörer i skolan eller till familjerådgivningen. Det är ofta nödvändigt att informera daghemsföreståndaren, för att hen ur ledarskapssynvinkel ska vara tillräckligt underrättad om läget i gruppen. Vid överföring av elevvårdsrelaterad information ska man be vårdnadshavarna om lov.

Trots sekretessen har de som deltar i anordnandet och genomförandet av individuellt inriktad elevvård rätt att av varandra få och att till varandra och den myndighet som ansvarar för elevvården lämna ut sådana uppgifter som är nödvändiga för att individuellt inriktade elevvårdsinsatser ska kunna ordnas och genomföras. När man överväger behovet att överföra information, måste den som ska lämna ut uppgifter alltid pröva om det är nödvändigt. Frågan gäller då huruvida det handlar om sådana uppgifter som är nödvändiga för att t.ex. säkerställa barnets eller andra barns säkerhet. Den uppgift som lämnas ut kan gälla bland annat en sådan sjukdom som ska beaktas i förundervisningssituationen (t.ex. att barnet har diabetes).

När en myndighet enligt lagen har rätt att få information, ska man ge den de uppgifter som den begär utan någon separat skriftlig anhållan. Den här typen av rätt att få information definieras i polislagen (35 § 1 mom.) och lagen om klientens ställning och rättigheter inom socialvården (20 § 1 mom.). Den myndighet som begär uppgifter ska motivera sin begäran genom att hänvisa till ett lagrum.

När den specialiserade sjukvården begär uppgifter som gäller ett barn, och redan har fått samtycke av vårdnadshavarna till utlämnande av uppgifterna, behöver förskolan inte separat be om samtycke. Det finns också situationer då det inte är lovligt att lämna ut uppgifter: Till exempel i samband med vårdnadstvister kan advokater begära upplysningar även när de inte har laglig rätt till det.

Då en samarbetspartner ber skriftligt om en uppgift, sparas denna begäran tillsammans med barnets elevvårdsjournal. Samarbetspartnern ges endast nödvändig information t.ex. i form av ett utlåtande, och en kopia av utlåtandet arkiveras i elevvårdsregistret.

Om ett barn övergår till undervisning hos en annan utbildningsanordnare, ska den tidigare utbildningsanordnaren begära samtycke av barnets vårdnadshavare till att sådana sekretessbelagda uppgifter i elevvårdens klientregister som behövs för kontinuiteten i elevvården får överföras till den nya utbildningsanordnaren. Däremot ska sådana uppgifter som är nödvändiga för ordnandet av undervisningen trots sekretessen omedelbart levereras till den andra anordnaren av förskoleundervisning eller grundläggande utbildning. Motsvarande uppgifter kan också ges på begäran av den nya anordnaren av förskoleundervisning eller grundläggande utbildning.

Elevvårdsjournaler samt andra dokument gällande enskilda barn som upprättats inom eller inkommit till elevvården sparas i elevvårdsregistret. Sådana uppgifter i elevvårdsregistret som gäller ett enskilt barn eller någon annan enskild person är sekretessbelagda. Registren finns i chefens för småbarnsfostran arbetsrum, och chefen bestämmer från fall till fall vem som har användarrätt till uppgifterna i registret och beslutar om utlämnande av uppgifter.

6.4 Elevvårdsplaner

I förskoleundervisningen ska läroplanen också till den del den berör elevvården göras upp i samråd med de myndigheter som sköter uppgifter inom den kommunala social- och hälsovården. Beredningsarbetet ska ske i samarbete med vårdnadshavarna och vid behov också med andra myndigheter och samarbetspartner.

På lokal nivå består elevvårdsplanen av tre olika planer som tillsammans styr planeringen och genomförandet av elevvården. Planerna ska utarbetas genom yrkesövergripande samarbete. Planerna är

- en välfärdsplan för barn och unga i kommunen, där uppgifter om elevvården antecknas
- en beskrivning av elevvården i den lokala läroplanen
- en enhetsspecifik elevvårdsplan.

Avsnittet om elevvård i den lokala läroplanen och de enhetsspecifika elevvårdsplanerna ska utarbetas utgående från välfärdsplanen för barn och unga och övriga riktlinjer som gäller barns och ungas välbefinnande, hälsa och trygghet i kommunen.

Elevvårdsplaner

I Grankulla följer ledningsgruppen för hälsofrämjandet (TEJO) hur elevvården utfaller. Kuratorerna och psykologerna registrerar sina egna klientbesök och det generellt inriktade elevvårdsarbetet inom förskolan i klientdatasystemet enligt gällande bestämmelser.

Föreståndaren och förskolläraren vid varje daghem ser till att verksamhetsplanen för förskoleåret, som skickas till chefen för småbarnsfostran, även beskriver läget inom och målen för den generellt inriktade elevvården. På våren, då utfallet av verksamhetsplanen bedöms, görs ett sammandrag av hur den generellt inriktade elevvården främjats under året.

Elevvårdsplanerna, som ingår i förskoleenheternas egna planer för förskoleundervisning, revideras åtminstone när Utbildningsstyrelsen uppdaterat sina styrande dokument, samt i samband med uppdateringen av välfärdsplanen för barn och unga.

6.5 Frågor som avgörs på lokal nivå och uppgörandet av en enhetsspecifik elevvårdsplan

Beskrivning av elevvården i den lokala läroplanen

Läroplanen ska beskriva de lokala målen och tillvägagångssätten inom elevvården i förskoleundervisningen. Sambandet med välfärdsplanen för barn och unga ska beskrivas i läroplanen, liksom de riktlinjer som styr arbetet med de enhetsspecifika elevvårdsplanerna. Det är ändamålsenligt om riktlinjerna för elevvårdsplanerna innehåller en grundstruktur och en del av de ärenden som ingår i planerna. På det viset kan man säkerställa att planerna är tillräckligt enhetliga vid alla enheter. De gemensamma delarna ska preciseras och kompletteras per enhet.

Enhetsspecifik elevvårdsplan

Anordnaren av förskoleundervisning svarar för att det för varje enhet utarbetas en plan för hur elevvården ska genomföras, utvärderas och utvecklas. Planen ska utarbetas i samråd med förskolepersonalen, vårdnadshavarna och barnen. Elevvårdsplanen kan också vara gemensam för två eller flera förskoleenheter. Planen ska ses över inom ett år efter att kommunens välfärdsplan för barn och unga har setts över. Välfärdsplanen för barn och unga ska godkännas i varje kommuns kommunfullmäktige och ses över minst vart fjärde år.

I samband med att elevvårdsplanen utarbetas, ska man komma överens om hur förskolepersonalen, barnen och vårdnadshavarna och, till de delar det behövs, samarbetsparterna ska göras förtrogna med planen. Samtidigt avtalas om hur ovannämnda parter ska informeras om planen.

Den enhetsspecifika elevvårdsplanen ska innehålla följande punkter:

1. Det totala behovet av elevvård och vilka elevvårdstjänster som är tillgängliga

För att garantera en jämlik tillgång till tjänster och att verksamheten inriktas på ett ändamålsenligt sätt uppges i elevvårdsplanen en uppskattning av det totala behovet av elevvård vid förskoleenheten och vilka elevvårdstjänster som är tillgängliga. Det totala behovet av elevvård och omfattningen av de tillgängliga elevvårdstjänsterna anges enligt vad de är när planen bereds. Ifall behovet förändras, kan uppskattningen justeras.

Uppskattningen av det totala behovet av elevvård stöder fördelningen av förskolans tillgängliga resurser mellan gemensam och individuell elevvård och elevvårdssamarbetet. Uppskattningen ska ta hänsyn till den arbetsinsats som förutsätts av förskolepersonalen och experter inom elevvården för att följa upp, utveckla och genomföra elevvården. Uppföljningsinformation om barnens hälsa och välbefinnande och deras levnadsförhållanden ska mångsidigt utnyttjas. Behoven i förskolan och förskolemiljön, bostadsområdets särdrag samt antalet barn som behöver intensifierat eller särskilt stöd i förskolan ska också beaktas. I uppskattningen ska man också beakta information som man fått av barnen och vårdnadshavarna samt förskole- och elevvårdspersonalen.

Elevvårdsplanen ska innehålla en uppskattning av de elevvårdstjänster som är tillgängliga inom förskoleundervisningen, nämligen rådgivningsbyråttjänster avsedda för åldersgruppen samt psykolog- och kuratorstjänster. Dessutom ska planen beskriva

- hur elevvårdstjänsterna ordnas och vilken arbets- och ansvarsfördelning de förutsätter, det yrkesövergripande samarbete som behövs för att genomföra tjänsterna
- hur elevvårdstjänsterna fördelas mellan individuell elevvård, gemensam elevvård, elevvårdssamarbete samt utveckling och uppföljning av elevvården.

2. Gemensam elevvård och tillvägagångssätt

I elevvårdsplanen ska den gemensamma elevvården beskrivas som helhet, närmare bestämt

- hur den gemensamma elevvården ordnas och hur man i genomförandet främjar hälsa, trygghet och välbefinnande i förskolan och förskolemiljön.

Dessutom ska elevvårdsplanen beskriva

- den enhetsspecifika elevvårdsgruppens sammansättning och praxis

- elevvårdens samarbete med övrig småbarnspedagogik och med den grundläggande utbildningen, i synnerhet vid övergångarna till och från förskoleundervisningen
- samarbetet med utomstående parter som främjar barns och ungas välbefinnande för att utveckla den gemensamma elevvården
- hur olyckor förebyggs, hur första hjälpen är ordnad och hur barnen hänvisas till vård
- anvisningar om väntetider och säkerhet i samband med förskoletransporter
- en plan för att skydda barnen mot våld, mobbning och trakasserier
- hur man agerar vid plötsliga kriser och hotfulla eller farliga situationer.

I det följande definieras innehållet i de två sistnämnda planerna närmare:

a. Plan för att skydda barnen mot våld, mobbning och trakasserier

En plan för att skydda barnen mot våld, mobbning och trakasserier ska utarbetas. Den ska ta hänsyn både till barnens inbördes samspel och samspelet mellan barnen och de vuxna i förskolan. Planen ska beskriva

- hur man förebygger och ingriper vid mobbning, våld och trakasserier
- hur ovannämnda frågor beaktas på enhets-, grupp- och individnivå
- hur individuellt stöd, behövlig vård, övriga åtgärder och uppföljning i efterhand ordnas, både för förövaren och för den som utsatts
- samarbetet med vårdnadshavarna
- samarbetet med de myndigheter som behövs
- hur personalen, barnen, vårdnadshavarna och samarbetsparterna ska göras förtroga med och informeras om planen
- hur planen uppdateras, följs upp och utvärderas.

b. Verksamhet vid plötsliga kriser och hotfulla eller farliga situationer

I elevvårdsplanen ska verksamheten vid plötsliga kriser och hotfulla eller farliga situationer beskrivas. Krisplanen ska beredas i samarbete med de myndigheter som behövs och med hänsyn till övriga anvisningar som gäller kriser, hotfulla eller farliga situationer, exempelvis räddningsplan. Planen ska beskriva

- krisförebyggande och krisförberedande arbete samt hantering av akuta krissituationer
- principerna för ledningen, samarbetet samt arbets- och ansvarsfördelningen i krissituationer och i krisförberedande arbete
- principerna för information och kommunikation, intern och extern och mellan förskolan och anordnaren av förskoleundervisning
- hur psykosocialt stöd och eftervård ordnas
- hur personalen, barnen, vårdnadshavarna och samarbetsparterna ska göras förtroga med och informeras om planen
- hur beredskapsövning genomförs
- hur planen utvärderas och uppdateras.

3. OrdnanDET av individuell elevvård

I elevvårdsplanen ska den individuella elevvården beskrivas som helhet, närmare bestämt

- hur den individuella elevvården ordnas för att följa upp och främja barnets utveckling, välbefinnande och lärande samt hur man förverkligar individuella stödåtgärder.

Dessutom ska elevvårdsplanen beskriva

- samarbetet i samband med intensifierat och särskilt stöd och sjukhusundervisning
- hur vård, specialdiet eller medicinering som barnets sjukdom kräver ordnas i förskoleundervisningen
- elevvårdstöd som ges i förskolan vid svårigheter som beror på barnets livssituation, till exempel våld inom familjen eller den närmaste kretsen, missbruksproblem eller mentala problem
- hur expertgruppen sammankallas och samtycke inhämtas samt gruppens enhetliga rutiner för behandling av ett enskilt barns ärende
- hur elevvårdsjournaler utarbetas och förvaras
- samarbetet med utomstående tjänsteleverantörer och samarbetspartner, såsom familjerådgivningen, barnskyddet och specialistsjukvården.

4. *Ordlandet av samarbete mellan elevvården, barnen och vårdnadshavarna*

Elevvården ska genomföras i samarbete med barnen och vårdnadshavarna. Elevvårdsplanen ska beskriva på vilka sätt barnens och vårdnadshavarnas delaktighet främjas och samarbetet organiseras inom elevvården i förskoleundervisningen. Planen ska beskriva

- hur barnet och vårdnadshavaren tar del i planeringen, genomförandet och utvärderingen av den gemensamma och individuella elevvården
- hur vårdnadshavare och samarbetspartner informeras om principerna och rutinerna för den gemensamma och individuella elevvården.

5. *Genomförande och uppföljning av elevvårdsplanen*

Anordnaren av förskoleundervisning ska följa upp genomförandet av elevvårdsplanen.

Elevvårdsplanen ska beskriva genom vilka åtgärder planen genomförs och följs upp. Hit hör vem som ansvarar för uppföljningen i förskoleundervisningen, vad som följs upp, med vilka metoder informationen samlas in och hur ofta uppföljningen sker. Dessutom ska man beskriva hur informationen behandlas och utnyttjas för att utveckla elevvården i förskoleundervisningen och hur barnen, vårdnadshavarna och nödvändiga samarbetspartner informeras om de mest centrala resultaten.

Genomförandet och uppföljningen av elevvårdsplanen är en del av anordnarens egenkontroll. Anordnaren av förskoleundervisning ansvarar i samarbete med undervisningsväsendet och de myndigheter som ansvarar för elevvårdstjänsterna inom social- och hälsovårdsväsendet för att egenkontroll av elevvården genomförs.

7. Förskoleundervisning som baserar sig på en viss världsåskådning eller pedagogisk princip

Statsrådet kan bevilja en registrerad sammanslutning eller stiftelse tillstånd att ordna förskoleundervisning. I tillståndet kan anordnaren av förskoleundervisning beviljas en särskild utbildningsuppgift som baserar sig på en viss världsåskådning eller pedagogisk princip.

I förskoleundervisning som baserar sig på en viss världsåskådning eller pedagogisk princip bör verksamheten, fostran och undervisningen följa de allmänna mål som fastställts för förskoleundervisningen samt de gemensamma mål som fastställts för förverkligandet av

lärområden. Förskoleundervisningen ska följa föreliggande läroplansgrunder för förskoleundervisningen utan att binda barnen vid något värde- eller fostringsfilosofiskt system som ligger bakom en speciell världsåskådning eller pedagogisk princip. Om avvikelser och prioriteringar bestäms i tillståndet att ordna förskoleundervisning och i statsrådets förordning.

7.1 Frågor som avgörs på lokal nivå

Den lokala läroplanen för förskoleundervisningen kan vara gemensam för anordnarens samtliga förskoleenheter, specifik för varje enhet, eller en kombination av dessa i enlighet med anordnarens beslut. En lokal läroplan för förskoleundervisning som baserar sig på en viss världsåskådning eller pedagogisk princip kan ha en speciell utformning inom ramen för tillståndet att ordna undervisning och statsrådets förordning. Den lokala läroplanen kan inte stå i konflikt med lagstiftning gällande förskoleundervisning eller med grunderna för förskoleundervisningens läroplan.

Utöver det som tidigare fastställs i läroplansgrunderna ska anordnaren av förskoleundervisning i sin läroplan fastställa och beskriva

- vilka är de aspekter som bygger på en viss världsåskådning som kompletterar förskoleundervisningens värdegrund och hur syns de i förskolans verksamhetskultur, i arbetssätten och i prioriteringar av innehållet i lärområdena
- vilka är de pedagogiska principer och lösningar som bygger på en viss pedagogik och hur syns de i förskolans verksamhetskultur, i arbetssätten och i prioriteringar av innehållet i lärområdena.

Litteratur:

Grunderna för förskoleundervisningens läroplan, Utbildningsstyrelsen 22.12.2014

Svaleryd, K. (2002). Genuspedagogik. Stockholm: Liber

Granberg, A. (2001) Småbarns bild och formskapande lek med former, färger och linjer. Stockholm: Liber

Ubani, M., Poulter, S. & Kallioniemi, A. (2015). Uskonto lapsuuden kulttuureissa. Helsinki: Lasten Keskus